

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

POLGÁRMESTERI
HIVATAL

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023

falnapsag@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

17. ÉVFOLYAM

3. SZÁM

250 FT

JÁSZBOLDOGHÁZA

Polgármester úr köszöntő beszéde a község önállóvá válásának 70. évfordulóján

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves Megjelentek!
Mindenkit nagy szeretettel köszöntök Jászboldogháza önkormányzata nevében!

A mai nap különleges ünnep számunkra, hiszen a településünk, Jászboldogháza elmúlt 7 évtizedére emlékezünk. Eppen 70 éve annak, hogy a jászberényi tanyavilágból 500 tanyával és 3000 emberrel új község alakult, Jászboldogháza néven. A boldogházi embereknek a redemptió után ez az önállóvá válás megkétszerezi a szabadság érzését, mely sok küzdelem és verejték árán belevésődött minden fába és elmébe. A hét évtized nagyon mozgalmas volt az itt élőknek. A település a II. világháború után jött létre. S pár év múlva jött a kulákküldözés. Aztán volt itt kitelepítés és betelepítés, téjeszesítés, természetes és mesterséges tanyarombolás. Épült itt tsz, gyár, művelődési ház, strand, óvoda és iskola.

Az elmúlt 70 év számunkra bebizonyította, hogy az emberek összefogásával olyan célok is elérhetővé váltak, amikről mások álmodni sem mernek. Ebben nagy szerepe volt nálunk a különböző közösségeknek, olvasó és gazdaköröknek, a civil szervezeteknek, akik a falu életének alakításában mindig is részt vettek és részt vesznek ma is. Jászboldogháza a jó emberek települése, nagyon sok jó szándékú, jó akaratú ember él nálunk, aki képes és hajlandó önzetlen és áldozatos munkával a közösségért, a faluért dolgozni. Így alakultak meg a különböző szervezetek is, amelyek között többen vannak ebben az évben kerek évfordulósok:

55 éves idén a Sportegyesület, mely a település sportéletét szervezi.

25 éve segíti az oktatási-nevelési munkát A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány.

20 éve felügyeli a közbiztonságot a Polgárőr egyesület.

15 éve annak, hogy a boldogházi fészekből kirepülteket összefogja a Boldogházáról elszármazottak Baráti Társasága, a BoldogBT.

És mellettük itt vannak velünk

67 éve a Jászboldogházi Tűzoltó Egyesület,
18 éve a Motoros egyesület,
17 éve a Faluvédő és Szépítő Egyesület,
13 éves az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesület, régebben klubként működött.
12 éves az Ifjúsági egyesület,
és újszülöttként köszönthetjük a Csillagvirág Énekkar Egyesületet.

Végül, de nem utolsósorban ki kell emelnem a rendezvény házigazdáját, a Jászföld Hagyományörző Egyesületet, amely azért is példaértékű, mert több települést átölelve működik.

Köszönöm nekik, mindnyájuknak, hogy Jászboldogháza életterét megtöltik tartalommal, összekapcsolják az embert az emberrel.

Tisztelt Képviselő Úr!

Elnök Ura!

Kedves Vendégeink!

Jászboldogháza sokat küzdött azért, hogy önállóságát megszerezze. Fizettek érte vérrel és pénzzel is.

Lakosai sokat dolgoztak azért, hogy idáig érjenek! Kérem Önöket, segítsenek nekünk a jövőben is ezt megőrizni és továbbvinni, hogy hagyományainkkal és szokásainkkal mindnyájan itthon legyünk benne, itt Jászboldogházán.

Ha valahol várnak, otthon vagyunk!- mondta Bíró László püspök úr két héttel ezelőtt a Csíksomlyói búcsún. Mi sok-sok készülődéssel és nagy-nagy szeretettel vártuk Önöket, érezzék otthon magukat ma minálunk!

Minden kedves vendégünknek szép napot, jó szórakozást kívánok!

Szűcs Lajos
polgármester

BOLDOGHÁZA - JÁSZBOLDOGHÁZA

Jászboldogháza önálló községgé válása

70 évvel ezelőtt a boldogházi lakosok saját erejükből, példás összefogással megvalósították a Jászberénytől való önállósá válást. 1946. július 1-jén Jász-Nagykun-Szolnok vármegyében új község született: Jászboldogháza. A következőkben rövid áttekintést szeretnénk nyújtani a községgé válás történetéről.

A tanyavilág közösségei

Boldogháza történelme során nem ekkor vált először önálló községgé. A középkorban saját közigazgatással rendelkező önálló település volt, élén a szálláskapitány állt. A török időkben teljesen elnéptelenedett, s ettől kezdve Jászberény pusztája volt, amit a redemptió idején megváltott a város. A 19. század végén felgyorsult a tanyásodás folyamata, amit kedvezően befolyásolt az 1873-ban átadott Hatvan-Szolnok közötti vasútvonal. A tanyavilág népessége folyamatosan gyarapodott, s az itt élők megteremtették a tanulás és vallásgyakorlás lehetőségét. 1894-ben közadakozásból felépült Boldogháza első iskolája a tápiói határban, ami egyben imaház is volt. Néhány év múlva pedig az állam támogatásával sorra épültek a kis iskolák. Boldogháza határreszein öt iskola működött, helyüket ma emlékkövek jelölik. Az emberek az iskolai és hitéleten túl is keresték a társas együttlét lehetőségeit. A közösen végzett gazdasági munkák, az esti szomszédolások, a nagy disznótorok, a népes búcsúk emlékezetes eseményei voltak a tanyavilágnak. A 20. század elején pedig létrejöttek az első egyesületek, gazdakörök, olvasóköri, ahol hangulatos összejöveteleket, tanfolyamokat, emlékezetes színi előadásokat tartottak.

Közös összefogással

Az a tény, hogy Boldogháza évszázadokon át Jászberényhez tartozott, bizonyos előnyökkel is járt, ugyanakkor komoly adóterheket jelentett. A lakosság számának növekedésével megfogalmazódott az önállósá válás szándéka, ami először az 1930-as években merült fel. A fő szervező Nagy János későbbi főbíró volt, aki

Nagy János főbíró

a jászberényi képviselő-testület tagjaként jól ismerte a városi és helyi viszonyokat. Köztisztletben állt a boldogházi lakosok körében, kezdeményezője volt a Jászberényt Boldogházával összekötő Imrédy út létrehozásának is. Ezek az évek azonban nem kedveztek az önállósá válásnak.

A második világháborút követően ismét határozott formában jelentkezett az önállósulási törekvés. Ehhez az is hozzájárult, hogy a háborús jóvátételi összegből Jászberény aránytalanul nagy mértékben terhelte a boldogháziakat. A három határ-rész: Tápió, Csikos és Boldogháza lakói 1945. november 17-én megtartották az első közös tanácskozást. Megalakult a község-szervező bizottság, melynek elnöke Nagy János volt, a jegyző Konkoly Béla, a pénztáros Pócz Benedek, az ellenőr pedig Kiss István és Sass Péter. A megválasztott küldöttek jártak a Belügyminisztériumban, és személyesen kérték az önállósá válás engedélyezését. A minisztérium komoly feltételeket szabott: a lakosoknak aláírásukkal kellett nyilatkozniuk, akarják-e az önállósá válást, emellett egy jegyzői lakást és az átszervezés valamennyi anyagi feltételét is biztosítani kellett. A boldogháziak ezt is vállalták a cél érdekében. Gaál István egy szobakonyhás lakást ajánlott fel a jegyző számára, s közben a tanyarészek megbízottai gyűjtötték az aláírásokat. A szervezők bizonyosak akartak lenni a sikerben, így ebben az időben sajátos módon „megnövekedett” a lakosság száma. A korabeli dokumentumokban 3026 boldogházi lakos szere-

A mai Rákóczi utca képe 1946-ban

pel. A hivatalos statisztikai adatok szerint a lakosság száma 2431 fő volt ebben az időben.

Boldogházából Jászboldogháza

Míg Jászberény igyekezett megakadályozni a különválást, a megye vezetése mindenben támogatta azt. Különösen sok segítséget nyújtott *Magyarka Ferenc* vármegyei főjegyző, akiben tiszteletet keltett a boldogháziak elszántsága. A helyiek rendkívül gyors és eredményes szervező munkával megteremtették az önállóvá válás minden feltételét. Bár Jászberénynek még számos kifogása és ellenérve volt, a megye támogatásával 1946. július 1-jével Boldogháza elnyerte önállóságát.

Az új község ezzel megkezdte önálló életét. A pártok képviselőiből megalakult a képviselő-testület, amely 1946. július 7-én tartotta első közgyűlését. Megválasztották az elöljárókat: a község főbírója *Nagy János*

lett, a törvénybíró *Konkoly Béla*, a közgyám *Gaál István*, a pénztárnok: *Almási Péter*, az esküdtek: *Szörös Vendel*, *Pócz Benedek*, *Eszes István* és *Nyitrai József*. A községi hivatal a Gazdakör épületében kezdte meg működését, amit a kisgazda párttól béreltek. (Ezen a helyen épült fel a jelenlegi községháza.)

A közgyűlés első határozatával a község nevének megállapításáról döntött. Nagy János javaslatára Boldogháza végleges nevét egyhangúlag *Jászboldogháza* névben állapították meg.

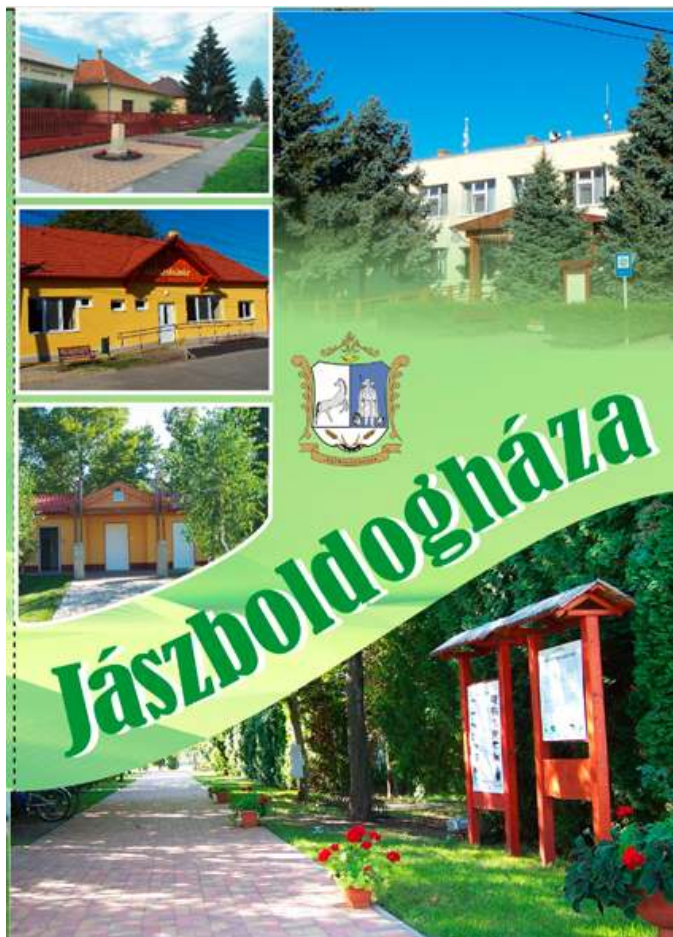
Dolgos hétköznapiak következtek ezután. Egy jászszági kis település megkezdte önálló életét, lakói magukra vállalták sorsuk alakítását. Terveik, álmaik megvalósítását segítette a vezetők rátermettsége, a lakosok mintaszerű összefogása és a lelkes tenni akarás. Rövid idő alatt igen jelentős eredmények születtek. Néhány év múlva azonban a történelem tragikus módon szólt bele a kis település életébe, ami számos családot fájdalmasan érintett. A kuláküldözés során a tekintélyes gazdákat – köztük a község főbíróját – súlyosan bántalmazták, s a beszolgáltatás aránytalan terhei nyomán sokan az utolsó javaiktól is kénytelenek voltak megválni. Később pedig a tsz-szervezés nyo-

mán számos jól működő gazdaságot kellett egyik napról a másikra felszámolni.

Az egykori tanyavilág lakói a későbbi évek során sok-sok nehézséggel megküzdve, és sok örömteli eseményt átélve egy rendezett, békés községet teremtettek, és számos maradandó értéket hoztak létre. A Jászberénnyel való kapcsolat is rendeződött, s a boldogháziak közül sokan, ha Jászberénybe utaznak, még ma is azt mondják: *haza megyünk*.

Hetven év – a történelemben alig érzékelhető, de kisebb léptékkel egy emberöltő. Az itt élő emberek számára pedig ennél többet jelent: arra emlékeztet, hogy egy kis közösség saját erejéből alig néhány hónap alatt működő közigazgatási egységet – egy új községet hozott létre.

A 70. évfordulón tisztelettel emlékezünk a községet alapító elődeinkre, s példájuk, emlékük miatt sem adhatjuk fel a reményt, hogy Jászboldogháza ismét visszanyerheti teljes önállóságát.

Község született

Dokumentumok Jászboldogháza önálló községgé válásáról III.

„Ha kell, hát százszor újrakezdjük, vállalva ezt a legszebb küldetést.”*

A július 1-jén megalakult új község képviselőtestülete 1946. július 7-én tartotta első közgyűlését. A képviselőtestületbe a községben működő politikai pártok és a szakszervezetek küldhettek jelöltek. Ezen a napon tartotta ülését a tisztújító szék is, ahol megválasztották a község elöljáróit. A közgyűlés első határozatával a község végleges nevének megállapításáról döntött. A képviselő-testület egyhangúlag elfogadta Nagy János főbíró javaslatát, mely szerint Boldogháza végleges nevét Jászboldogháza névben kérjék megállapítani. A határozatot a következőkkel indokolták:

„Boldogháza község tiszta jász település, lakosai tősgyökeres jászok, határa Jászberény város határából szakadt le, ezért ragaszkodik a történelmi tradíciókhoz és „jász” mivoltát a község nevében is kifejezésre kívánja juttatni. ... A „jász” jelző felvételét indokolja az a körülmény is, hogy Heves megyében van egy Boldog község, ezért a két község összetévesztését elkerülendő, helyes lesz a „jász” jelző alkalmazása.”

A Belügyminisztérium

1947-ben jóváhagyta a javaslatot, s a község végleges neve Jászboldogháza lett. Ebből az alkalomból dr.

Magyarka Ferenc meleg hangú levélben köszöntötte a község elöljáróságát, a forrást mellékletben mutatjuk be. Válaszként Nagy János főbíró köszönetet mondott neki az önálló községgé alakuláshoz nyújtott segítségért, amit jegyzőkönyvben is rögzítettek. Részlet a levélből:

„A jász nép sok jó tulajdonsága között megállapítottuk a hálaérzet nemes érelyét is. Ebből kifolyólag leszögezzük, hogy Jászboldogháza község közönsége soha nem fogja elfelejteni azt az oda-

adó önzetlen fáradozást, és hathatós támogatást, melyet bíró úr, mint vármegyénk akkori főjegyzője a községalapítás több évtizedre visszanyúló törekvésének valóra váltása és a népakarat érvényesülése terén kifejtteni szíves volt. Ezt a nagy értékű ténykedést közgyűlési jegyzőkönyvünkben is megörökítjük, hogy az utókor is hálával gondoljon azokra a derék magyarokra, akik a nép régi vágyának teljesülése és demokratikus jogainak érvényre jutásában segítségére voltak.

Ígérjük bíró úrnak, hogy az új községet abban a szellemben fogjuk vezetni és fejleszteni, melyben bíró úr ideális szemszögből nézve gondolta, hogy mindig méltó legyen a község arra a bizalomra és támogatásra, melyet megalakulásakor a felettes hatóságtól előlegül kapott.”

(Forrás: MNL Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltár, Jászboldogháza iratai. 40/1946., 1599/1947.)

J Á S Z B O L D O G H Á Z A

nagyközség

I G E N T I S Z T E L T E L Ö L J Á R Ó S Á G Á N A K !

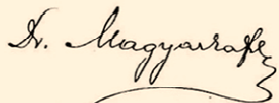
A község végleges nevének megállapítása alkalmával kívénok a község egész lakosságának és elöljáróságának minden jót.

Adja a Magyarok Istene, hogy az a harcos és építő szellem, mely a község megalakulását is eredményezte ezután is tulajdona maradjon ennek az ősi jász törzsön hajtott fiatal virágzó ágnak,

Kívánom, hogy JÁSZBOLDOGHÁZA megbecsült és szeretett elöljáróságának bölcs vezetése alatt, a fokozatos fejlődés útján mutatasson példát ne csak az összes jász, de az összes újonnan alakult községek között is, mert szeretnék mindenkor büszke lenni arra, hogy a boldogházaiak évtizedes községalapító törekvését az igazi demokrácia szellemében, szerény erőmmel és tehetséggel a megvalósuláshoz hozzásegítettem.

Isten áldja és Isten éltesse a legfiatalabb, de legizmosabb jász nagyközséget.

Szolnokon, 1947 évi július hó 9. napján.

a.d. Jász-Nagykun-Szolnok vármegye
főjegyzője,
törvényszéki bíró.-

Dr. Magyarka Ferenc vármegyei főjegyző levele Jászboldogháza elöljáróságának

* Nagy János főbíró síremlékén lévő emléktábla idézete Juhász Ferenc: A tékozló ország című verséből

Isten éltesse, Jászboldogháza

Első főbírónk, Nagy János dédunokája köszönti a
70 éves községet

A jubileumra készülve megkerestük Nagy János leszármazottait, és kértük, ha van bármilyen emlék a község első főbírójáról, juttassák el a Boldogházi Hírek számára. Nagy János dédunokája, Menkó Andrea Siófokon él édesanyjával. Kérésünkre két régi fényképet küldött, és a következő levelet, melyet nem lehet meghatottság nélkül olvasni. Az elődök iránti mély tiszteletet és szeretetet tükröző sorok fontos üzenetet jelentenek mindannyiunk számára.

Kedves Olvasóink, fogadják szeretettel Nagy János főbíró dédunokájának köszöntését.

Részlet a levélből: „Nagyon sajnálom, hogy édesapám, Menkó Ferenc (1940 –1995) olyan hamar meghalt. Ő is nagyon büszke volt Nagy Jánosra. Szerette volna a tanyát ott visszaállítani. Sajnos a kárpótláskor nem sikerült az eredeti Nagy János földeket visszaszerezni.

Egy szívszorongató történet: 1994-ben kiderült apukám súlyos betegsége. Harcoltunk a rák ellen, de sajnos tudtuk, hogy rossz vége is lehet. Édesapám meghagyta, hogy ha az ő sírját rendezem, akkor a Nagy János dédpapa sírját is fedessem le. „Nem jártok olyan gyakran ilyen messzire. Legyen az is rendben.” Apukám 1995. október 26-án meghalt. Rendezgettük a sírokat mindenszentekre és a temetésre, amikor egy néni a temetőben megszólított minket és közölte, hogy a sírt le szeretné fedetni Jászboldogháza, és az emléktáblát is rá szeretné tenni. Azon kívül, hogy büszkeség fogott el, hogy ilyen dédpapám volt, volt bennem egy olyan érzés is, hogy a túlvilágról segítenek. „Sok feladatot hagytam, hát besegítek kicsit.”

Köszönöm Jászboldogháza! Te vagy nekem a kapocs a felmenőimmel!!! A sír, a harang, a föld, az emlékezés, a lelki béke.

Isten éltesse Jászboldogháza! Isten óvjon minden jászboldogházait és leszármazottait!

Üdvözlettel és mély tisztelettel:

Menkó Andrea
Nagy János dédunokája

Nagy Jánosék egykori tanyája

Nagy János és felesége az 1950-es években

Nagy János síremléke a jászboldogházi temetőben

AZ ÖNÁLLÓVÁ VÁLT KÖZSÉG FEJLŐDÉSE

70 év történéseit, eseményeit nehéz összefoglalni, s néhány oldalon megörökíteni. Ezért írásunkban arra törekszünk, hogy a községünk életében fontos eseményeket mutassuk be, melyek lakosaink számára igen nagy jelentőséggel bírnak.

A krónika természetesen nem tükrözheti mindazt a jelentős munkát és erőfeszítést, mellyel ezek az eredmények megvalósultak, de talán segíti felidézni azt az utat, melynek nyomán községünk jelenlegi képe kialakult.

A település szervezését az 1947-es választás után 40 fős testület és elöljáróság végezte. Új épületek nem voltak, amelyekben a közigazgatási szerveket, intézményeket el lehetett volna helyezni. A rendőrőrs, a posta, az elöljáróság a helyi kisgazdakör épületében kapott helyet. Itt nyitották meg a község első anyakönyvét 1947. szeptember 6-án.

1947-ben a településhez önálló temető létesült. A település lakossága 1947-49 között főjegyzői lakást, 1 norton kutat, orvosi rendelőt épített. Ebben az időben a főbíró Nagy János, a főjegyző Jeskó János volt.

1950-ben kezdődött a tanácsrendszer. A választást követően 51 tanácstag döntött a falu sorsáról, vb-elnök Almási Péter, 1951-től pedig Kovács József, vb-titkár Tóth Elek lett.

1950-ben megkezdődött a község villamosítása.

1951-ben TŰZÉP-telep létesült.

Az 1954-es választást követően a vb-elnöki feladatokat Bozsó István, törökszentmiklósi illetőségű lakos látta el. Őt vb-elnökként Bazsó Mihály követte, a vb-titkár Nagy András lett. A választás után a településen a legnagyobb hangsúlyt a közlekedés fejlesztése kapta. Járdaépítésre 1954-ben, az Imrédy út javítására 1955-ben került sor.

A község 1956 őszén önálló állatorvost kapott dr. Szilágyi János személyében.

Már 1960-ban átadásra került a sportpálya.

1961-ben a lakosság igényeinek kielégítésére önkiszolgáló boltot nyitottak.

1962-ben 30 gyermek számára óvodaépületet jelöltek ki a mai iskolakönyha helyén.

1962-ben történt az első községi beruházású építkezés. A Kossuth utcában megépült a kéttantermes, nevelői lakásos iskola.

Ebben az évben érkezett községünkbe dr. Kiss Imre körzeti orvos.

1963-ban ismét választásra került sor, a vb-elnök Nagy András, vb-titkár Szadai Zoltánné lett.

Az 1963-as árvíz után az egész település arculata megváltozott. A tanyai lakosok közül igen sokan költöztek be a községbe. A megválasztott új testületnek sok feladata volt. Házhelyeket jelöltek ki, az építkezésekhez szakembereket biztosítottak. Az OTP kölcsönt nyújtott. Az állam segélyt adott a rászorulóknak. Az építkezések fő irányítója az akkori vb-elnök, Nagy András volt, akinek nevéhez igen sok új épület létesítése fűződik.

1964-től több kisebb termelőszövetkezet összeolvadásával a község egész területén az Aranykalász Tsz gaz-

dálkodott Konkoly Béla vezetésével.

1964-ben átadták az új postahivatalt a szolgálati lakással.

1965-ben a temetőben ravatalozó épült.

Az általános iskolások részére ugyanebben az évben elkészült a politechnikai műhely.

1966-ban a jobb ellátás érdekében megépült a vágóhíd, a szolgáltatóház és a pedagógusok számára egy ikerlakás. Közben a lakosság 4150 facsemetét telepített, elkészült 7000 m vízelvezető árok, 4854 m² járda, 4360 m villanyhálózat.

1967-ben gázcsereteleppel, tűzoltószertárral és artézi kúttal gazdagodott településünk. Az artézi kút fúrása igen jelentős volt a település vízellátásában.

1968-ban nagy összefogással, társadalmi munkában megépült a község strandfürdője.

1968-ban az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézet községünkben létrehozta a Fajtakísérleti Állomást.

A mezőgazdaság nagyarányú fejlődése és a kormány szociálpolitikai intézkedéseinek következtében növekedett a falu fiatalokú népessége. A meglévő iskolaépület kicsinek bizonyult, így 1969-ben megkezdődött az új, 6 tantermes iskola építése, amelyben egy szolgálati lakás is helyet kapott.

1970-ben megkezdte termelését a Hűtőgépgyár Radiátor Gyáregysége.

1971-ben változás történt a község vezetésében és irányításában. Nagy András, mivel kezdettől fogva részt vett a gyár építésében és szervezésében, a község vezetéséről lemondott, és a gyáregység munkájában kívánt részt venni.

A választások során tanácselnöknek választották Bazsó Miklósnét, aki Pomázi Gáborné vb-titkár segítségével látta el munkáját.

1972-ben adták át a tanácsháza új épületét, és megépült a 75 férőhelyes óvoda.

1974-ben gyógyszertár létesült a község lakosainak jelentős társadalmi munkájával.

1976-ban fontos választás elé került a község. Az akkori közigazgatási vezetés úgy ítélte meg, hogy Szolnok megyében is reális alapja van a községek egyesítésének. Ennek megfelelően terjesztették elő Jászsó-szentgyörgy—Jánoshida—Jászboldogháza közös községgé alakításának javaslatát. 1977-ben azonban a tanácstestület úgy döntött, hogy ezt nem fogadja el - a település önálló maradt.

1984-ben korszerű orvosi rendelő épült, ezzel megoldódott a fogorvosi ellátás is.

1985-ben ismét tanácsválasztás volt, tanácselnöknek választották Matók Istvánt.

1985. július 22-én került sor a tornaterem helyének kijelölésére. Az új létesítmény átadása 1988. augusztus 19-én történt meg.

1986-ban a testület a helyi telefonellátás helyzetének javításáról tárgyalt. Az évek során a község több utcájának elkészült az alapja, de lezárása, szilárd burkolattal történő ellátása csak igen kevés esetben valósult meg.

1987 májusában az iskolába megérkezett az első számítógép.

1987 májusában még egy igen fontos esemény történt. dr. Czeizel Endre genetikai vizsgálatot végzett a faluban arra vonatkozóan, milyen egyedi jegyekkel rendelkeznek a jászok.

1987-ben a temetőben lévő ravatalozóhoz hűtőkamra kialakítására került sor.

1988-ban folytatták az általános iskola fűtésének korszerűsítését.

1988 novemberében a megyei főenergetikus megvizsgálta a község földgázzal történő ellátásának lehetőségét. Ennek következtében az 1989-es költségvetésben már szerepelt a gázellátás tanulmánytervének költsége.

1989-ben a településen az Autóklub mini műszaki állomást létesített. Ugyanebben az évben elkezdtek a II. világháborúban elesettek emlékművének elkészítését.

1990 a rendszerváltás következtében a nagy változások éve lett. Az 1990. szeptember 30-án megtartott önkormányzati választáson polgármesterré választották *Matók Istvánt*. A tanácstestület neve önkormányzatra változott, a szakigazgatási szerv neve pedig Polgármesteri Hivatal lett. 1991-től a hivatalvezető *Turóczi István Zoltánné* jegyző.

1990 tavaszán az 1848-as szabadságharcra emlékezve a község parkjában kopjafát állítottak az iskolások.

A jászberényi Hűtőgépgyár — s vele a település életében meghatározó szerepet betöltő Radiátorgyár — egyesült a svéd Elektrolux céggel. Ez a privatizáció kezdeti lépése volt.

1991-ben létrehozták A Boldogházi Gyermekekért alapítványt, ami a településen az első ilyen jellegű kezdeményezés volt.

Az iskolakonyha működtetése ismét az önkormányzathoz került. Az Önkormányzati Törvény alapján mindaz, aminek kezelője a tanács volt, az Önkormányzat tulajdona lett.

Időközben az események felgyorsultak. Megtörtént a Radiátorgyár teljes privatizációja, és elkezdődött a kárpótlási törvény végrehajtása.

A megyében elsőként Jászboldogházán tartottak licitálást 1992. július 22-én.

1992-ben újabb kutat fúrtak, és felszíni víztározó is épült.

1993. január 1-jétől a Községi Önkormányzat vette át a vízmű és a strandfürdő üzemeltetését, hiszen ezt a lakosok építették.

1993-ban került sor a társadalombiztosítási önkormányzati választásokra.

1993-ban a Ruhaipari Szövetkezet új munkalehetőséget teremtett a nők számára, ami annál is inkább fontos volt, mivel a gyárban és a szövetkezetben jelentős létszámléépítések voltak.

1994-ben a falugazda megkezdte tevékenységét a községben, elsősorban a magángazdálkodók segítségére.

1994. december 11-én a község ismét választott. A polgármester ezúttal is *Matók István* lett.

1995 mérföldkő a falu életében. A hosszú évek munkája meghozta az eredményt. 1995. augusztus 16-án a település bekapcsolódott a telefonhálózatba, majd november 15-én meggyulladt a gázlámpa.

1995-ben a szülők segítségével megépült a sportudvar.

1996. augusztus 16-tól kerültek bekötésre a telefonvonalak.

1997-ben a vízmű épületére tetőszerkezet került.

1997. november 1-től megállapításra került a rendszeres gyermekvédelmi támogatás.

1996-ban megtörtént a Művelődési Ház és a Könyvtár külső felújítása, majd 1998-ban a nagyterem gázfűtése valósult meg.

A Jászsági AFÉSZ üzlete mellett a településen 3 élelmiszerüzlet, 1 iparcikk üzlet, 1 virág-ajándék üzlet és 7 büfé üzemelt.

1998-ban kezdődött a strandfürdő fejlesztése.

Ez évben az utépítésre benyújtott pályázaton az Önkormányzat 10 millió forintot nyert.

Községünk támogatást nyújtott Sínfalvának egy közösségi ház felújításához, ahol 8-10 főt lehet elszállásolni.

1998. március 10-én a Szolnok–Hatvan vasútvonal megnyitásának 125. évfordulóját ünnepelte községünk. Ez alkalmából az Önkormányzat és a MÁV emléktáblát helyezett el a vasútállomás épületének a falán.

1999-ben a vízhálózat és a villamoshálózat kiépítettsége 100%-os, a gázvezetéké 90 %-os, a belterületi út 85 %-os, a telefon 98 %-os volt.

Újabb civil szervezet kezdte meg működését településünkön, a Faluvédő és Szépítő Egyesület.

Ez évben sikerült az utcákat aszfalt burkolattal ellátni, valamint a temető kerítés került felújításra.

2000 a Magyar Milleniumi Ünnepek első éve.

Aszfalt burkolatot kapott a Petőfi és a Virág utca is.

A strandon kialakításra került egy sátorozásra alkalmas hely, zuhanyzó és főzőhelyiség.

2000. május 5-6-án első alkalommal került megrendezésre településünkön motoros találkozó.

Az év során reklámfilm készült a településről, kiemelve a strandfürdőt.

Május 3-án - hosszú idő után - a Szolgáltató Ház viszszerült az Önkormányzat tulajdonába.

Május 28-án felavattuk a megújult Bajnok utcai játszótér.

2000. július 1-jén, a település önállóvá válásának ünnepén önkormányzati időszakos lap indult „Boldogházi Hírek” címmel.

A Tápióban lévő Szent Vendel szobrot a község parkjában helyezték el.

2001 őszén térfigyelő rendszert épített ki a Polgárőr Egyesület az önkormányzat együttműködésével.

A településünkön 2001. június 1-től megkezdődött az intézményes szemétszállítás.

Június 30-án került sor a millenniumi zászlóátadásra.

Ekkor került átadásra az Általános Iskola előtti megújított park, ami a Szent Vendel szoborral most már a falu központja lett.

Augusztustól községünk valamennyi lakója előtt nyitott a lehetőség, hogy az Erdélyben található Sínfalván üdjön.

Az év végén a községünkben elszármazottak „BOLDOGBT” néven baráti társaságot alakítottak Budaörsön. Vezetője *Veliczky Józsefné Koncsik Ilona*.

2002-ben az önkormányzati választáson községünk lakói *Szűcs Lajost* választották polgármesterré.

2002. február 10-én megtartotta alakuló ülését az „Ezüstkor” elnevezéssel egyesületté szerveződött

Nyugdíjas Klub 40 fővel.

November hónapban elkészült a közvilágítás felújítása. Ez év december 20-án került sor az iskolai-óvodai étkező ünnepélyes átadására és üzembe helyezésére.

2003-ban a háziorvosi szolgálat alapvető eszközére, egy EKG-gép beszerzésére került sor.

Elkészült a Szolgáltató Ház felújítása.

2004 tavaszán 3000 facsemetét ültettek a falu kül- és belterületi útjai mellett.

Az önkormányzat testvértelepülési megállapodást kötött a lengyel Jaworze községgel.

2004. május 1-jén településünk majálison ünnepelte hazánk Európai Unióhoz való csatlakozását.

A térségi Regio-Kom társulásában községünk két szelektív hulladékgyűjtő szigetet kapott.

17 jászági település részvételével szeptember 20-án létrejött a Jászszági Többcélú Kistérségi Társulás.

November hónapban elkezdődött falunkban a kábeltelevízió hálózatának kialakítása.

2005. február hónapban kezdődtek el az új iskolakonyha építésének munkálatai.

Június 1-jétől megkezdte működését az 5 települést ellátó központi orvosi ügyelet.

Augusztus hónaptól településünk saját plébánost kapott, Csergő Ervin személyében.

Az őszi folyamán elkezdődött az óvoda kerítésének cseréje.

A Jászszági Többcélú Társulás 2006. év első napjával útjára indította első saját intézményét, a Jászszági Társulató Szolgálatot.

2006. június 30-án, július 1-jén és 2-án községünk megrendezte a XII. Jász Világtalálkozót, melyhez kapcsolódóan több fejlesztés megvalósult (óvodaudvar, padok, hulladékgyűjtők, új park, Aranykalász Tsz parkosítása és az irodaház felújítása).

2006-ban az önkormányzati választáson a község ismét Szűcs Lajost választotta polgármesterré.

2007-ben megtörtént az Egészségház részleges felújítása, átalakítása.

Jászalsószentgyörgy Önkormányzatával közös oktatási társulás jött létre.

2008 januárjában került megvalósításra az intézmények világítás-korszerűsítése.

A XII. Jász Világtalálkozóra létrehozott kiállításnak helyet biztosító „Tájházat” az önkormányzat vásárolta meg. Ennek berendezését az „Ezüstkor Nyugdíjas Egyesület” támogatta.

A 2009-es év a strand fejlesztésével telt. A lakosság csak 2010. nyarán ismerkedhetett meg a felújított fürdővel.

2009-ben az önkormányzat legnagyobb rendezvénye volt a Hármas Kerületek Aratóversenyének megrendezése.

Az önkormányzat együttműködési megállapodást kötött az Országos Mentőszolgálattal.

2010-ben a község ismét választott. A polgármester ezúttal is Szűcs Lajost lett.

2010-ben megtörtént a Polgármesteri Hivatal, a Szolgáltató Ház, a Tűzoltószertár és a játszótér felújítása. Az új térfigyelő rendszer üzembe helyezését követően több kamera figyel ma is a közterületeket Jászboldogházán.

2011-ben Civil Nap keretében ünnepelte a község Jászboldogháza önálló településsé válásának 65. évfordulóját. Felújításra került az 1905-ben emelt kőkereszt. Mellé a BOLDOGBT iskolai emlékkövet állított.

2012-ben a strandfürdő területén a kemping és a homokfoci-pálya kialakítása valósult meg. Felújításra és felavatásra került az új Tápió-híd. Teljes felújításra került a Mesevár Óvoda.

Községi közadokozásból felújításra került a tápiói kereszt, mellette a BOLDOGBT Egyesület iskolai emlékkövet állított.

2013-ban megvalósult a hulladéklerakó rekultivációja, végre sor került a 3121. számú út felújítására, mely a település meghatározó mérföldköve.

A Tájház udvarán megépült az új kemma, és a falu együtt ünnepelte az átadást a civil szervezetek összefogásával.

Községi közadokozásból felújították az Alavander-keresztet. Megrendezésre került az „Itthon vagy-Magyarország, szeretlek” program.

A BOLDOGBT Egyesület és az Önkormányzat emléktáblát állított, és találkozót rendezett a kitelepítés megszüntetésének 60. évfordulóján.

Jászboldogháza Jásztelekkel társulva hozott létre Közös Hivatalt, székhelye Jásztelek lett.

Az általános iskola működtetését átvette az állam.

2014-ben elkezdődött a Polgármesteri Hivatal napelemes beruházása. Megvalósulhatott a strandfürdő új kerítésének megépítése.

Az Egyház beruházásával, mintegy 15 millió Ft pályázati támogatás segítségével megvalósult az évtizedek óta tervezett templom-felújítás.

Községi közadokozásból létrejött a csikosi emlékhely, új keresztet állítottak, a BOLDOGBT Egyesület iskolai emlékkövet állított. Ezzel a Boldogházán egykor működött öt tanyai iskola helyét emlékkő jelöli.

A 2014-es önkormányzati választáson községünk ismét Szűcs Lajost választotta polgármesterré.

2015-ben új mentőállomás létesült Jászboldogházán az Országos Mentőszolgálat és Jászboldogháza Községi Önkormányzatának együttműködése alapján. Ezáltal a településen a betegellátás és mentés színvonala sokat javult.

Felújításra került a település Vízműve. A jászszági önkormányzatok együttműködésével megvalósult beruházásban új technológia került beépítésre a víztisztításra. Ezzel a lakosság még tisztább és egészségesebb ivóvízben részesülhet a jövőben.

2016. május 28-án községünk a Jászföld Hagyományörző Egyesülettel közös szervezésben ünnepelte Jászboldogháza önállóvá válásának 70. évfordulóját.

A felsorolt eredményeket a Jászboldogházán példászerűen működő civil szervezetek tevékenysége és a lakosok lelkes munkája teszi teljessé, melynek nyomán számos értékkel, hagyománnyal és közösségi élménnyel gazdagodott településünk.

Az Évek könyve című kiadvány és az Önkormányzat jegyzőkönyvei alapján összeállították a szerkesztők.

Büszkén tekintünk vissza...

Eredményes évek gazdasági egységeink életében

AZ ARANYKALÁSZ MGTSZ

1959-ben politikai döntés alapján változás következett be a magyar mezőgazdaságban. Az egyéni gazdálkodás helyett a nagyüzemi gazdálkodás elterjedését sürgették. Ennek következtében községünkben is megalakultak a termelőszövetkezetek. Több kisebb termelőszövetkezet összeolvadásával 1964-től a község egész területén az Aranykalász Tsz gazdálkodott 8147 kh területen 675 taggal. Elnöke Konkoly Béla.

Elismerés a legszebb anyajuh bemutatásáért 1980-ból

A gazdaság fő feladata a község állattartó hagyományaira építő állattenyésztés volt, ezen belül is kiemelt helyet kapott a szarvasmarhatenyésztés. 1970-ben Magyarországon rendezték az Európai Tarkamarha-tenyésztők Kongresszusát. A résztvevő szakemberek Jászboldogházára is ellátogattak a szövetkezet állattenyésztésének tanulmányozására. Az ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezete 1970-ben az Aranykalász Tsz-ben rendezte meg az állattenyésztők európai kongresszusát. A termelőszövetkezet rendszeresen

Az oklevelek és a serlegek a színvonalas munkát dicsérik

részt vett az országos termelési versenyeken, ahol 1960-ban II., 1961-ben II., 1963-ban III., 1964-ben, 1966-ban és 1967-ben II. helyezést ért el. A termelőszövetkezet igen jó eredménnyel szerepelt 1964-ben és 1967-ben az Országos Mezőgazdasági Kiállításon és Vásáron. 1964-ben elnyerték a Földművelésügyi Minisztérium örökös vándordíját, melyet a legjobb állattenyésztési eredményt elért termelőszövetkezet kapott.

A szarvasmarha mellett a legelők hasznosítása juhok tartásával történt. A juhászat is törzstenyésztet volt. Az Országos Mezőgazdasági

Kiállításon a tenyészállatok különböző díjakat nyertek. A lótenyésztés ugyancsak törzstenyésztet volt. Az egyik tenyészkanca csikójával az Országos Mezőgazdasági Kiállításon és Vásáron több alkalommal elismerő oklevélben részesült. Fogathajtóik bemutatókon is szerepeltek. Többek között Jászakiséren 1969-ben Velkei István a kettes fogatok összetett fogatversenyében az I. helyen végzett. 1970-től 1977-ig pedig a Hortobágyi Lovasnapokon minden évben I. díjas volt.

A növénytermesztésen belül elsősorban a kalászosok vetőmagtermesztésével és cukorrépa termesztésével

A díjnyertes fogatunk

Szénagyűjtés

téssel értek el eredményeket. A termelőszövetkezet alapító tagja volt az 1973-ban alakult Kukorica és Iparinövény Termelési Együttműködésnek.

A díszes lószerszámok a vitrinben a régi kort idézik

A szövetkezet több éven keresztül bemutató gazdaság volt. Hazai és külföldi szakemberek, egyetemi és főiskolai hallgatók tanulmányozták az itt folyó munkát.

Az Aranykalász Termelőszövetkezet fejlődése megalakulásától évenként folyamatos volt. Az eredményeket számtalan elismerés, serleg és oklevél tanúsítja.

A RADIÁTORGYÁR

Eleinte hihetetlennek tűnő hír járta be 1968-ban a községet, sőt még Jánoshidát is: „Boldogházán a Hűtőgépgyár radiátorüzemet létesít.” 1968. november 15-én megtörtént az alapkö ünnepélyes letétele. Az üzemtelepítés a község életében nagy változást jelentett, elsősorban a nők foglalkoztatását illetően. 1970 nyarán elkészült az I. gyártócsarnok, és megkezdődött a gyártó gépsorok telepítése. 1970. augusztus 3-án reggel beindult a próbaüzem, a termelés megkezdődött. A lakosok örültek az üzem építésének, a helyi munkalehetőség megteremtésének. A kezdő létszám 70 fő volt. A gyár évi termelését 400.000 négyzetméter fűtőfelületű radiátor gyártására tervezték. Három típusú alumínium radiátort gyártottak: Alutherm, Radal,

Thermotip típusokat. A termelés folyamatos növekedését nagyban segítette, hogy új gyártócsarnok, festőüzem, készáruraktár épült, a gyártósorokat pedig automatizálták, korszerűsítették. Az üzem előbb gyáregységgé, majd önálló gyárrá fejlődött. 1978-ban már 318 dolgozója volt, ami a későbbiekben 344 főre emelkedett. A Radiátorgyár működése nem csak 340 dolgozójának jelentett fejlődést, de a családoknak anyagi biztonságot, művelődési és sportolási lehetőséget is nyújtott. A község

életében pedig jelentős előrelépést hozott.

Konveijoron sorakoztak a radiátorok**A radiátorváz hegesztése**

Részletek az Évek könyve című kiadványból 1996

Beszélgetés Szűcs Lajossal, községünk polgármesterével

Szűcs Lajos polgármester úr első, 2002-ben történt megválasztása idején egyike volt az ország legfiatalabb polgármestereinek, Jász-Nagykun-Szolnok megyében pedig őt illette ez a cím.

Munkáját immár közel másfél évtizede végzi lelkiismeretesen a községért, a község fejlődéséért, szívügyének érezve Jászboldogházáért dolgozni.

Községünk önállóvá válásának 70. évfordulója az ünnepi jubileum mellett mindannyiunk számára visszatekintést is jelent.

Szűcs Lajos
polgármester

"Múlton nyugszik a jelen, s azon a jövőndő" – idézem Széchenyi István szavait.

Mennyire valdod magadénak ezt a gondolatot?

Nagyon! Szerintem minden ember életében nagyon fontos, hogy tudja, elődei hogyan éltek, miképp cselekedtek. Ez a magánéletben is meghatározó, egy település, egy falu életében pedig teljességgel szükségszerű, hogy múltunk utat mutasson döntéseink meghozatalához, tehát a jövőnkhez. Ezért is örülök nagyon azoknak a régebbi és a napjainkban elkészült műveknek, tanulmányoknak, amik településünk múltjáról szólnak, mert bármilyen témát dolgoznak fel, azt megörökítik, és öríási értéket képviselnek. Sokszor azokat a beszélgetéseket is szívesen rögzíteném, amiket az idősebbek között hallok, hiszen olyan történelmi emlékek, képek jelennek meg ezekben, amikről máshol nem tud az ember tájékozódni.

Nagyon szép gondolatokkal kapcsolódsz a múlt örökségéhez. Számodra mit jelent Jászboldogháza?

Boldogházán töltöttem a gyermekkoromat, az általános iskolás éveimet. Ide jöttem haza - és a haza szót külön kiemelem - a középiskolás éveim alatt, és főiskolásként is.

Akkor még másképp terveztem az életemet, de a falutól és a földtől nem voltam képes messzire menni. Akkor csak a mezőgazdaság és a hozzá kapcsolódó gépészet érdekelt. Aztán édesapám balesete sok mindenben megváltoztatott. A főiskolát úgy végeztem el Gödöllőn, hogy mellette itthon gazdálkodtam. Viszont szociálisan sokkal érzékenyebb lettem, sokat foglalkoztatott nem csak a saját, hanem a falu jövője is.

Feleségeddel, Szilviával nagyon korán bekapcsolódtatok a közeletbe.

Igen, először a Boldogházi Hírek szerkesztését kezdtük el együtt, nagyon sok ember segítségével. Csak egysze-

rűen valami jót akartunk tenni az itt élő embereknek. Ezt követte, hogy egy szűk évet dolgoztam a hivatalban, pályázatokkal és műszaki ügyekkel foglalkoztam. Még akkor sem gondoltam, hogy mi vár rám. 2002 nyarán az emberek beszéltek rá, hogy ne csak önkormányzati képviselőnek, hanem polgármesternek is induljak. Köszönöm a feleségemnek a támogatását, nélküle nem jutottam volna el idáig!

Jászboldogháza 70 éves történetének egy részéről hallottál, olvastál, egy részének pedig tevékeny részese voltál és vagy polgármesterként.

Akik a település közéletében dolgoztak, vagy dolgoznak napjainkban, mindnyájan a falu és az itt élők javát akarják szolgálni, az emberek életét jobbra tenni. Mivel nem vagyunk egyformák, fontos, hogy meghallgassuk mások véleményét, javaslatát. Én mindig örülök az ilyen jellegű véleménynyilvánításnak, és bizony előfordul, hogy hosszú évekre a település hasznára válik. A döntések meghozatalához nagyon sokan hozzájárulnak ezáltal passzív vagy aktív módon. Örülök, hogy ezen folyamatok részese lehetek, és köszönöm a segítséget ehhez a falu lakosságának!

A közeleti munkád mellett családapa vagy, gyermekeid, Laura és Vilike az általános iskola tanulói. Tudjuk, hogy szinte lehetetlen különválasztani a munkádat és a magánéletedet. Mégis érdekel, milyen Szűcs Lajos mint magánember?

Mivel fiatalon közszereplő lettem, ez eléggé átformálta az életemet, bármennyire nem akartam is. A munkámat mindig lelkiismeretesen akartam végezni, ezért ezt el kellett fogadnom. Azt is, hogy nekem mindig készenlétben kell állnom, ha baj van, be kell avatkoznom. A gyerekeim ebbe születek bele, megszokták, hogy sok programom van, persze próbálom úgy alakítani a napjaimat, hogy mindig jusson

rájuk is időm, mert az élet tényleg gyorsan szalad. Ha találunk egy-egy szabad napot, akkor szeretünk a családdal kirándulni, túrázni, ismeretlen helyeket felfedezni, vagy csak körbeticiklizni a boldogházi határt, megnézni hol éltek nagyszüleink. Néha egy mozinak vagy színháznak is nagyon tudunk örülni. Szeretünk együtt kertészkedni is, ott mindenkinek megvan a saját feladata. A hobbim maradt a mezőgazdaság. Már alig várjuk a fiammal, hogy újra kicsit traktorozhassunk, ezért egy kevés földet magunk művelünk.

Most a polgármesteri munkád 4. ciklusát töltöd, 14 éve állsz a község élén. Az eltelt időszak változásai hogyan hatottak a településünk életére?

Ha most visszagondolok erre a 14 évre, hogy a kitűzött céljainkért mennyit dolgoztunk, vagy hogy a lehetőségeink közül milyen eredményeket sikerült elérnünk, akkor én büszke vagyok. Döntéseinket mindig jól meg gondoltuk, a lehetőségek közül mindig a legjobbat választottuk. Vannak olyan változások, amiket én sem, képviselő társaimmal mi sem tartunk jó iránynak, de ránk kényszerítették. Örülök, hogy a faluban az élet-színvonal folyamatosan nő, mi sem bizonyítja ezt jobban, minthogy az utóbbi időben egyre többen választják Jászboldogházát otthonuknak!

A testvértelepülésekkel kialakított kapcsolatnak már hagyománya van nálunk, hiszen az erdélyi Sínfalvával 21 éves, a lengyelországi Jaworze településsel is korábbi a együttműködés. Beszélgetésünk előtt, tegnap este érkezettél haza egy csehországi programról.

Miért tartod fontosnak a testvértelepülésekkel ápol

kapcsolatot községünk életében?
Csehországban, Tosanoviceben voltunk egy öregfiúk labdarúgó kupán. A lengyel Jaworze testvértelepülésünkön keresztül ismerkedtünk meg cseh és szlovák polgármesterekkel, akikkel elhatároztuk, hogy megpróbáljuk lakosainkat, gyermekeinket közelebb hozni egymáshoz. Ehhez próbálunk európai uniós forrásokat keresni. A nyáron például öt ország gyermekeinek

(lengyel, cseh, szlovák, erdélyi és magyar) szervezünk közös táborát nálunk. Boldogházának már van tapasztalata a testvértelepülés adta lehetőségekben, ezt szeretnénk bővíteni. Célunk, hogy a különböző szervezeteken és intézményeken keresztül minél többen eljussanak és részt vegyenek a közös programokon, világot lássanak.

Most, az önállóvá válás évfordulóját ünnepelve és figyelembe véve az állandó változásokat, hogyan képzeled Jászboldogháza jövőjét polgármesterként, és természetesen magánemberként is?

Úgy gondolom, a pénz nem minden, amikor az embernek sok szempont alapján otthont kell választania magának. Azokat az értékeket, amiket egy ilyen település, mint Jászboldogháza adni tud egy élethez, azt nem lehet pénzért megvenni. Ezekért a jókért néha le kell mondanunk más előnyökről, de ez a földön mindenhol így van. Örülök, hogy a gyerekeim itt nőhetnek fel, és tanulhatnak meg élni. Úgy gondolom, napjainkban a kistelepülések nyújtotta javak még inkább felértékelődnek, egyre nagyobb jelentőséget kapnak azok a fogalmak, hogy nyugalom és biztonság.

Nekünk, itt élőknek, minden lakosnak, ez a legfontosabb feladatunk, hogy ezen értékek megőrzéséhez mindig is összetartsunk, minden cselekedetünket ez vezérelje!

Ha ezt meg tudjuk tenni, akkor erősek maradunk, és lesz jövője a településnek!

Polgármester Úr, kedves Lajos!

Tudjuk, munkád végzéséhez mérhetetlen kitartás, akarat szükséges. Kívánom, hogy meríts erőt a mindennapok apró örömeiből, adjanak erőt a sikerek, küzdelmek, hiszen a változásokkal teli úthoz töretlen lendület kell, amelyet táplálnak a Jászboldogházához fűződő érzelmeid is.

Családod körében szeretetet, sok örömet kívánok.

Konkoly Béláné

Együtt ünnepelünk községünkkel

70 éve születünk

Endródi László vagyok. 1946. szeptember 16-án születtem. Általános iskolai éveimből egy pár évet Jászboldogházán töltöttem. Már akkor megszerettem ezt a csendes kis községet. Közben a szomszéd településre, Portelekre költöztünk. Miután elvégeztem tanulmányaimat 1964-ben megnősültem. A szívem visszahúzott a boldogházi szorgalmas emberekhez. 1965-ben, mint ifjú házaspár itt telepedtem le, és a helyi Aranykalász MGTSZ tagja lettem nyugdíjazásomig, 2004-ig nagy megelégedéssel

Endródi László
és párja

itt dolgoztam. Két gyermekem, öt unokám és két dédunokám van. Mindig figyelemmel kísértem a község fejlődését. 1968-ban megnyitotta kapuit a strandfürdő. Az óvoda bővítésénél, a sportcsarnok építésénél a többi apukával én is részt vettem a társadalmi munkában. Örömmel tettem, hisz ebben láttam gyermekeim majd unokáim jövőjét! 2009-ben súlyos betegség következtében elvesztettem a feleségem. A következő évben az általános iskolai osztálytalálkozón ta-

lálkoztam mostani párommal, akivel osztálytársak voltunk. Azóta Erzsikével éljük nyugdíjas napjainkat Jászteleken. Szívesen töltjük az időnket a kertben és az állatokkal. Szabadidőnkben szőnyeget szövünk. Nagyon sokat, és szívesen jövünk haza Jászboldogházára. Mindig részt veszünk a községi rendezvényeken a családdal és ismerősökkel. Rendszeres olvasója vagyok a „Boldogházi Hírek” újságnak. Ezt a rövid bemutatkozást azért tettem, mert „Jászboldogháza” község és én is együtt ünnepeljük a 70. születésnapunkat. Ez alkalomból kívánok további sok sikert és jó egészséget az itt élő embereknek!

Keszey Zsuzsanna (Schneider Istvánné)

Budapest

Mit jelent nekem Jászboldogháza?

Gyerekkoromban azt a szent helyet jelentette, ahol ugyan rettegve, de találkozhattam kitelepített szüleimmel és atyai nagyszüleimmel. Rettegve, mert minket Budapesten hagytak édesanyám szüleinél, és a bevagonírozásnál letagadták, hogy vannak gyerekeik. (Szerencse, hogy elfogadták és nem kutakodtak utánunk.)

De élmények sorát is jelentette. Játshattam Etikével (Kövér Etelkával), és tőle tanultam meg az óra használatát. Náluk laktak a szüleim és a nagyszüleim is. Babáztam egy másik aranyos kislánnyal, Józsa Évával is. A „baba” egy óriási szép zöld levelibéka volt, türte a gyűrődést, de mikor otthagytuk, pillanatok alatt eltűnt. Emlékszem a gémeskút mellett meghúzódó békákra is, de ők nem voltak pólyázhatók. Nagy élmény volt az állatok közelsége. A fiatal borjú, amire szabad volt felülni. Az aranyos kutya, aminek nagyon kevés enivaló jutott, hiszen az embereknek sem volt. És

Keszey Zsuzsanna
Schneider Istvánné

a határ, amit ma inkább határtalannak neveznék. A növények és a zsiros föld, amit aztán művelőitől apránként, majd véglegesen elvettek. Szüleim jó barátságban voltak a Konkoly családdal, meglátogattuk őket. Az ő tanyájuk az érdekességek tárháza volt számomra.

Az emlék felejthetetlen, de sírásra készített. A jelenre viszont a kedvesség, szeretet, törődés jellemző. Most, a budapesti kitelepítés 65. évfordulóján már az előző megemlékezésről ismert barátokkal találkozhattam. A nagy szeretet, amit éreztem, azt súgta – hazajöttem.

Nem kis meglepetést okozott, amikor azt követően, hogy Szücs Lajos polgármester úr Jászboldogháza községgé nyilvánításának 70. évfordulójára emlékezett, Veliczky Józsefné Ica engem köszöntött hatalmas virágcsokorral 70. születésnapom alkalmából. Hát egyidős vagyok a községgel!

Nagyon szép kiállítás is volt a hivatalban helyi alkotók munkáiból, melynek megtekintése után a vasútállomáshoz mentünk, ahová az egykori kitelepítettek érkeztek. Itt Papp

Izabella tartott meghatározó megemlékezést a kitelepítésről. Neki köszönhetjük, hogy írásai nyomán megmarad a törvényen kívüliek szomorú sorsa. Hogy kiderül az is, hogy mikor szálltak a vonatról a kitelepítettek, megkönnyebbültek, hogy magyar földre érkeztek, attól féltek ugyanis, hogy a Szovjetunióba viszik őket; hogy a jászboldogházaiak szenvedése mérhetetlen volt, mert mindenüket elvették, és durván erőszakos módszerekkel tették ezt, s utána még újabb beszállítások következtek. Fontos ez a munka, hogy a fiatal generáció is tudjon az ilyen történetekről, hogy többé ne fordulhasson elő ehhez hasonló.

Ebéd után csodás élmény volt, mikor megnézhattuk a határt. Minden rendezett, gondozott, jól ápolt és a gondviselés által küldött esők gyönyörű zölddé tették a vidéket. Gaál Ferenc megmutatta nekünk, hogyan nézett ki egy nagygazda – az édesapja, Gaál György – portája a múltban. Olyan volt, mintha múzeumban lennénk, és érezhető volt, milyen rend uralkodott azon a portán, amikor még élet töltötte meg. Ezután új és régi barátainktól a viszontlátás reményében váltunk el. Nagyon köszönjük a szeretetet, amivel körülvettek és a finom ebédet!

Kispál Sándor

Bartal-tanya melletti családi házunk még Jászberényi lakcímet jelentett, amikor 1946 februárjában megszülettem. Szüleim egyéni gazdálkodóként a saját földjükön dolgoztak az ötvenes évek végéig, amikor a tsz-szervezéssel gyökeresen megváltozott a mi családjunk élete is. Több

Kispál Sándor

mint 10 évig én is a helyi tsz-ben dolgoztam, majd a VOLÁN Vállalathoz kerültem gépkocsivezetőként. A napi munkába járás egyre nehezebb volt, illetve a tanyasi élet nem jelentett már tartós életformát idősödő, betegeskedő szüleimnek, ezért 1973-ban beköltöztünk a faluban megépült családi házunkba. Itt alapítottam saját családot is. Ebben az időben kerültem az Országos Mentőszolgálatához, ahol a szükséges szakmai képesítések megszerzése után még 35 évig tevékenykedtem, végeztem a mentés, ápolás embert próbáló feladatait. Innen vonultam nyugdíjba.

Mint eljáró dolgozó, kevésbé tudtam bekapcsolódni a helyi közösségi életbe. Amikor tehettem, ást, kapát, kaszát ragadtam, végeztem én is sok-sok társadalmi munkát, ahol kellett. Nagyon örülök, hogy a község látványos fejlődésének, gyarapodásának az elmúlt 70 évben tanúja, részese lehettem.

A homokos környezetben lévő tanyasi házunktól könnyedén eljutottunk Portelekre, ezért is végeztem ott az általános iskolai tanulmányaimat. Közben Boldogházán épült a családi házunk, a vezetékes ivóvízhálózat, és a strand kiépítésének is részeseivé váltunk. A strand éppen az utcánk végén létesült, legnagyobb örömünkre. Segítettünk a helyi hattantermes általános iskola, a tornacsarnok, a gyógyszertár építkezésénél is, amit örömmel tettünk, hisz a község érdekeit szolgálta és szolgálja ma is.

A község útjai kezdetben nagyon nehezen voltak járhatók, főként az

esős, havas időszakokban, ezért volt nagy jelentősége a 80-as évek elején zajló önerős útfeltöltési munkálatoknak a Szegfű utca elején is. Ettől kezdve könnyebbé vált a munkába járásom is, mivel nagyon gyakran kellett gépkocsival beutaznom.

Településünkön a „látványosabb” fejlesztési munkálatok a 90-es években folytatódtak. Óriási előrelépés volt az itt lakók életkörülményeiben a szilárd aszfaltút burkolat elkészülte a település szinte minden utcájában, továbbá a vezetékes telefon és gázhálózat kiépítése, melyek igen megkönnyítették a mi családjunk mindennapjait is. 1995. november 19-én fellobbant a gázláng, majd november 30-án a mi otthonunkban is megcsörrent a vezetékes telefon, mely közelebb hozta a napközben „szerteszt szóródott” családtagokat.

A fűtés korszerűsítésével a korábbi olajkályhával és szenes kályhával való fűtéssel járó kellemetlenségeknek vége lett, estére meleg otthon várta a hazatérőket. Korábban volt olyan téli időszak, amikor az óvodás gyerekünkkel +8 fokban tértünk haza munkaidő befejeztével.

Gyarapodott, növekedett, szépült a település, sokan új házat építettek, és beköltöztek a kényelmesebb, biztonságosabb megélhetést biztosító otthonukba a tanyavilágból. A lakosság szorgalmának, az összefogásnak, összetartásnak és a helybeli munkalehetőségeknek (tsz, fajtakisérleti állomás, és az ipari tevékenységet jelentő radiátorgyár) is köszönhetően évről évre gyarapodott a falu, tisztas megélhetést biztosítva az itt élőknek. A településről eljáró dolgozók is kivették részüket a közös feladatokból. Öröm és büszkeség tölt el, hogy a közelmúltban szinte a szomszédunkban épült fel a mentőállomás, ezzel eltűnt a fehér folt a térképről. Kár, hogy nem vagyok fiatalabb,

hisz a munkába járás nem lenne ma olyan problémás, mint a pályafutásom során volt.

Tősgyökeres jászboldogházai lakosnak vallom magamat. Szeretek itt lakni, mert egy élhető település. Az itt élő emberek segítik egymást. Egy-egy utcarész szinte egy nagy családként él. Hívó szóra idejüket, anyagi erejüket sem kímélve képesek a közösségért, a szebb környezetükért összefogni, áldozatokat vállalni.

Közel 25 éve vagyok tagja a helyi római katolikus egyházközség képviselő-testületének. Nagy örömmel szolgál, hogy 2005-től helyben lakó plébánosa van ismét a településnek. Sikerült megújítani a helyi plébánia épületét, a templomtoronyt újra festettük, a templomtető új borítást kapott. Többségében pályázati pénzből ugyan, de a templom ajtóit sikerült kicserélni, a templombelsőt újra festetni. A község határában lévő keresztek a lakosság és a helyi vállalkozók önzetlen támogatásával megújultak, illetve az Alavander, a tápiói és a csíkosi keresztek újjáépültek, hozzájárulva a helyi értékek védelméhez, őseink által ránk hagyományozott örökségünk további ápolásához. Örömmel segítettem a helyi egyháztörténeti gyűjtemény kialakítását is.

Ősi hagyományként ápoljuk a község büszkeségeit, a Szent Vendel szobrokat. Korábban évente voltak Vendel napi megemlékezéseket követő bankettek, melyeket a Szent Vendel Társulatok, majd megszűnésük után a helyi egyházi képviselő-testület szervezett. Sajnos, a tagok megöregedtek, sokan eltávoztak az élők sorából, így az idősebb generáció tevékenysége a Vendel napi szentmise szolgáltatásra és a szobrok megkoszorúzására terjed ki. Fiatal cserkészeink bontogatják szárnyukat e területen. Remélem, hogy a település a jövőben is megőrzi önállóságát. Civil szervezeteink az önkormányzattal összefogva továbbra is szép, nyugodt, békés környezetet teremtenek az itt élő lakosoknak, melyhez a magunk módján mi is hozzájárulhatunk.

Kövér István

„Itt születtem én ezen a tájon. Az alföldi szép nagy rónaságon...”

Kövér István

írja Petőfi a versében, és én is elmondhatom ugyanezt. 70 évvel ezelőtt, 1946. április 28-án a boldogházi határ egyik tanyáján, a 164-es számúban születtem. A belterületi iskolába jártunk testvéreimmel, Erzsivel és Tibivel. Nagy tisztelettel emlékszem tanárainkra, különösen Menyhártné Marika nénire.

Szüleink paraszti gazdálkodók voltak, megszenvedték azokat az éveket, melyekről nem szívesen beszéltünk és beszélünk. Megtanítottak bennünket dolgozni már gyermekkorunkban. Disznót, libát őriztünk, aratáskor kötelet terítettünk, szántáskor lovat vezettünk.

A 8. osztály elvégzése után ipari iskolába kerültem, és mezőgazdasági gépszerelő lettem. Dolgoztam a jászkiséri Állami Gazdaságban, majd Szolnokra a Mezőgéphez, később a Jár-műjavítóhoz kerültem, és onnan is jöttem el nyugdíjba.

Munka után itthon várt a második műszak, földet műveltem, kertet, szőlőt gondoztam. Igaz, bejáró voltam, de mindig figyelemmel kísértem községünk életét, fejlődését. Ha kellett, fizikai munkával is kivettem részemet a közös munkából.

Szüleim hitét megőriztem, így 1988 decemberében beválasztottak az egyházközségünk tagjai közé. Azóta folyamatosan tagja vagyok, és ezen a téren segítettem és segítem Boldogháza épülését, szépülését. Nagyon sokat változott 1946 óta településünk. A ta-

nyavilágból kisközség lett. A Radiátorgyár, a jól működő Aranykalász Tsz, a Fajtakísérleti Állomás biztos munkát adott az itt élőknek. A 63-as árvíz után sok új ház épült, melyhez jelentős kedvezményt kaptak a letelepedni szándékozók. A mi házunk is akkor épült, ami most már nagynak bizonyul, mivel lányunk az egyetem után Gyálra került dolgozni személyügyi ügyintézőként. Most az unokánkat neveli, és Maglódon laknak. Nyugdíjas napjaimat is munkával töltöm. Földjeimet művelem, feleségemmel pedig a nagy kertet gondozzuk. Ha tehetjük, elmegyünk a nyugdíjas klubba, a feleségem a Csillagvirág kórus tagja.

Szeretjük Boldogházát, mely folyamatosan fejlődik, szépül. Őszszertartó közösségben élünk, ahol vigyáznak ránk a polgárőrök, a civil szervezetek pedig gazdag programokkal, munkával gondoskodnak megújuló környezetünk-ről.

Kövér Viktória (Rác Jánosné)

1946. szeptember 20-án születtem a Kövér tanyán. (A sportpályától nem messze, most Sanyi testvérem lakik ott.) Az igazolványomba Jászberényt írtak, mivel itt Boldogházán csak

Rác Jánosné

1947-ben indult az anyakönyvezés. Kövér Erzsit jegyezték be legelőször. Szüleimnek a tanya körül volt földjük, meg a határban erre-arra. Földműveléssel foglalkoztak. Hárman vagyunk testvérek, Sanyi a mezőgazdaságban maradt itthon, Laci agráregyete-

met végzett, én pedig a 8. osztály elvégzése után, férjhez menetelemig otthon segítettem. A belterületi iskolába jártam, ahol tizenöten végeztünk, és ebből már csak tízen élünk. Nem mentem továbbtanulni, a jószágok körül tevékenykedtem, és amit kellett, azt csináltam.

21 évesen mentem férjhez, a sós-hidai (mi úgy mondtuk sóserei) Rác Jánoshoz. Testvérei voltak Péter és Pál. A férjem a tsz-ben volt traktoros, onnan is ment nyugdíjba. Én a háztartást és a ház körüli munkát végeztem, jószágot tartottunk, és neveltem Tibi fiun-

kat. Ő esztorgályos lett. Amikor lehetett, a földet kivettük teljes mértékben, és azon termeltünk. Amit nem tudtunk megművelni, azt műveltették. A Bartal tanya körül van a földünk, és a férjem halála óta Tibi fiam gondozza, műveli a munkája mellett. Kukorica, búza, napraforgó, lucerna változik a termelés során.

Szeretem Boldogházát, itt van a családom, a három unokám, akikkel gyakran találkozunk. Hol ők szaladnak, hol én megyek hozzájuk.

Jó, hogy van óvodánk, iskolánk, szép orvosi rendelőnk, csak ne kelljen odajárunk!

Nagyon szép a falunk, büszke vagyok rá.

Nagy Mária (Matók Jánosné)

Jászboldogháza községgé alakulásának évében születtem 1946. augusztus 26-án, a tápiói tanyavilágban. Szüleim gazdálkodók voltak. Két testvérem született, Erzsike és Valika. Szeretett család körben neveltek bennünket szüleim és nagymamám. Gyermekkorunk szép volt, sok játékkal telt, és persze a gazdaság munkálataiba is részt vettünk, feladatunk főleg a jószágörzés volt. Szüleink megtanították velünk a munka szeretetét.

Az alsóboldogházi iskolába jártunk, ahol 4 osztály egy teremben tanult. Hálás vagyok tanítóinknak áldozatos munkájukért, akik megtanítottak írni, olvasni, számolni olyan körülmények között. A nyolcadik osztályt már Boldogházán a központi iskolában végeztem el, ahol szeretettel fogadtak bennünket társaimmal együtt. Közben szüleim házat építettek, és beköltöztünk a tanyáról a Dózsa György utcába. Mi, fiatal lányok bekapcsolódtunk a falu kul-

Matók Jánosné unokájával,
Zsófiával

turális életébe, parkosítottunk, a felépült kultúrházat takarítottuk, táncsoport alakult, színjátszó körben szerepeltem, ami még a régi mozi épületének színpadán történt, majd később az új kultúrházban. Felejtetlen bálokat

rendeztek a fiatalságnak, örök emlék marad. Közben kereskedelmi tanuló lettem a régi vegyesboltban, majd az azt követő 40 évig itt helyben dolgoztam az épülő kereskedelmi egységekben nyugdíjazásomig. Ebből 24 évet gyári boltban, nagyon szerettem a munkámat, ismertem az embereket, gyerekek hada nőtt fel a szemem előtt. Közben módomban volt a falu fejlődését végigkísérni.

Megépült a strandfürdő, a kultúrház, új boltok, iskolák a 63-as árvíz után sorban épültek a házak, széplültek az utcák, az új Községháza és még sok minden.

1970-ben beindult a Radiátor Gyáregységben a radiátorgyártás. Dolgozókat kellett toborozni. Ez na-

gyon jó lehetőség volt arra, hogy a falu női lakossága is munkát tudott vállalni, és nyugdíjat szerezni. Édesanyám 49 évesen lett gyári munkás, és lett saját nyugdíja.

Közben 1965-ben férjhez mentem. A férjem is a Radiátor Gyáregység dolgozója volt 20 évig.

Egy lányom és egy fiam született. Házat építettünk, ennek már 48 éve. A lányom Szolnokon él a férjével, itt két fiú unokám született, ők már dolgoznak, felnőttek. A fiam itt él a feleségével és a kislányukkal, aki 5. osztályos volt ebben az évben. Ő a szemem fénye, sokat vigyáztam rá, mikor kisebb volt. A fiam Jászberényben dolgozik, a menyem ápolónő Szolnokon. Sajnos én már 16 éve egyedül élek, a férjem halála óta.

Az életem röviden így tudnám összegezni, amiben volt sok öröm, küzdelem és bánat is. Szüleimnek sokat köszönhetek, sajnos már ők sem élnek.

A falut nagyon szeretem, el nem tudnám az életemet képzelni máshol. Kívánom, hogyha mi idősebbek elmegyünk, a fiatalok és az utánunk jövők találják meg boldogulásukat, és tovább gyarapítsák és szépítsék a mi szép falunkat.

Szűcs Béla

A Tápióban születtem 1946. január elsején, s mivel Boldogháza akkor még Jászberényhez tartozott, így a személyimben születési helyként a „jász főváros” szerepel.

Szüleim szorgalmas tanyasi emberek voltak. Földműveléssel foglalkoztak, és a munkába minket, gyerekeket is bevontak. Így nem véletlen, hogy Lajos testvéremmel a megélhetést a későbbiekben is a mezőgazdaságban, a földben láttuk és reméltük. Lánytestvérem is hű maradt a szülőktől tanultakhoz, férjével együtt gazdálkodik.

40 évet dolgoztam a helyi termelőszövetkezetben, és 2006-ban jöttem

Szűcs Béla

nyugdíjba. A műhelyben dolgoztam, de bármit bíztak rám, igyekeztem elvégezni. Örömmel és büszkeséggel tölt el, hogy a „közösben” országos eredményeket értünk el. Híresek voltunk a szarvasmarha-, ló- és a juhtenyésztésünkről, de termelési eredményeink is kiemelkedők

voltak. Ha gépi segítség kellett a falunak, mentünk! Ott voltunk a strand építésénél, a víztorony felállításánál, a tornaterem és a boldogházi belterületi utak építésénél.

70 éves vagyok, de továbbra is kinn vagyok a földeken. Gazdálkodom egyrészt a szüleimtől örökölt földön, a feleségemmel is vásároltunk szántót, a tsz-tól is kaptam földet,

és haszonbérelek is. Éltető elemem a mezőgazdaság, a véremben van a föld szeretete. A fiaim, Attila és Béla, a főállásuk mellett gazdálkodnak. Anita menyem ebben nagyon sokat segít nekik. Egy szülőnek boldogság, hogy nem vesz kárba az ősök által elkezdett munka.

Soha nem gondolkodtam azon, hogy máshova költözzek, egész életemet itt éltem le, és jó érzés, hogy fiaink is itt találtak otthonra párjukkal. Andrea lányom Jánoshidára ment férjhez, és az ottani Takarékszövetkezet vezetője. Büszke vagyok családomra, unokáimra. Janka unokám épp a napokban lett első az országos mesemondó versenyen.

Szeretjük Boldogházát, szeretjük a nyugalmat, a biztonságot, és azt, hogy mi, gazdálkodók támogatjuk egymást. Örömmel látjuk községünk szépülését, fejlődését.

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

Mit jelent fiataljaink számára Jászboldogháza?

Mennyire meghatározó most, a gyorsuló világban múltunk ismerete, az elődök iránti tisztelet?

Nekem sokat jelent, hogy itt élhetek Jászboldogházán, hisz minden emlékem ide fűződik, a családom és a barátaim is ide kötnek. Engem mindig úgy neveltek, hogy legyek büszke, és tegyek a faluért, hogy legyen mire büszkének lenni. Ez leginkább a helyi Tűzoltó Egyesületben nyilvánul meg. Ebben a rohanó világban is fontos, hogy tiszteljük elődeinket, akik kialakították ezt a községet. Ehhez nem kell sokat tenni, nagy dolgokban gondolkodni, elég ha a házunk körül rendet teszünk, tisztán tartjuk. Az ide látogató vendégeknek jó véleményük legyen, azt mondják: „Milyen szép település ez a Jászboldogháza!”. Egyre többen költöznek most ide, és ez azt jelenti, hogy másoknak is ez a véleményük. Rengeteg dolgot lehetne még írni, de zárásul annyit, hogy én ezután is szeretnék itt élni, mert szeretek Jászboldogházán élni!

Bajor Zoltán

Boldogháza számomra a nyugalom és a biztonság. Mindig örömmel térek haza bárholra, mert itthon tudok leginkább feltöltődni és kikapcsolódni. Hogy mennyire fontos is a család és a barátok, illetve az itthoni jó ismerősök, akkor tudatosult bennem, amikor Debrecenbe költöztem, és kevesebb időt tölthettem itthon, mint ott. Fontos, hogy az emberek tisztában legyenek az identitásukkal, és hogy soha ne felejtsek el, honnan indultak, és kinek/kiknek köszönhetik sikereiket. A mai világban az emberek alig figyelnek egymásra, főleg a nagyvárosokban jellemző, hogy "mindenki csak egy a sok közül". A modernizáció következtében létrejött teljesítményorientált és bizonytalan világban nagyon jó érzés, ha van az emberek életben egy biztos hely, ahová bármikor hazatérhetnek. Számomra örökre Jászboldogháza marad ez a hely.

Kobela Georgina

Nagyon örülök, és boldog vagyok, hogy ilyen településen élhetek, mint Boldogháza. Kis falu lévén szinte mindenki ismer mindenkit. Jó tudni, hogy egy szerető, összetartó, egymásra figyelő közösség tagja lehetek. Nem megyünk el egymás mellett szótlanul, még ha csak annyit kérdezzük a másiktól, hogy hogy van, nekem az is sokat jelent. Szeretem ezt a nyugodtságot, békességet, csendet, ami a falut jellemzi. Éppen ezért tanulmányaim befejezése után a jövőmet is itt képzelem el, nem szívesen hagynám itt kicsiny falumat, ahol felnőttem.

Sajnos a mai rohanó világban a családra sem jut kellő mennyiségű idő. Ha mégis együtt vagyunk, a telefont

nyomkodjuk, nem figyelünk a másokra, mellyel nem adjuk meg szüleinknek, nagyszüleinknek a nekik kijáró tiszteletet. Számomra fontos az, hogy figyeljünk egymásra, követni kellene a régi hagyományainkat, szokásainkat. De sajnos egy-egy ilyen régi szokás, hagyomány –pl. a húsvét, karácsony– már nem a szeretetről, családról, tiszteletéről, együttlétről szól, hanem a pénzről, amely az egész hangulatot tönkreteszi.

Kobela Szilvia

Szerintem az embernek nem szabad elfelejtenie honnan jött, nem csak hazáját, de szülőfaluját- vagy városát sem. Amikor elmentem középiskolába, majd egyetemre, és kérdezték tőlem, hol lakom, miután megmondtam, "Jászboldogházán", az volt a következő, hogy "És ott boldogok az emberek?" Én azt mondhatom, hogy igen, mert nekem boldog gyermekkorom volt itt. Nem csak azért kell büszkének lennünk arra, honnan jöttünk, hogy később hírnevet szerezzünk neki érdemeink által, hanem mert a múltunk része, sőt! Ez az a hely ahol elkezdődött minden. Itt jártam óvodába, majd iskolába, ahol olyan ismereteket szereztem, hogy nem kellett szégyenkezni a kis- és nagyvárosi diákok között sem. Ahhoz hozzászoktam, hogy mások azt sem tudják, hogy ilyen település létezik, vagy hogy merre fekszik. De eddig is büszke voltam arra, hogy itt születtem, és ezután is az leszek.

Koncsik Tamás

Örülök, hogy Jászboldogházán élünk, és hogy ennek a folyamatosan fejlődő falunak a lakosa lehetek. Úgy gondolom, hogy a községünk szépüléséhez, különböző programok rendezéséhez elengedhetetlen, hogy a bologházi közösség egy emberként összefogva működjön együtt. Ennek az összetartásnak az egyik alapköve pedig a múltunk ismerete, őseink és egymás tisztelete. Nagyon fontosnak tartom a hagyományaink megőrzését és tovább éltetését. Enélkül a Hagyományok hétvégéje rendezvény sem lehetne ennyire sikeres és népszerű. Örömmel tölt el, ha Boldogházát dicsérik más településről érkezők, és mindig büszkén válaszoltam, arra a kérdésre: "Honnan jöttél, hová valósi vagy?" A környező falvakban élő családok is szívesen jönnek át a strandunkra, a programjainkra, mert ők is jól érzik itt magukat.

Azért fontos a múltunk megismerése, mert a közös történelmi múlt olyan összetartó erő, ami lehetővé teszi a szorosabb összetartozást. Véleményem szerint, már általános iskolában biztosítani kellene olyan oktatást, ami elősegíti, hogy a felnövekvő generáció ismeretei bővüljenek a településünk múltjáról.

Racs Bettina

A boldogházaiak mindig is büszkék voltak arra, hogy ebben a csodálatos kis faluban laknak, amit saját kezükkel építettek fel házról házra, utcáról utcára. Igaz, a 1963-as nagy árvíz kicsit meggyorsította a folyamatot, Ekkor költöztek be sokan a tanyákról. Máig rengeteg emlékü van az idősebb korosztálynak, amit ugye az idő megszépít. Például rengetegen gyalogoltak be a Csíkosból az iskolába, ami nem kis távolság volt, főleg télen. Ám ezen kívül rengeteg másféle történetet is hallhatunk, csak beszélgetni kell egy kicsit az idősebb korosztállyal. Ők szívesen mesélnek órákon keresztül. Én meg csak ámultam, mik nem történtek, micsoda vad búcsúi hétvégék voltak, rivalizálás a környező falusiakkal, és hogy a fél falu a rokonom. Nagyon fontos, hogy amit verejtékezve felépítettek az elődeink, kötelességünk megőrizni, folyamatosan karbantartani, ezt a Jászság gyöngyszemét ilyen tisztaságában megőrizni. Itt mindenki ismer mindenkit, nyugodtan kint szórakozhatnak a fiatalok hétvégén vagy szünetekben, akár késő estig is biztonságban vannak a faluban. Ez máshol már nem ennyire egyértelmű, sajnos a felgyorsult világunk az oka. Egyre közömbösebbek az emberek, nem foglalkoznak egymással, rengeteg szórakoztató elektronikát helyeznek a beszélge-

tés fontossága elé, szinte szóban nem is beszélnek egymással, csak telefonon vagy chaten. Nincs meg az idősebbek iránti tisztelet, köszönni sem akarnak. Nos, ezt nem szabad itthon megengedni, bár már látszik a jelenség, de egy városhoz képest jobban tudjuk befolyásolni az embereket arra, hogy újra ismerjük meg egymást, beszélgessünk, szórakozzunk, bulizzunk együtt, fiatalok, középkorúak és idősebbek is. Erre kell minél több programot csinálni, mint volt a nyársalás is a tájházban, meg hasonlók. Ezt az ajándékot, amit kaptunk, Boldogházát, tovább kell adni az unokáinknak, lehetőleg ugyanilyen állapotban, régi értékeket szem előtt tartva, hagyományainkat megőrizve. Nem mondom, hogy álljunk neki kukoricát fosztani a község háza előtt, de egy kicsit tegyük le az elektromos kütyüket, és csak nézzünk fel az égre - persze nem árt, ha este tesszük - és csak bámuljuk a csillagokat, esetleg a holdat. Többet ér, mint egy levél nyugtató. Ha ez megvan, akkor kezdetjük a falut újból felkarolni, beszélgetni a szomszédokkal, áthívni egymást akár egy pohár italra, és újra megtalálni a falusi énnket, amit oly nagyra értékelték az elődeink.

Szász Attila

JÁSZBOLDOGHÁZI KÖTÖDÉSŰ ALKOTÓK KIÁLLÍTÁSA

2016. május 28-án **Gyökereink I.** címmel képzőművészeti kiállítás nyílt az önkormányzat tanácstermében. A jászboldogházi kötődésű alkotók ezzel köszöntik a 70 éves települést. Az ötletadó és a rendezvény fő szervezője *Bajor Imre*, a BOLDOGBT egyesület tagja volt, aki Cegléden él. A kiállításon kilenc alkotó harminc alkotása szerepel, festmények, grafikák és kispasztikák is láthatók. Az alkotók: Bajor Imre, Bajor Magdolna, Bajor Szabolcs, Bajor Vivien, Bajor Zita, Miklós Anna, Szécsi Valéria, Velkeiné Pócz Ilona, Zámboi Gábor.

A kiállítás 2016. augusztus 28-ig megtekinthető az önkormányzat tanácstermében.

A kiállítás megnyitója

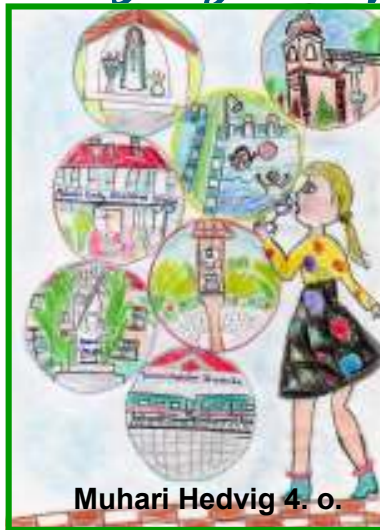

Néhány alkotás a kiállításból

Szeretlek Boldogháza rajzpályázat képei

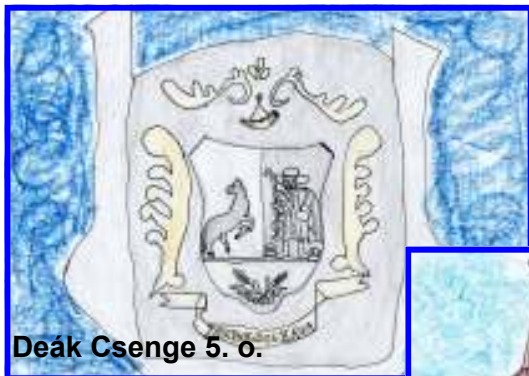
Barócsi Gábor 5. o.

Muhari Hedvig 4. o.

Pócs Petra 6. o.

Deák Csenge 5. o.

Kis Boglárka 4. o.

Matók Zsófia 5. o.

Mihályi Teréz 5. o.

Matók Erika 4. o.

Dombai Adrienn, Szűcs Vilmos,
Sánta József 1. o.

Mézes Mónika 5. o.

Kisbalázs Dominika 4. o.

Egyházközségünk történeti kiállítása

Községünk fennállásának 70. évfordulója alkalmából az egyházközség történeti kiállítása újból látogatható. A kiállítás 10 évvel ezelőtt, a Jász Világtalálkozó alkalmából készült, és most kissé „leporolva” újra megtekinthető.

Az egyháztörténeti korokat tekintve természetesen nem egyházi kincsek gyűjteménye, nem egy állandó múzeum, hanem egy időszaki kiállítás, melynek célja az egyházközség történetéből összegyűjtött emlékek megőrzése és bemutatása. Valóban *emléktárgyak* gyűjteménye, legtöbbje a II. Vatikáni Zsinat (1965) előtti korokban volt használatos.

S ahogy a kiállítás látogatókönyvében ezt sokan megfogalmazták, az emléktárgyak gyermekkori emlékeket idéznek fel a látogatókban. Számukra azonban valóban kincsek ezek, hiszen egy-egy tárgyra tekintve a gyermekkoruk, ifjúságuk tűnik fel, és az mindig kedves dolog. A gyűjtemény több

Szűz Mária szobor a tápiói kápolnából

A csíkos kápolna egykori oltára mellékoltár volt a templomban a felújítás előtt.

darabja a tápiói imaház, majd későbbi kápolna berendezési tárgyai közül való, így az emléktárgyak között vannak több mint 100 éves darabok is.

A kiállítás jelen formájában a múlt őrzője. „*Aki nem ismeri múltját, nem értheti a jelent, amely a jövőnek hordozója*”- valljuk Tamási Áronnal. Azonban nem ragadhatunk le a múltnál. Szükséges és kell a múlt hagyományainak ápolása, hogy megőrizzük keresztény identitástudatunkat, az őseinktől kapott hitet, de szükséges és kell a jövőre tekinteni! A jelenkor feladata: keresztény hitünket őrizni, és átadni a felnövekvő nemzedékeknek! Ez a kiállítás sokakban kedves emlékeket idézett fel, de ha korunk fiataljai nem kapcsolódnak be az egyház életébe, kik fogják visszaidézni a múltat? Érzelmileg jelenteni fog-e nekik valamit néhány régi szobor, könyv vagy liturgikus tárgy? Fogják-e tudni, hogy a több mint ezer éves katolikus hit védőpajzsa alatt élünk?

Szeretettel várjuk hát fiataljainkat megújult, szép templomunkba! Kedves Szülők, Nagyszülők, minél többen vezessék a hit útjára gyermekeiket, unokáikat, hogy az élő hit legyen az emlékek őrzője!

Bóta Mizsei Ilona

**A kiállítás hétköznapiokon 8-16 óra között látogatható Kisádám Péter vezetésével.
Szándékukat a következő telefonszámon szíveskedjenek jelezni: 70-325-4822.**

Hagyományok Hétvégéje

A Jászföld Hagyományörző Egyesület idén nyolcadik alkalommal rendezte meg a Hagyományok Hétvégéje eseményét. Idén - Jászboldogháza 70. évfordulója alkalmából – a Községi Önkormányzat a civil szervezetek segítségével betársult a rendezvény szervezésébe. Ennek célja az volt, hogy méltóképpen ünnepeljük meg a kerek évfordulót.

A szervezések már januárban-februárban elkezdődtek. A hagyományörző egyesülettel közösen megosztottuk a munkát, hogy ki mit tud vállalni. Sok megbeszélés és egyeztetés kellett ahhoz, hogy a kirakós minden egyes darabja a helyére kerüljön, tehát mindenki tudja, hogy pontosan mit kell majd és mikor csinálnia.

A munkálatok már egy héttel a rendezvény előtt megkezdődtek a Bartal-tanyán. Az egyesület tagjai, az önkormányzat karbantartói és a közfoglalkoztatottak együttes erővel építették a pályát, állították a sátrakat, tisztogatták a területet, hogy a rendezvény napján minden tökéletesen a helyén legyen.

A jászboldogházi polgárőr egyesület vállalta a terület egész hetes őrzését, biztosítását, így már időben kipakolhatták az eszközöket, asztalokat, székeket. Péntekre minden a helyére került.

Péntek délután megérkeztek erdélyi, cseh és lengyel vendégeink. Összesen 29 fő, ebből 19 fő Sinfalváról és Szentmihályról, 2 fő Jaworze-ből, Lengyelországból és nyolc fő Csehország mikrorégió térségéből (Smilovice, Komorni Lhotka, Horni Tosanovice, Reka). Jó volt újra az ismerős arcokat látni, nagyon örültek ők is a találkozásnak.

Péntek este az általános iskola ebédlőjében volt vacsora a hagyományörző egyesület tagjainak és vendégeinek, a képviselő-testületnek és az önkormányzat vendégeinek. Mindenki nagyon jól érezte magát, a konyha dolgozói nagyon finom ételt készítettek. Erdélyi vendégeinket a Csillagvirág kórus tagjai szállásolták el.

Szombat reggel a rendezvény szentmisével kezdődött, melyet a Jászságból elszármazottak művészeti kiállításának megnyitója követett. A Polgár-

mesteri Hivatal előtt pogácsával, pálinkával és ásványvízzel kínálták a megnyitóra érkezőket, illetve a lovas felvonulás résztvevőit.

Az ünnepség helyszínén, a Bartal-tanyán tíz órától a gyerekek műsorai következtek, melyet az ünnepi megnyitó követett. A Csillagvirág kórusral együtt elénekeltük nemzeti himnuszunkat, ezt követően pedig Szűcs Lajos polgármester úr köszöntő beszédével megnyitotta a rendezvényt, és átadta a „Jászboldogháza díszpolgára” díjat dr. Pap Béla alpolgármesternek és a „Jászboldogháza községért” kitüntető díjat Köhidi Györgynek és feleségének, Gerhát Károlynak és a pörköltfőző csapatnak (Káposztás István, Turóczi Ferenc, Rácz János, Tóth László).

Ezután köszöntőt mondott Pócs János országgyűlési képviselő, Hubai Imre Csaba, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara alelnöke, Kovács Sándor, a JNSZM Közgyűlés elnöke. Végezetül a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke, Szűcs Gergelyné átadta a Szép udvar emléklapetteket.

Vendégeink ellátásáról és kiszolgálásáról az önkormányzat dolgozói és a hagyományörző egyesület tagjai gondoskodtak.

Nagyon sok érdekes látványosság várta a kilátogatókat, köztük például solymászok, illetve a hordó készítés, melyet cseh és lengyel barátaink is kipróbáltak. Emellett vásárolhattunk finom kenyérlángost, házi szappant és több kézzel készített terméket.

A délutáni órákban több néptáncegyüttes és énekkar, köztük a Csillagvirág kórus lépett fel, az esti szórakozásról pedig Csordás Tibi, a Karthago Együttes és végezetül a Retró-zóna gondoskodott.

Vasárnap az ebéd szintén az iskola ebédlőjében volt, hasonlóan a péntek estéhez. Vendégeink és a hagyományörző egyesület vendégei nagyon jól érezték magukat. Ebéd után mindenki búcsút vett és haza indult.

Köszönjük mindenkinek, aki segített a rendezvény szervezésben és lebonyolításában.

Sós Boglárka

Díszoklevél

Jászboldogháza Községi Önkormányzat képviselő testülete
a 2016. május 9-én hozott 51/2016 (V.09.) számú határozata alapján a

**„Jászboldogháza díszpolgára” címet adományozza
Dr. Pap Béla**

alpolgármester részére,

a közszférában végzett áldozatos munkájáért, és kiemelkedő méecselei tevékenységéért.

Dr. Pap Béla Jászboldogán született 1954. június 5-én, anyja neve Menghári Ilona) mezőgazdasági műszaki doktor végzettséggel, az agráriumban az életről elvonul. Tanácsokkal segít és támogatja a község „kis- és nagygyalogait”. Véleményalkotásával, építő bírálatával nagyban hozzájárul a település fejlődéséhez. 26 éve a Községi Önkormányzat független és szabad képviselőjeként felelősséggel szolgálja a falu lakosságát.

Sokat tett községünk fejlődéséért, többek között a gáz és a telefonhálót bevezetéséért. 14 éve alpolgármesterként is képviseli településünket a megyénkben, de a megyehatáron túl is. Meghatározó személyiségekkel, életvezetési tanácsokkal, szakmai tudásával és a községben vállalt aktív tevékenységével minálunkat mutat a kritikus helyzetekben.

Az ő kezdeményezése volt a szociálisjogi terület hosszú években keresztül. Annak megszüntése után ő mindig felajánlotta tiszteletdíját közérdekű célok megvalósítására (pl. tájház megvásárlásához jelentős összeget adományozott), a civil szervezetek támogatásában is mindig élen jár. Adományait rendszeresen segíti a közös célok megvalósítását.

Községünk testvérkapcsolatainak létrejöttében, ápolásában is aktív szerepet vállalt.

„A múltat megszépíti az idő, a jövőt nekünk kell azzá tenni.” – vallja, és ezért tevékenykedik a község és a lakosság érdekében.

Jászboldogháza, 2016. május 28.

Szűcs Lajos
Jászboldogháza község polgármestere

Dr. Dinai Zoltán
Jászboldogháza község jegyzője

Oklevél

Jászboldogháza Községi Önkormányzat képviselő testülete
a 2016. május 9-én hozott 49/2016 (V.09.) számú határozata alapján

Kőhidi György és Kőhidi Györgyné
részére

„Jászboldogháza községét” kitüntető díjat adományoz.

Jászboldogháza község gazdasági és társadalmi életében végzett kiemelkedő munkájukért.

Kőhidi György nyugdíjazása előtt a helyi vízmű vezetője volt. Sokat tett a strand kellemes környezetének kialakításáért. Szívesen segít napjainkban is a fák gondozásában, a magoncok nevelésében.

Kőhidi Györgyné évtizedekig eredményesen vezette a helyi Takarékszövetkezetet. Több önkormányzati cikluson keresztül közhís tagja volt a Pénzügyi Bizottságnak, ahol hasznos tanácsokkal segítette a képviselő testület munkáját. A Csillagvirág kórus felfedező tagja. Mind a ketten tizenöt éve az Északkeleti Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének aktív résztvevői. Marika az egyesület gazdasági vezetője, Gyuri pedig a tájház kemencéjének vasmunkáit készítette, az ő önként vállalt feladata a sütések alkalmával a fűtés. Segítenek a Faluvédő és Széplő Egyesület munkálataiban is, szívükön viselik községünk fejlesztését, szépítését.

Jászboldogháza, 2016. május 28.

Szűcs Lajos
Jászboldogháza község polgármestere

Dr. Dinai Zoltán
Jászboldogháza község jegyzője

Oklevél

Jászboldogháza Községi Önkormányzat képviselő testülete
a 2016. május 9-én hozott 50/2016 (V.09.) számú határozata alapján a

pörköltfőző baráti csapat
részére

„Jászboldogháza községét” kitüntető díjat adományoz.

Jászboldogháza község rendezvényein a baráti csapat:

Káposztás István

Rácz János

Fűző László

Futóczy Ferenc

Önzetentül, odaadó munkával, ételek készítésével, pörköltfőzéssel járulnak hozzá a bulik, civil napok, találkozókat sikerhez. Az összetartó csapat ezen kívül segítséget nyújt a sportrendezvények szervezésében, a község életének fontosabb eseményéhez pedig társadalmi munkájukkal is példát mutatnak.

Jászboldogháza, 2016. május 28.

Szűcs Lajos
Jászboldogháza község polgármestere

Dr. Dinai Zoltán
Jászboldogháza község jegyzője

Oklevél

Jászboldogháza Községi Önkormányzat képviselő testülete
a 2016. május 9-én hozott 48/2016 (V.09.) számú határozata alapján

Gerbát Károly
részére

„Jászboldogháza községét” kitüntető díjat adományoz.

Jászboldogháza község oktatási, köznevelési, társadalmi életében végzett, kiemelkedő munkája elismeréseként. Aktív és önzetentül dolgozott több községi kiadvány könyv technikai szerkesztésében, grafikai munkájában. Ő tervezte községünk címerét, a Kodemprián emlékművet, számos kiadvány borítóját, mappákat, képeslapokat.

Tervei alapján készülték településünk tájékoztató táblái, térképei, köztérén és a strandon lévő esztétikus padok is. Minden községi rendezvény, kiállítás állandó segítője. Alapítványok technikai szerkesztője a „Boldogházi Hírek” című helyi újságnak, munkáját dicséri annak szép kivitele. Közösségért végzett munkáját a választók is méltóztatták, két cikluson át önkormányzati képviselő is volt.

Jászboldogháza, 2016. május 28.

Szűcs Lajos
Jászboldogháza község polgármestere

Dr. Dinai Zoltán
Jászboldogháza község jegyzője

**"Múlt nélkül nincs jövő,
s mennél gazdagabb a múltad,
annál több fonálon kapaszkodhatsz a jövőbe."
Babits Mihály**

Kedves Olvasók!
Jászboldogháza önállóvá válásának 70. évfordulója mindannyiunk ünnepe.
Ünnepe azoknak, akik itt élők napjaikat, és azoknak is, akik az ország más részein élnek, de a gyökereik itt vannak.
70 év nagy idő, egy egész emberöltő.
Tudjuk, az emberi élet is küzdelmek, örömök, bánatok sorozata.
Egy önállóvá vált község 70 éves története is tartalmaz nehéz és küzdelmes, sikeres és örömteli időszakokat.
A haladásért, a kitűzött célok eléréséért mindig szükség volt olyan emberekre, akik szívügyüknek érezték a községért és lakóiért végzett munkát, szükség volt a tenni akarásra, a közösség iránt elkötelezett emberek munkájára.
Jászboldogháza a szülőhelyem, és legközelebbi családtagjaim is tevékeny részesei voltak a község önállóvá válásának, majd pedig, felelős munkájuk révén a fejlődésének, az elért sikereknek.
Nekünk, itt élőknek a folytatás kötelességünk.
Kötelességünk a gyermekeinkért, unokáinkért, akik körülvesznek bennünket, és mosolyogva, érdeklődéssel tekintenek a jövőbe.
70 év már történelem.

Értékeink, hagyományaink megőrzése mindannyiunk feladata. Az itt élő emberek és a hazalátogatók önzetlen munkája, összefogása, a civil szervezetek tevékenysége nagy és példás erő - példa az utódok számára is.
Úgy gondolom, büszkén tekinthetünk a múltunkra, és büszkékké lehetünk az itt élők és a különböző szálakkal Jászboldogházához kötődők ragaszkodására, a szülőhelyünk iránt érzett felelősségre, az érzéseinkre, melyek idekötnek.

Konkoly Béláné

Kérdések és válaszok

Kérdések – válaszok az Egyház szemszögéből
(Forrás: internet)

Először együtt kell élnünk ahhoz, hogy kiderüljön működőképes lehet-e a házasságunk.

Meg fogsz lepődni, de ezt a kérdést pszichológusok vizsgálták, és pont az ellenkező következtetésre jutottak. Mivel mára általánossá vált ez a gondolkodás, a pszichológus társadalmat is izgatni kezdte a kérdés: vajon tényleg jó módszer-e ez a házasság kipróbálására. Az eredmények egyértelműek: kimutatták ugyanis, hogy azoknál, akik együtt élnek házasság előtt, 80%-kal magasabb a válási ráta. Ez összetett jelenség, meg sem próbálom megmagyarázni ezen a helyen, hogy miért lehet így. Elég annyi, hogy megnézzük a válaszok számának emelkedését 1960 óta, amióta hozzáférhetőek a hatékony fogamzásgátlási módszerek (amik lehetővé teszik az elköteleződés nélküli együttélést).

Négy gyerek? De hiszen tudod, hogy az mennyi procedúra...

Bizony az! De micsoda vidám procedúra! Minden pszichológiai kutatás megegyezik abban, hogy sokkal boldogabbak azok az emberek, akik nagy családban nőnek fel, vagy több gyerekük van, mint az egykék és a szinglik. (Természetesen vannak, akik nem maguk választják ezt az életállapotot. Az ő helyzetük sokszor nagyon nehéz.) Nehéz dolog a gyerekevelés? Az. Boldoggá tesz? Bizony! Az igazi boldogság ugyanis nem az élményfürdőkben és a szép kocsikban van, hanem abban, ha olyanok vesznek körül, akik szeretnek. A világ nagyon azt akarja sugallni, hogy a sok pénz és a népszerűség tesz boldoggá. Ha ez így lenne, akkor nem lennének öngyilkosok egymás után Hollywood csillagai és a popsztárok. Mégis minden hónapra jut egy hír, hogy valamelyikük depressziós lett, inni kezdett vagy rászakott a drogra, végül véget vetett az életének. Tudod, papként – a papi hivatás minden szépsége ellenére – azt tudom mondani, hogy talán a karácsony este a legnehezebb az év folyamán. Ilyenkor én azokért imádkozom, akik nem maguk választották ezt az életformát. (Ennek ellenére őszintén mondom, hogy a cölibátus Isten ajándéka, de ez egy másik cikk témája lenne.)

A katolikus egyház hozzáadott könyveket a Bibliához.

A Biblia Jézus korában nem úgy nézett ki, mint ma, hogy bemész a boltba, és leveszed a polcra a szépen bekötött könyvet. Jézus korában (amikor még csak az Ószövetség létezett leírva), úgy képzelj el, hogy voltak különálló iratok, amiket a zsidó közösségek olvastak, de nem volt még végleges ezeknek a könyveknek a listája, azaz nem volt még kimondva, hogy a sok hasz-

nálatban lévő könyv közül melyiket kell sugalmazottnak, isteninek tartani. Például volt közösség, ami olvasta Hénok jövendöléseit, volt, amelyik nem. Ugyanígy nem volt egyértelmű például Ezekiel könyve vagy az Énekek éneke.

A könyvek pontos jegyzékének első összeállítását a zsidó közösség végezte el Kr. u. 90-ben Jamniában. Ez más sorrendű jegyzék, mint amit a katolikus egyház használ, és hét könyvvel kevesebb. Amikor az egyházban a 16. században lezajlott a reformáció, a reformátorok ezt a jegyzéket fogadták el. Van azonban némi probléma ezzel. Ha figyelmes vagy az évszámokra, te is könnyen rájössz: Kr. u. 90-ben már megszületett a kereszténység, sőt már majdnem hatvan éve térítettek az apostolok, elsősorban a zsidó hitűek között. Ez nagyon sok vitát, haragot és háborúskodást szült. Különösen fájdalmas volt, hogy a zavargások megfékezésére a római birodalom Kr. u. 70-ben lerombolta a Jeruzsálemi templomot, a zsidó vallás fő szentjét, kiirtotta a papi családokat, és kitiltotta a választott népet Jeruzsálemből. (Ezzel a zsidó kultusz meg is szűnt, nem véletlen, hogy ma a zsinagógákban gyűlnek össze imádkozni, de áldozatot sehol a világon nem mutatnak be.) Ez hatalmas tragédia volt számukra, és leginkább a keresztényeket okolták érte. Tulajdonképpen azért hívták össze 90-ben Jamniába a gyűlést, hogy kiátkozzák a keresztényeket, és világossá tegyék, hogy különböznek tőlünk, továbbá ez a gyűlés határozta meg az ószövetség könyveinek jegyzékét is. A könyvek listáját pedig úgy állították össze, hogy direkt ne a keresztények által használt legyen. Ezért én nem tartom szerencsésnek, ha ezt vesszük át mi is. Nem véletlen, hogy a korai keresztény egyház sem tett ilyet. Kimutatták az egzegéták (a Biblia tanulmányozásával foglalkozó tudósok), hogy maguk az evangélisták, és az újszövetség szerzői is a keresztény kánont, azaz a mi általunk használt szövegváltozatot használták, amikor idéztek az ószövetségből. Ha nekik jó volt, akkor – úgy gondolom – nekünk is jó lesz.

Senki sem kényszeríthető arra, hogy higgyen valaminben. Ezért káros a babák megkeresztelése

Milyen igaz! Micsoda dolog egy gyermeket arra kényszeríteni, hogy szerető családban nőjön fel! Meg se kérdezik, hogy elfogadja-e ezt a két embert anyukájának és apukájának, csak egyszerűen odaadják a kezükbe a születészen, és ez ellen a gyermek nem tehet semmit! Sokkal humánusabb megoldás lenne Rousseau elgondolása: minden gyereket ki kéne tenni az erdőbe, hogy ott nőjön fel, ahol semmiféle társadalmi hatás nem éri, nem nevelnek belé ideológiákat, csak a természet neveli (mert ugye a természet ideológiamentes), így – amennyiben túléli ezt a kalandot és megéri a fel-

nőtt kort – maga döntheti el, hogy mit hisz. (Zárójelben jegyzem meg, Rousseau, a nagy nevelési tanácsadó, mind az öt gyereket árvaházba adta abban a korban, amikor az árvaházi gyerekek alig tíz százaléka élte meg a felnőttkort.) El kell, hogy keserítsek: elméletnek szép, de nem működik. A gyerek az erdőben nem sokáig bírja, ha pedig társadalomban nő fel, mindenképp hatással vannak rá különféle ideológiák, amiket épp úgy elsajátít, mint a késsel-villával evést. A gyermek ösztönösen megtanulja a szülei világnézetét is. Nem létezik ideológiamentes nevelés.

Akkor pedig miért ne nevelhetném abban a hitben, amit jónak tartok? Hogy kényszer lenne? Nem hinném. Kérdezd csak meg a kamasz gyerekek szüleit. A kamaszkornak épp ez a szerepe: megküzdeni azzal, hogy a szülei világnézete (hite, politikai, társadalmi véle-

ménye) az enyém-e. Vannak gyerekek, akik ilyenkor teljesen más irányba mennek tovább, és vannak, akik belátják, hogy immár felnőtt fejjel is el tudják fogadni a szülei hitét. Akárhogy is: meghozza a saját döntését, onnantól már az övé.

Hogy egy kicsit biblikus is legyek: Isten nem véletlenül rendeli el a zsidó népnél a körülmetélést a nyolcadik napon. Ahogy a gyerekeknek szüksége van ételre a növekedéshez (arról sem dönthet, hogy akar-e enni) és szerető családra az érzelmi fejlődéshez, úgy szüksége van a lelki családra is, amibe belenő, ami által elsajátítja a hitet, és amiből lelkileg táplálkozik. Egy támogató környezetre, amitől lehet, hogy kamaszkorában elfordul egy időre, amíg megharcolja a saját identitásának kialakulását, de jó esetben vissza is talál hozzá.

Zarándoklat az Egri Bazilika Irgalmasság–Kapujához

Testvéreim!

Szent Év van!

Az Anyaszentegyházban az Irgalmasság Rendkívüli Szent Évét éljük!

A Szent Év szent kapuja ebben az évben az Irgalmasság Kapuja, melyen mi hárman, Darók István, Farkas Imre és Horváth Péter az egri bazilikában ez év május 7-én átléptünk, és zarándoklaton vettünk részt a boldogházi hívek és nép üdvösségére.

E kapu magát Jézus Krisztus Urunkat jelképezi:

„Én vagyok a kapu, aki rajtam keresztül megy be üdvözül, ki-be jár és legelőt talál.” (Jn 10,9)

No, mi, kedves Testvéreim e kapun átlépve megtapasztaltuk az Irgalmas Isten kegyelmét, és a megrendítő prédikációkban meghatódva láttuk át az Atya nagyvonalú előzékenységét a mi szerény életünk gyarlóságainak megbocsátásában.

Az irgalmasság testi cselekedetei:

- ◆ az éhezőknek ételt adni
- ◆ szomjazóknak italt adni
- ◆ szegényeket ruházni
- ◆ utasoknak szállást adni
- ◆ betegeket és börtönben lévőket látogatni
- ◆ halottakat eltemetni

Irgalmasság lelki cselekedetei:

- ◆ bűnösöket meginteni
- ◆ tudatlanokat tanítani
- ◆ kételkedőknek jó tanácsot adni
- ◆ szomorúakat vigasztalni
- ◆ bántalmakat békével tűrni
- ◆ az ellenünk vétkezőknek megbocsátani
- ◆ élőkért és holtakért imádkozni

A zarándoklat alkalmat adott a bűnsü elnyerésére!

Mi a bűnsü?

A bűnsü Isten színe előtt, a már megbocsátott bűnökért járó, ideig tartó büntetések elengedése, melyet a katolikus hívő, aki megfelelően felkészült, és teljesítette a kiszabott feltételeket, elnyer az Egyház segítségével, amely mint a megváltás szolgálója, Krisztus és a szentek elégtételt nyújtó érdemeinek kincstárát hivatalosan kezeli, és abban részesíti tagjait.

Eredeti neve „elengedés”(latinul: *indulgentia*). A magyar bűnsü kifejezés arra utal, hogy az ember bűnsüt vesz a rá váró büntetéstől, Jézusnak az Egyház révén közvetített kegyelme által.

A zarándoklat több ezer hívő jelenlétével fantasztikus spirituális és közösségi élmény volt.

Adja az Úristen, hogy következő alkalommal sokadmagunkkal tudjunk résztvenni zarándoklaton, községünk minden lelkének javára és boldogulására!

*Farkas Imre, Darók István, Horváth Péter-
egyháztanácsai képviselő-testületi tagok*

FALUSZÉPÍTŐK HÍREI

Szép udvar és Szép utca verseny településünkön

Jászboldogháza önálló községgé válásának 70. évfordulója alkalmából ünnepelőbe öltöztettük településünket. Jóleső érzés látni, hogy az utóbbi időben mennyire szépül községünk. Különösen ünnepek, rendezvények előtt nagy a munkakedv, mindenki meg akarja mutatni, hogy milyen szép is Boldogháza. S mivel egyre több rendezvény van településünkön, ez a munka szinte folyamatos. Szépek, virágosak a közterink, és bármerre visz az utunk, szép, rendezett utcák nyílnak meg előttünk. Mindez nem csak az egyesületünk és az Önkormányzat érdeme, hanem jelentős részben a lakosságé. Igyekszünk bevonni községünk lakóit a faluszépítésbe azzal is, hogy évek óta Szép udvar és Szép utca versenyt rendezünk. A versenyen mindenki esélyes, aki különös gondossággal ügyel lakóhelye, családi háza vagy tanyája udvarának (beleértve a gazdasági udvart vagy a veteményest is), és az utcarészhez tartozó terület rendben tartására, fűnyírásra, virágosításra.

A Szép udvar versenyt az idén immár 6. alkalommal hirdettük meg. A nyertesek egy Szép udvar feliratú kerámiatáblát kaptak elismerésül, amit kitehetnek a házuk falára. Ebben az évben három szép udvart emeltünk ki: Lantos Géza Petőfi utcai, Sass István Szegfű utcai és Berkó Sándor Liszt Ferenc utcai lakosét (lakótelep). Berkó Sándornak köszönhetően a lakótelephez tartozó nagy park is mindig szép és rendezett. Az eredményhirdetésre, az elismerő táblák átadására Jászboldogháza évfordulós ünnepségén került sor. Gratulálunk a nyerteseknek, köszönjük munkájukat, a lakosságnak további kitartó faluszépítést kívánunk.

Egy kis visszatekintés...

A Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület 2010-ben hagyományteremtő céllal indította útjára

az utcaszépség és szép udvar versenyt a helyi lakosok részére. A győztesek Szép Udvar kerámiatáblát, a kiválasztott szép utcák pedig Jászboldogháza szép utcája, ill. Jászboldogháza virágos utcája feliratú elismerő táblát kaptak ajándékba. A táblák feliratai Gerhát Károly tanár úr ötlete alapján és szerkesztésével készültek. A kerámiatáblát egy miskolci fazekas házaspárral csináltatjuk a mai napig, a Szép utca elismerő táblákat pedig Darók Sándor vállalkozó és munkatársai, ill. Darók István asztalos készítették.

2010-ben egy Szép utca és egy Virágos utca, és sok-sok Szép udvar került kiválasztásra. Nehéz volt a döntés, hiszen községünkben sok szép, gondozott ingatlan van. Elmondhatjuk, hogy ahogy közeledett a bírálás időpontja, úgy váltak egyre virágosabbá, rendezettebbé az utcák, udvarok. A Jászboldogháza Szép Utcája címet 2010-ben a Kossuth Lajos utca nyerte el, a Jászboldogháza Virágos Utcája címet pedig a Lehel utca érdemelte ki.

A 2010. évi Szép udvar verseny nyertesei:

Alkotmány utca 10. „Aranykalász” MTSzSz. Arany János utca 2./a. Darók Sándor, Ág utca 6. Kovács

István, Árpád utca 7. Szűcs Gergelyné, Bajnok utca 39. Bóta Mizsei Istvánné, Bocskai utca 46. Sós Sándorné, Deák Ferenc utca 4/a. Tamási Zoltán, Dózsa György utca 6. Vágó Pál, Hunyadi János utca 18. László Árpádné, József Attila utca 17. Bazsó József, Kossuth Lajos utca 20. Szőrös Béla, Lehel utca 13. Sós Ferenc, Liszt Ferenc utca 3/a. Eszes Csaba, Lőter utca 5. Szabó Pál, Május 1. utca 6. Darók Lászlóné, Petőfi Sándor utca 14. dr. Konkoly Mihály, Radnóti Miklós utca Bazsó István, Rákóczi Ferenc utca 5/a. Durucz Tibor, Rózsa utca 4. Kátai Kálmán, Szegfű utca 25. Lajkó Attila, Széchenyi utca 6. Csinger János, Tompa Mihály utca 19. Szórád Béla, Úttörő utca 18. Turóczi Ferenc, Vasút utca 8. Nagy László, Vezér utca 17. Rácz János, Virág utca 7/a. Lónyai Tibor, Zalka Máté utca 16. Szaszko Béla, Zrínyi Miklós utca 26. Eszes János.

2011-ben folytatódott a verseny: öt Szép udvart és egy Szép utcát részesítettünk elismerésben.

A Szép Udvar nyertesek: Fózer Balázs Bajnok utca, Gugi Lajos Vasút utca, Kerekes Antal Zrínyi utca, Szöllősi János Rákóczi utca, Velkei János Rózsa utca. A Jászboldogháza szép utcája címet 2011-ben a Vezér utca nyerte el.

2012-ben a Bocskai utca érdemelte ki a Szép utca elismerő címet. A Szép udvar nyertese Racs Tibor és családja lett. A kiválasztott szép tanya tulajdonosa pedig Kövér Gyula.

2013-ban A Szép gazdasági udvar elismerést Fózer Tibor, A Szép tanyai udvar elismerést Dombi Anita kapta, a falun belül kiválasztott Szép udvar nyertes pedig Kocza Imre lett.

2014-ben a Szép Udvar verseny győztesei: Mészáros Béláné Lehel utcai, Sziliczei Zoltánné Deák Ferenc utcai és Turóczi József Bocskai utcai lakosok. Ez évben egy Szép gazdasági udvart is kiválasztottunk, a győztes Szőrös János Bocskai

utcai lakos lett, akinek az udvarát kiemelkedően szépnek, rendezettnek találta a zsűri. Jutalma szintén egy kerámia tábla. A község Szép utcája ez alkalommal a Szegfű utca lett. A nyeremény az utcában kihe-lyezhető fából készült virágos elismerő tábla.

Jászboldogháza csendes, barátságos, vendégszerető település. Utcái, udvarai szépek, rendezettek, virágosak. Szeretnénk, ha ez a munka folyamatos lenne, igénye lenne mindenkinek a szép környezetre. Célunk, hogy Jászboldogháza gyöngy-

szem legyen a Jászságban. Köszönöm mindenkinek, aki fűvet nyír, rendben tartja saját portáját. Egyik kedves egyesületi társam szavaival élve: köszönöm mindenkinek, aki

legalább egy szál virágot elültetett, és gondozza azt. Ezúton is köszönöm a lakosoknak a versenyben való részvételt, és további kitartó szépítő munkát kívánok mindenkinek. Úgy érzem, az eddigi és a jövőbeni versenyek igazi győztese szeretett községünk, Jászboldogháza volt és lesz!

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület
elnöke

Vigyázzunk a gyermekekre!

Beköszöntött a várva várt nyári szünidő! A balesetek, sérülések elkerülése érdekében nem árt betartani - betartatni egy-két óvintézkedést! Felhívjuk a gyermekek és a szülők figyelmét arra, hogy kis odafigyeléssel elkerülhetők a tragédiák!

Jász-Nagykun-Szolnok megyében az elmúlt héten történt tragédia, egy kisfiú eltűnését jelentették. A szolnoki tűzoltók a Tisza Rákóczi-falva-Szolnok közötti szakaszán keresték az eltűnt fiút, de a keresés (eddig) nem járt eredménnyel. Június 6-án, hétfőn reggel ismét holttest kiemeléséhez hívták a tűzoltókat, Martfűnél emeltek ki egy halottat a vízből. A katasztrófavédelem arra kéri a szülőket, hogy figyelmeztessék a szünidőben otthon maradt gyerekeket arra, hogy vigyázzanak testi épségükre.

Fontos tudni!

Szélsőséges helyzetet teremthetnek a nyári viharok, hirtelen érkező zivatarok. Tanácsos ilyenkor kihúzni az elektromos berendezések dugaszait, kikapcsolni a légkondicionálót, és nem tanácsos fürödni sem! (A vízvezeték-hálózat és a fürdőszoba-berendezések vezetik az elektromosságot.) Az ajtókat, abla-

kokat zárjuk be. Ne hagyjuk a kisgyermeket, beteget felügyelet nélkül, lehetőleg senki ne maradjon egyedül. Készüljünk fel áramszünetre (elemlámpa előkészítése).

Viharban, nyílt terepen senki ne álljon magas, magányosan álló fa alá. Ha csónakban van, vagy úszik, menjen a partra és keressen azonnal menedéket. Menjen távol mindentől, ami fémes – traktorok, mezőgazdasági berendezések, motorbicikli, kerékpár, stb. Kánikulai napokon a különösen meleg

dél körüli, kora délutáni órákat töltsék otthon, viszonylag hűvösben, akár elsötétített szobában! Sose hagyjunk gyermekeket, állatokat (például kutyát) zárt, szellőzés nél-

küli parkoló autóban! Ne hagyjunk az autóban vagy ablakokban nap-sütésnek kitett helyen hajtógázzal működő sprayt és gázgyújtót, mert ezek tüzet okozhatnak.

Fürödni csak kijelölt helyen, felügyelet mellett szabad, úszni nem tudók kerüljék a szabad vizeket!

Tanítsuk meg gyermekeinknek a segélyhívó számokat, a 112-es általános segélyhívó vonal használatát, és ne feledjük: tűz esetén hívják a 105-öt! A legfontosabb telefonszámokat mentsük el a gyermekek telefonkészülékeiben, vagy írjuk ki jól látható helyre!

KATASZTRÓFAVÉDELEM

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2016. május 09-i soros képviselő-testületi ülésről

- ◆ A Képviselő-testület elfogadta a polgármester beszámolóját a két ülés között végzett tevékenységről. E beszámoló a település honlapján megtekinthető.
- ◆ A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta az önkormányzat 2015. évi pénzügyi terv végrehajtásáról szóló 5/2016.(V.10.) rendeletét, az úgynevezett zárszámadási rendeletet.
- ◆ A testület elfogadta a Jászboldogházi Településfejlesztő Kft. 2015. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót.
- ◆ A testület megtárgyalta és elfogadta az önkormányzat gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatának 2015. évi ellátásáról szóló beszámolót.
- ◆ A Képviselő-testület elfogadta a Könyvtár 2015. évi munkájáról szóló beszámolót.
- ◆ A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta az alábbi civil szervezetek 2015. évi beszámolóját:
 - Faluvédő és Szépítő Egyesület
 - Polgárőr Egyesület
 - „Ezüstkor” Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete
 - Községi Önkéntes Tűzoltó Egyesület
 - Sportegyesület
 - A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány

Az önkormányzat ezúton is köszönetét fejezi ki a civil szervezeteknek a település érdekében végzett áldozatos munkájukért, és további sikeres munkát kíván nekik.

- ◆ A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a Jászszociális Szolgáltató Társulás Társulási Megállapodásának módosítását.
- ◆ A Képviselő-testület zárt ülésen döntött kitüntetések adományozásáról. A döntés szerint „Jászboldogháza Községért” kitüntető díjban részesítette Gerhát Károlyt, Kőhidi Györgyöt és Kőhidi Györgynét, valamint a helyi pörköltfőző csapat tagjait, Káposztás Istvánt, Rác Zsoltot, Túróczi Ferencet, és Tóth Lászlót.
- ◆ Dr. Pap Béla részére a Képviselő-testület díszpolgári címet adományozott.
- ◆ A kitüntetések május 28-án a Bartal-tanyai rendezvényen átadásra kerültek.
- ◆ A Képviselő-testület döntött arról, hogy a hatályos jogszabályokkal összhangban óvodavezetői pályázatot ír ki.

- ◆ Döntött arról is a testület, hogy rendeletet kíván alkotni az avar és kerti hulladékok égetése ügyében. Az elkészült rendelet-tervezetet a testület elfogadta, és azt a jegyző a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal Természetvédelmi és Környezetvédelmi Főosztálya részére jóváhagyás céljából megküldte.

Zárt ülésen a testület otthoneremtési kérelmeket bíralt el.

Az ülés előtt a testület közmeghallgatást tartott, melynek jegyzőkönyvét a település honlapján elolvashatják.

Beszámoló a 2016. május 19-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

- ◆ A Képviselő-testület döntött arról, hogy pályázatot kíván benyújtani a gyermekétkeztetés feltételeit javító fejlesztések támogatására, az iskolakonyha és ebdlő fejlesztésére. A tervezett beruházás összege meghaladja a 17,5 millió forintot.
- ◆ A testület úgy döntött, hogy közel kétfélmillió forint értékben pályázatot nyújt be a Könyvtár fejlesztése érdekében.
- ◆ A testület úgy határozott, hogy a Sportcsarnok felújítása céljából pályázatot nyújt be. A tervezett beruházás mintegy 23 millió forintból valósulna meg.
- ◆ A testület zárt ülésen otthoneremtési támogatás iránti kérelmeket bíralt el.

Beszámoló a 2016. május 28-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

- ◆ A Képviselő-testület úgy határozott, hogy a Jászberényi Yakuzák SE karateklub versenyzőjét, Kerekes Réka 8. osztályos tanulót az önkormányzat 100.000.-Ft összeggel támogatja az eredményes versenyzés érdekében.

A támogatást az önkormányzat a Japánban megrendezésre kerülő világbajnokságra való kiutazás költségeihez való hozzájárulás céljából nyújtja. Az önkormányzat jó utat és sikeres versenyzést kíván Rékának.

*dr. Dinai Zoltán
jegyző*

Nemzetközi tábor

Sinfalva több mint 20 éve testvértelepülésünk. Kapcsolatunk nagyon szoros, minden évben ellátogatunk egymáshoz. Az évek alatt nagyon jó barátságok alakultak ki a fiatalabb és az idősebb generációk között egyaránt. Erdély mellett a lengyelekkel, szlovákokkal és csehekkel is kialakulóban van egy szorosabb testvértelepülési kapcsolat, ami természetesen nem tekint vissza olyan múltra, de bízunk benne, hogy az évek folyamán elmélyül majd velük is barátságunk. Ennek okán kezdeményezésként idén szervezünk egy nyári tábort 2016. július 17-től 23-ig az öt ország részvételével. A gyermekeknek különféle programokat és kirándulásokat szervezünk. Ilyen például az állatkerti kirándulás, sportversenyek, vetélkedők. Minden országból 20 fő érkezésére számítunk. A tábor a strandfürdő területén lesz, az étkeztetést az iskola konyhán oldjuk meg. A táborban angol nyelven tudnak a gyerekek kommunikálni, lehetőségük lesz a gyakorlásra. Remélem nagyon jól fogják magukat érezni.

Sós Boglárka

Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömet,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

Berkó Imréné
(Hegyí Etelka)

1937. február 7-én születtem. Az érettségi vizsgát a Jászberényi Zirzen Janka Általános Tanítóképzőben 60 évvel ezelőtt, az 1955/56-os tanévben végeztem. Az általános iskolai gyakorló éveimet a 1956/57-es tanévben a Nagykőrűi Általános Iskolában töltöttem. Tanítóképesítő vizsgámat 1957. július 2-án tettem le. Az 1950. évi 43. törvény 13. paragrafusának alapján a magyar tanítási nyelvű általános iskola alsó tagozatában tanításra jogosultam. Nagykőrű községben 1959. július 31-ig tanítottam, majd 1959. augusztus 1-jétől 1960. július 31-ig Jánoshidán alkalmaztak. 1960. augusztus 1-jétől a jászboldogházi Általános Iskolában kaptam állást, ahol nyugdíjazásomig dolgoztam. Itt az iskolaépület és a tantermek bővítéséig összevont, 1-3. osztályos tanulócsoportot tanítottam. Az összevont osztályok megszűnése után osztott, legtöbbször kis felmenő rendszer első-második osztályait tanítottam. Sokat helyettesítettem. Olyan tanév is volt, amikor délelőtt tanítottam, délután pedig napközis voltam. Igazgatóhelyettesi munkát is végeztem. Be kell vallanom, ezt a tevékenységet nem szerettem, becsületből vállaltam el.

Nekem a családom mellett a tanítás volt a mindenem. A gyerekekkel töltött minden perc öröm volt számomra. Éreztem a szeretetüket, és a szülőkkel kialakított közvetlen kapcsolat is végigkísért pályámon. 1981. június 6-án pedagógusnap alkalmával a művelődésügyi miniszter Kiváló Munkáért kitüntetéssel jutalmazott. Jászboldogháza községgé válásának 50. évfordulója alkalmából, 1996-ban emléklappal tüntetett meg a község vezetése. Sajnos, 1985. május 25-én az élet közbeszólt. Beteg lettem, s 1986. május 27-től a munkakönyvemben „munkaviszonya megszűnt” bejegyzés vetett véget a hűen szeretett

munkámnak. Pár év múlva enyhültek a rossz, fájó emlékek. Jászboldogházán élek, férjem 2011. augusztus 9-én történt halála óta egyedül. Három felnőtt gyermekem van. Imre 1960. május 5-én, Attila 1964. február 1-jén, Andrea 1968. augusztus 1-jén született. A családból hárman választották a pedagógusi pályát: a lányom, Andrea, Attila felesége György Ildikó, és a legidősebb leányunokám, Ildikó. Örülök, mert láttam és tapasztaltam, becsülettel, szeretettel, jó eredménnyel végzik ezt a nehéz, oly szép munkát.

Berkó Imréné

ESKÜOKMÁNY.

En...*Berkó Imréné*.....esküszöm, hogy a Magyar Népköztársasághoz, annak népéhez és alkotmányához hű leszek; az Alkotmányt és az alkotmányos jogszabályokat megtartom; a hivatali titkot megőrzöm; hivatali eljárásaimnak engedelmeskedem; hivatali kötelességeimet pontosan, lelkiismeretesen és a népi érdekeknek szolgálatával teljesítem és minden igyekezettel azon leszek, hogy hivatali működéssel a Magyar Népköztársaság megerősödését és fejlődését előmozdítsam.

Ezen esküokmányt...*Berkó Imréné*.....nevelőtől 1966. év...*júli*.....hó...*16*...napján tett esküjének esküjének megismétlésekor vettük ki, elvesztett eredeti okmányának pótlására.

Jászboldogháza, 1962. április hó 14.-én.

Hegyí Etelka
igazgató
esküvevő

Berkó Imréné
nevelő
eskütevő

Az esküokmány 1962-ből

A BUDAPESTI KITELEPÍTÉS 65. ÉVFORDULÓJÁRA EMLÉKEZTÜNK

A BOLDOGBT Egyesület és az Önkormányzat szervezésében megemlékezést, koszorúzást és baráti találkozót tartottak a kitelepítettek és befogadók, illetve leszármazottaik 2016. június 5-én, azon a napon, amikor 65 évvel ezelőtt a vagonok megérkeztek a kitelepítettekkel Jászboldogházára.

Képes riport az emléknapról

Mondd, szereted az állatokat?

Szabó Lőrinc ismert verssorát fel sem kell tenni a gyermekeknek, hiszen szinte mindannyian nagyon - nagyon szeretik az állatokat, sok ismeretük van e témakörben, no és persze a szolnoki kirándulás már önmagában élményt kínál. Ezen gondolatok jegyében szerveztük meg 2016. május 17-én a Jászboldogházai Mesevár óvodai csoportok kirándulását. A gyermekek nagy örömmel, várakozással készültek, hátizsákjaikkal vidáman szálltak fel a buszra, kíváncsian tekingettek ki az ablakon, s ezernyi dolgot felfedezve, kérdeztek már utazás közben is. Utunk első állomása a Tisza- Zagyva torkolatának megtekintése volt, majd folytattuk utunkat tovább. A NEFAG Zrt.-nél izgatottan kiáltottak fel az első állatok láttán. Legszívesebben futva tették volna meg az utat, egyik ketrectől, kifutótól a másikig, miközben ezernyi kérdést tettek fel, amikre mi igyekeztünk válaszolni, s közben felhívni a figyelmüket egy-egy érdekességre, apróbb részletre. Minden állat egy csoda, egy élmény volt számukra, amit meg kellett nézni, mutatni egymásnak és nekünk, még akkor is, ha többen már számtalanszor látták szüleikkel, mert mindig történt valami: éppen evett az állat, vagy vakaró-

zott, netán kergette a másikat, cselesen elvette az másik élelmét. Az állatsimogatónál, a Zoo csemegével szamarat, pónilovat, kecskét, bárányt etethettek, simogathattak. Néhány gyermek nagyon bátran, néhány félénken, de szinte mindenki simogatta, etette az állatokat, sugárzó örömmel, nagy lelkesedéssel. Séta közben jutott idő a madarak fészkelő helyének megfigyelésére is, s gyakran hangzottak el versek és dalok egy-egy állatról. „Mindent megnézni, amit lehet megfogni, megsimogatni”- jelszóval fogadták a gyermekek a számtalan látnivalót, s mindeközben ezernyi tapasztalatot, ismeretet szereztek. Közben egyszer-egyszer megpihentünk az asztaloknál, a padokon, és előkerültek a hátizsákból a finomságok, innivalók. Az óriási játszótéren csúszdáztak, hintáztak, mászókáztak, így még kellemesebben töltöttük el a rövid pihenőt. A gyermekek tele voltak élménnyel, mesélni valóval, és útban hazafelé vidáman énekeltünk, mókáztunk. Szép, kellemes, tartalmas nap volt.

Tény, hogy így több kisgyermek gazdagodhatott sok élménnyel, tapasztalattal, s együtt töltöttünk egy csodálatos napot az „állatok birodalmában”.

*Cseke Izabella
óvodapedagógus*

Májusi programjaink óvodánkban

Május 10-én volt a Madarak és Fák Napja, ez alkalomból ellátogattunk Tápiógyörgyére, a Bábic tanösvényre és a Falumúzeumba. A Bábic tanösvényen a madár-megfigyelő toronyból (ahová a bátrabbak és a legkisebbek is felmerészkedtek) megnézhatték a tavon úszkáló vízimadarakat, a nádasokban felbukkanó énekes és ragadozó madarakat.

A Falumúzeumban megnéztük a paraszti élet használati és berendezési tárgyait. Itt nagyon sok új kifejezéssel gazdagodott szókincsük (búbos kemence, pitvar, kanapé stb.).

Az óvoda udvarán valóságban megfigyelhették a héja röptetését, testközelből láthattak egy ragadozó madarat, annak felépítését, tollazatát, stb. Köszönjük Váczi Józsefnek a bemutatót, aki Abonyból jött el hozzánk.

Ellátogattunk Szöllősi Jánosékhoz, ahol papagájokat,

kacagó gerléket figyelhettek meg a gyerekek. János nagyon nagy szeretettel mutatta meg nekünk a csodálatos tollazatú madarakat, sőt még a kistűzmadarakat is kivette a fészekből, hogy megnézhessék a gyerekek. Búcsúzóul szép színes tollakat kaptunk ajándékba, ami elmondása szerint 13 év gyűjteménye.

Még egyszer köszönjük Jánosnak ezt a lehetőséget, olyan nagy élmény volt a gyerekeknek, hogy napokig beszédtéma volt. Bujtárné Grósz Renáta egy egész délutánra behozta otthonról a csoportba papagájait, így testközelből is megfigyelhették és szemügyre vehették viselkedési- és táplálkozási szokásait, melyekkel a mindennapok során esetleg nem, vagy csak nagyon ritkán találkozunk. Megfigyeltük a gyerekekkel, hogy amikor csendben játszottak, akkor a papagájok is csendben voltak, viszont a nagyobb zajban ők is hangosabban rikácsoltak.

A projekthetünk alatt meséink, énekeink, játékaink is a növényekről, madarakról szóltak, „átváltoztunk” madarrá és fákká. Megismerkedtek kertjeink énekesmadaraival, hangjukkal. CD-ről hallgattuk a madarak hangjait. A gyerekek élvezettel füleltek, és azonosították be a hangokat. Nagy örömmel utánozták a különböző madarak járását, repülését.

A minél több ismeretszerzés és közvetlen tapasztalatszerzés céljából látogatást szerveztünk a mentőállomásra a Maci csoportosokkal együtt.

A mentőállomás dolgozói szívesen fogadtak minket, és

részletesen bemutatták nekünk az állomást. Szemügyre vehettük a belső helyiségeket, majd részletes bemutatót kaptunk az autó részéről, azok funkcióiról, egyes felszereléseit ki is próbálhatták a gyerekek (hordágy, tolókocsi).

Szeretnénk megköszönni a Mentőállomás vezetőjének, Kis Tamásnak és dolgozóinak, hogy biztosították a látogatásunkhoz szükséges feltételeket.

A sok közös program feledhetetlen élményt nyújtott a gyerekeknek, sok új ismeretre tettek szert, fejlődött környezetükhöz való pozitív viszonyuk, környezettudatos gondolkodásuk.

Rácz Béláné
óvodapedagógus

Óvodai ballagás és az azt megelőző események

„A mese hősei folyton mozgásban, "úton" vannak, mert tudják, hogy nem lehet mindent egy helyen megtalálni. Nem is ott keresik. Mennek, mendégélnek, és bárhol járnak, tapasztalatokat szereznek, hogy azokat a maguk hasznára fordítsák.”

(Boldizsár Ildikó – Idézetek a meséről)

Óvodásaink számára a májusi hónap nagyon mozgalmasan telt, nagyon sok színes programunk volt.

♦ Május 2-án délelőtt ellátogattunk a tápiógyörgyei Bibic tanösvényre, mely előzménye volt a Madarak fáknapja projekthetünknek. Tápió vidékén Györgye határában található a legtöbb szikes tómeder, melyeken esős években különösen gazdag madárvilág gyűlik össze. A táblákon kísért útvonal a téglagyár melletti horgásztavaktól indul, ahol a tóparton álló köszöntő tábla igazítja útba a kirándulókat. Az első állomás a madár-

megfigyelő torony lábánál található, mely a halastó élővilágát mutatja be. A toronyból megnézhetjük a tavon úszkáló vízimadarakat, a környező nádasokban felfelbukkanó apró nádi énekesmadarakat, és a nagyobb ragadozókat is. A fajok felismerésében segítséget nyújt-

tanak a torony gerendáira felerősített képek, leírások. A gyerekek nagyon jól érezték magukat a természetben, hallgattuk a madarak hangjait, nagyítóval megfigyeltük az apró bogarakat, a kilátóból pedig gyönyörű látvány tárult a gyermekek elé.

♦ Május 4-én a Maci csoporttal elsétáltunk a helyi önkéntes tűzoltóságra, ahol a gyerekek érdekes és hasznos tájékoztatást kaptak játékos formában a tűz megelőzésének fontosságáról, a tűz jelzésének módjáról, a magatartási szabályokról és az új egységes segélyhívó rendszerről. Megismerkedtek a gyerekek Szent Flórián, a tűzoltók védőszentjének legendájával, megnézhattuk, milyen felszereléseket használnak a tűzoltásra. A tartalmasan és hasznosan eltöltött délelőtti folyamán a gyerekek megnézhatték a tűzoltó gépjárműveken elhelyezett eszközöket, beülhettek a vezető fülkébe, a tűzoltó sisakot és a bevetési ruhákat is felpróbálhatták.

♦ Május 20-án színházlátogatásra indultunk Szolnokra vonattal, majd busszal közlekedtünk tovább a városban. Volt még időnk az előadásig, így még a közeli játszótérre is betértünk a gyerekekkel. Majd folytattuk utunkat a célállomáshoz a Szigligeti Színházhoz, ahol megnéztük Devecsery László Varázskendő című előadását. Interaktív, zenés kalandozás a képzelet világába, ahol a gyermekek részt vehettek a történet alakításában. Nagyon jól érezték magukat a gyerekek az előadáson, a végén pedig még beszélgettünk a színészekkel. A gyerekekkel ezután elsétáltunk a közelben lévő rózsakerthez. Magyar nemesítésű rózsafajtákból alakították ki a megyeháza és a Verseghy park közötti területrészen. Gyönyörűsége látvány, mivel egész nyáron virágba van borulva. A gyerekekkel megnéztük a csodálatos virágokat, sétálgattunk a parkban, majd ezután élményekkel gazdagodva indultunk haza. Környezetvédelmi Napunk keretében Egészséges életmódra nevelés és környezetvédelmi vetélkedőt rendez-

tünk a csoportunkban. A gyerekeknek különböző feladatokat kellett teljesíteniük, egészséges-egészségtelen ételeket kellett szétválogatniuk, majd bekötött szemmel meg kellett mondani mit kóstoltak meg, ezután szelektív hulladékok válogatása volt a feladat. Előzményként sokat beszélgettünk a szelektív hulladékgyűjtésről, az egészséges életmódról, majd oktatófilmet is néztünk a gyerekekkel, a környezetvédelemmel kapcsolatban. Nagyon jó hangulatban telt a napunk.

„Kedves óvodám, sok víg nap után itt a búcsúnap, indul a csapat...”

♦ Május 26-án tartottuk a házbíballagásunkat, ahol 10 nagycsoportos vett búcsút énekekkel és versekkel a kiscsoportosoktól, középsősöktől, óvó néniktől, dajkánéniktől, konyhásnéniktől, majd a szülők megvendégelték a gyermekeket. Másnap elérkezett az évszázó ballagásunk, már korán reggel a szülők díszítették az óvodát kívülről, belülről, amely nagyon szépre sikeredett. A gyerekek izgatottan várták a délutánt, hiszen ezen a napon minden róluk szólt. Gyönyörűsége ballagási csokorral, ünneplő ruhában érkeztek a gyerekek, ezután szép műsorral ajándékozták meg a szülőket, vendégeket.

Eljött az idő, amikor a játékokkal teli csoportszobát felváltja a tanterem. Az óvodában eltöltött időt igyekeztünk számotokra maradandó élményekkel megtölteni. Szeptembertől vár benneteket a betűk és számok varázslatos világa, ehhez kívánunk Nektek szorgalmas tanulást. Búcsúunk tehát, ezernyi mosolyt, sok boldog percet kívánva, éreztétek jól magatokat az iskolában. Szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki a májusi programjainkhoz valamilyen formában hozzájárult segítségével!

Baranyi Béláné
óvodapedagógus

Gyermeknap i vigalom

Már kialakult hagyomány óvodánkban, hogy a nevelési évet lezáró utolsó hét az egészségmegőrzésről, egészséges táplálkozásról, környezettudatosságról szól. Az idei egészséghét lezárásaként 2016. június 3-án került sor a családi és gyermeknapunkra. Ezt a napot mindig megelőzi az izgalom, a várakozás. Gyermekünk a rendőrautó kipróbálása, légvár és kerékpáros ügyességi verseny miatt izgultak, mi felnőttek pedig az időjárás miatt. Szerencsére az idén a napocska felragyogott a gyermeknap reggelén. Az anyukák, apukák most is szorgalmasan díszítették az udvart lufikkal, szalagok-

kal a megszokott módon. A szülők, a légvárás, a rendőrnénik és bácsik, az arcfestő, az óvónénik, dadusok, mindenki buzgón készülődött. A gyermekek mielőtt birtokba vették az udvart, a gyalogos és kerékpáros közlekedés szabályaival ismerkedtek projektoros kivetítés és nekik szóló előadás keretében a Jászberényi

Rendőrkapitányság képviselőinek jóvoltából. Az előadás után lehetőségük adódott ujjlenyomat minta vételre, rendőrpajzs és gumibot valamint rendőrautó kipróbálására. Ezen kívül élvezhették az ugráló várat, kreatív módon alkothattak a sokféle szép színes kézműves tevékenységben, ügyeskedhettek a kerékpárversenyen és a sportvetélkedőben szüleikkel együtt. Arcukra szebbnél szebb mintákat varázsozott az arcfestő, homokozhattak, élvezhették a vidám, színes kavalkádot. Faragóné Rózsika idén is fáradhatatlanul mérte a vérnyomást, vércukrot és hasznos tanácsokkal látta el a hozzá fordulókat. Nagyon örülünk annak, hogy leendő óvodásaink is ellátogattak hozzánk szüleikkel együtt, elfogadva meghívásunkat. Délután ovisaink nagyobb, iskolás testvérei is csatlakoztak hozzánk. Köszönjük szépen a szülőknek a sok segítséget, felajánlott gyümölcsöket, finomságokat, a konyhás néniknek a teát. Kerekes Dániel körzeti megbízott, valamint Báthori István segítő közreműködését a rendőrség által biztosított programok szervezésében, Faragó Józsefné, Hamar Ágnes, valamint a szülői szervezet vezetőségének fáradhatatlan munkáját.

A vidám, mosolygós gyermekarcok igazolták, hogy szükség van ezekre a közös élményekre. Nagyon jól sikerült ez a nap, mert a szülők és pedagógusok egyet akartak, a gyermekek örömet.

Óvodánk dolgozói nevében mindenkinek nagyon jó pihenést, kikapcsolódást kívánok a nyári szünidőben.

Sósné Baráth Erika

A tanév hírei

A tanév utolsó két hónapja is színes és mozgalmas volt.

♦ Május 20-án DÖK nap keretén belül színes gyermeknap programokban vehettek részt a gyerekek. A strandon rendezett Ugrálóvár, érdekesebbnél érdekesebb játékok, tűzoltó bemutató zsonglőr szórakoztatta iskolánk apraját, nagyját. Mindenki számára szép élményeket tartogatott ez a nap.

♦ Májusban az elsősök vendégül látták a leendő 15 kisiskolást, akik az óvó nénik és szüleik kíséretében nyerhettek bepillantást az iskolai életbe, csodálkoztak azon, milyen ügyesen számolnak és olvasnak a tavalyi nagycsoportosok.

♦ A tavalyi évhez hasonlóan iskolánk a

tápiógyörgyei mellett részt vehetett a Barátság Kupa elnevezésű programsorozatban május 20-22-ig. Diákjaink külföldön, Érsekújváron (Szlovákiában) is remek eredménnyel állták meg helyüket labdarúgásban és kiütőben, ezzel öregbítették iskolánk hírnevét.

♦ Az utolsó tanítási napon a 8. osztályosok szórakoztatták diáktársaikat a bolondballagás számos tréfás feladataival.

Június 11-én ünnepélyes keretek között búcsúztak el végzős diákjaink a ballagáson.

♦ Június 17-én került sor az ünnepélyes tanévzáróra, ahol kitűnő tanulóink meglepődve tapasztalták, hogy szép eredményük jutalmául a Fővárosi Nagycirkuszba cirkuszbelépőt kaptak.

VERSENYEREDMÉNYEINK

Az OTP BANK Bozsik Program részvevői szép eredményeket értek el. Az 1.-2. korcsoportos kis focista fiúk a 3. helyet szerezték meg, a 3.-4. korcsoport focistái 2. helyezést értek el, valamint a 3.-4. korcsoportos lányok is a 2. hellyel büszkélkedhetnek a több hónapos küzdelem végén.

Területi versenyek (Jászság):

III. korcsoport leány: 3. helyezés,

III. korcsoport fiú: 4. helyezés,

IV. korcsoport leány: 2. helyezés

IV. korcsoport fiú: 4. helyezés.

Damjanich János Kupa (Zagyvarékas)

IV. korcsoport 4. helyezés

Karate Diákolimpia

Országos egyéni döntő:

Kerekes Réka 2. hely

Rigó Énekeljen! biológia verseny

Országos csapatverseny:

7. és 13. helyezés

Madarak és Fák Napja biológia verseny

Országos csapatverseny

10. helyezés

Kaán Károly természetismeret verseny

Megyei verseny

1. helyezés

Matek Guru Kárpát-medencei Matematika verseny

Országos csapatverseny

10. helyezés

Rajzolni kedvelő diákjainkra nagyon büszkék vagyunk, hiszen Sári tanár néni irányításával számos rajz-

versenyen gyönyörű eredményt értek el:

Verseggy Ferenc és a felvilágosodás kora c. pályázat

Káta Gréta 3. osztály 1. hely

A mi családunk megyei rajzpályázat

Szücs Laura 3. osztály 1. hely

Komplex művészeti vetélkedő és verseny Szolnok

Matók Erika 4. osztály 3. hely

különdíj: Kövér Csenge 6. osztály

„Szálljatok madarak!” országos rajzpályázat

Szücs Vilmos, Dombai Adrienn, Gulyás Péter, Mihályi Ágoston, 1. osztály

Matók Erika, Kis Boglárka 4. osztály különdíj

3. hely Urbán Írisz, Barócsi Gábor, Mihályi Teréz, Mihályi Mária, Matók Zsófia, Csizmadia László

Verseggy Könyvtár versillusztrációs pályázat

Káta Gréta 3. osztály

„Tűzről pattant” megyei tűzoltó rajzpályázat

Matók Erika 4. osztály 1. hely

Országos Autómobilási Kreatív és Rajzpályázat

Kis Boglárka 4. osztály különdíj

„Szeretlek Boldogháza” A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány által meghirdetett pályázat díjazottjai:

Sánta József, Szücs Vilmos, Dombai Adrienn 1. oszt.

Kis Boglárka, Muhari Hedvig, Matók Erika, Kisbalázs Dominika, Deák Csenge 4. oszt.

Mihályi Teréz, Matók Zsófia, Mézes Mónika,

Barócsi Gábor, 5. oszt.

Pócs Petra 6. oszt.

Hollandia országos rajzpályázat

1. hely Mihályi Teréz

K & H Bank „Takarékoskodj!”

Országos rajzpályázat

5. hely Kövér Csenge

Nagymegyer 2016. április 28–29.

Iskolánk 15 tanulóival Szlovákiában jártunk, Nagymegyerben.

Nagymegyer, Tápiógyörgye testvérvárosa. Az Alsó Csallóköz gazdag történelmi múlttal rendelkező kisvárosa, ami a nagyszombati kerületben, ezen belül a dunaszerdahelyi járásban helyezkedik el.

Tanulóinkat nagy örömmel fogadták az ottani iskolások, mi pedig viszonztuk a szeretetüket egy Galgamenti néptáncos fellépéssel az iskola udvarán. (Nagy Nóra, Urbán Írisz, Kövér Csenge, Bálint Vivien)

Csilizradványon ebédeltünk az első nap, majd ezt követően egy sportversenyen vehettünk részt, ahol diákjaink rendkívül jól teljesítettek.

Délután helytörténeti sétára indultunk, megismerkedtünk a város történelmi nevezetességeivel.

A hosszú séta után tanulóinkat családoknál szállásolták el, ahol mindenki nagyon jól érezte magát.

Szombat reggel a Bősi vízerőműhöz utaztunk. A bősi (Gabčíkovo) vízierőmű eredetileg, mint a tervezett Bős – Nagymaros-vízierőmű részeként készült el. A városka Pozsonytól nem messze, az osztrák és magyar határ közelében terül el. Az erőmű elsődleges rendeltetése,

Nagy Nóra és Urbán Írisz

Bemutatón a jurtában

hogy a már több alkalommal katasztrófába torkollott árvizek hatását visszaszorítsa. Ugyanakkor az erőmű biztosítja az ország éves elektromos energiafogyasztásának kb.8% -át. Mindezek mellett szabályozza a Duna medrét, és megfelelő feltételeket teremt a Duna belföldi deltájának védelméhez.

Következő állomásunk Balázsfán volt, egy felvidéki rendhagyó történelemórán vettünk részt, ami egy jurtában zajlott. Szemléletesen bemutatták, hogy éltek és harcoltak a honfoglaló magyarok. Röth Imre lovasíjász, valamint Csillag nevű lova és segítőtársa, Bial Judit tartottak bemutatót a honfoglaláskori magyarokról.

Ezt követően Nagymegyerben ebéddel fogadtak minket, majd búcsút intettünk az ott élő magyar társainknak, és hazafelé vettük az irányt. Esztergomban finom fagyival hűsítettük magunkat, és megtekintettük a bazilikát is.

Azt hiszem bátran mondhatom mindenki nevében, hogy feltöltődve érkeztünk haza, rengeteg élménnyel gazdagodtunk a két nap során.

Viszontlátásra Nagymegyer!

(Birgés-T.M)

Erdélyi emlékek nyomában

A Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola 7. osztályos tanulói 2016. május 09-től 2016. május 13-ig kiránduláson vettek részt Erdélyben.

Az utazás a Határtalanul! című pályázat támogatásában került megvalósításra, az Emberi Erőforrások Minisztériuma és az Emberi Erőforrások Támogatáskezelő segítségével.

A program címe „Erdélyi emlékek nyomában”, melynek előre tervezett programjait megvalósították a szervezők.

Utunk 35 jászboldogházi és tápiógyörgyei tanulóval, valamint 4 nevelővel Nagyváradra, Gyulafehérvárra, Nagyenyedre, Tordára és Torockóra vezetett.

Az eltöltött napok színes és tartalmas élményekkel gazdagították iskolánk tanulóit.

Egy nap, mikor tanárnő bejelentette, hogy május 9-én 6-kor indulunk Erdélybe, mindenki nagyon izgatottá vált.

Ez a nap gyorsan eljött. Tápiógyörgyén felvettük a hetedikeseket, a következő megálló már a határ volt. Nagyváradon megálltunk Ady Endre emlékházánál. A Királyhágóról csodálatos volt a kilátás. Megnéztük a bélesi víztározót, melynek mélysége 92 méter, ezen elcsodálkoztunk. Vajdahunyad várát, a gyulafehérvári érseki székesegyházat, illetve Nagyenyeden a Református Kollégiumot is meglátogattuk. Ez utóbbi megalapítása Bethlen Gábor nevéhez fűződik. Déva várához izgalmas út vezetett, egy meredek hegyoldalon telekabin vitt fel minket a várba. Onnan láttuk a Retyezát hegység havas csúcsait.

Egyik nap a Szászvidékre látogattunk el. Voltunk Medgyesen, Báznán láttunk egy erődtemplomot, Küküllőváron egy várkastélyt. A tordai sóbánya és a tordai hasadékban történő túrázás emlékezetes marad. Litkei Máté bácsi vezetésével felmentünk egy túraútvonalon a Székelykő 2/3 részéig, de mivel esteledett, vissza kellett fordulni a meredek, sziklás úton. Nagyon izgalmas volt. A torockói gyerekek vezetésével egy váromot látogattunk meg Torockószentgyörgyön. Részt vettünk a torockói iskolás gyerekek egyik biológia óráján. Nagyon szigorú tanár nénjük volt. A torockói múzeumban egy nagyon kedves néni vezetett minket. Hazafelé megálltunk Kolozsváron. Bementünk a Szent Mihály templomba és megnéztük a Mátyás – szobrot. Körösfőn a kirakodó vásárban elköltöttük a maradék pénzünket. Nagyváradon bementünk a Püspöki Székesegyházba, csodálatos volt, majd végig sétáltunk a Kanonokszoron.

Kolozsvár, Mátyás emlékmű

A tordai sóbányában

A teljes csapat

Nagyon nagy élmény volt ez számunkra és köszönjük az iskolánknak, hogy részesei lehettünk egy ekkora kalandnak.

A 7. osztály tanulói

Kedves meghívásnak tettünk eleget június 14-én. Portelken jártunk a Varga tanyán. Béla bácsi őszinte lelkesedéssel mesélt a gyerekeknek a vályogverés mesterségéről. Előkerült néhány gumicsizma és mi magunk is megpróbálkozhattunk ezzel a cseppet sem könnyű munkával. Pannika néni süteménnyel és üdítővel frissítette az agyagtégla készítő kisinasokat. Nagyon szépen köszönjük ezt az élményekkel teli délelőttöt, jó egészséget kívánunk további munkájukhoz! Köszönjük az Önkormányzat segítségét, hogy segítette utazásunkat!

Varga Judit

OSZTÁLYKIRÁNDULÁSOK

1. oszt. Kecskemét

2. oszt. Gyöngyös, Mátrafüred,
Kisnána

3. oszt. Eger, Szilvásvár

4. oszt. Szentendre, Visegrád

5. oszt. Budapest

6. oszt. Tisza-tó, Hortobágy

8. oszt. Fonyódliget

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Az élet nagy ajándéka, ha olyan munkát végezhetünk, amit igazán szeretünk, amit alkotásnak tekintünk. Gerhát Károly többféle alkotó tevékenységet kipróbált, s mára rátalált arra, ami teljessé teszi életét, mindennapjait. Ez alkalommal vele beszélgettünk az alkotás öröméről.

Mikor érezted először, hogy a rajzolásnak, festésnek fontos szerepe lehet az életedben?

Az általános iskolában is szerettem rajzolni, valahogy ráéreztem, hogy ezen a téren talán többet ki tudok hozni magamból. Aztán ez az érzés sokáig lappangott, hiszen a gimnáziumban is kevés rajzóra volt, és nem is terveztem, hogy komolyabban foglalkozzam ezzel. A tanítóképzőbe kerülve a rajz szakkollégiumot választottam, aminek a gyakorlatban először annyi haszna lett, hogy a katonaságnál hadművelleti rajzoló beosztásba vezényeltek, de ez, mint később kiderült, nem elsősorban rajzolást, hanem rengeteg térképragasztást, éjszakákba nyúló nyomtatott betűs feliratozást jelentett.

20 éves koromban kezdtem tanítani Jánoshidán, és amikor a rajzot tanító kolléganő nyugdíjba készült, döntenem kellett, hogy vállalom-e a rajztanítást. Ehhez tanulásra volt szükség, így kerültem az egri tanárképző főiskola rajz szakára. Érdekelt a dolog, kihívásnak éreztem, hiszen előtte nem foglalkoztam komolyan a rajzolással, festéssel. Így rengeteg mindent magamnak kellett kitalálni, kikísérletezni. Sok új technikát könyvekből tanultam meg, aztán kipróbáltam. Rájöttem például, hogy az olajfestés közelebb áll hozzám, mint az akvarell. Megtetszett benne, hogy bármikor hozzányúlhatok, letehetem, később is folytathatom, és úgy éreztem, hogy a színek keverésében is több lehetőséget ad. Engem az érdekelt a legjobban, hogy lehet például a természeti környezetet úgy megörökíteni, hogy kevésbé részlet gazdag módon ábrázolva magában hordozza az eredeti látványt. Paál László stílusára gondolok itt elsősorban, de sokan mások is alkotnak hasonló felfogásban. Nem másolni akartam, hanem a saját elképzelésem szerint megva-

Gyerekkori rajz egy elképzelt autóról (15-16 éves lehettem)

lósítani. Volt, ami sikerült, és volt, ami nem, de magát a kísérletezést nagyon élveztem, sok mindent tanultam közben.

1996-ban, községünk 50 éves évfordulóján kiállításon is láthattuk a képeidet. Később a rajzolás, festés háttérbe szorult, és új területen találtad meg az alkotás lehetőségét.

1993-94-ben készült el az első informatikaterem az iskolában, és egyik alkalommal az egész tantesztület levonult, hogy megnézzük, mi is történik ott. Korábban egyáltalán nem érdekelt ez a világ, hiszen nem is ismertem, és a programokból is szűkös választék volt még akkor, nem fogott meg benne semmi. Belekóstoltunk tehát, de ekkor inkább kíváncsiság volt bennem, mire lehet ezt használni. Később hazahoztam egy számítógépet gyakorolni, és akkor kezdtem megismerni közelebbről az informatikát. Bár sokáig ellenálltam, de Zrupkóné Gabika ösztönzésére Jászberényben elvégeztem egy kétéves tanfolyamot, ami felsőfokú képesítést adott. Közben egyre jobban érdekelní kezdett, arra gondoltam, nézzünk a dolgok mélyére, ismerjük meg a további lehetőségeket. Lassan átállt az agyam erre a gondolkodásmódra, és 1999-ben megvettük az első saját

számítógépet, akkor ez még komoly anyagi áldozatot jelentett. Sok szakkönyvet elolvastam, elsősorban a rajzprogramokra, szerkesztői programokra összpontosítottam, az érdekelt, hogyan tudom ezeket a képalkotással összefüggésben használni. Egyre több részlettel megismertem, és közben nagyon megszerettem. A benne rejlő lehetőségek végtelensége fogott meg – és már nem is engedett el... Így amikor megkeresték az iskolát a boldogházi fiatalok, Szűcs Lajos, Kövér Szilvia és azt hiszem Jernei Zoltán, segítséget, támogatást kérve az indítandó községi újsághoz, már felkészült lettem annyira, hogy az újság összeállításában felajánlottam a technikai segítségemet. Így készült el a Boldogházi Hírek első száma. Hihetetlennek tűnik, hogy ennek lassan 16 éve.

Azt tudtam, hogy közel áll hozzád az informatika, mégis meglep az a szenvedély, ahogyan erről beszélsz. Mit találsz ennyire vonzóknak benne?

Számomra az jelentette a legnagyobb felfedezést és élményt, hogy milyen nagy szabadságot nyújt. Bár a programok funkciói bizonyos korlátokat jelenthetnek, de ha vannak ötletek, ismerjük a programok logi-

káját, szinte korlátlan lehetőségek nyílnak meg, olyanok is, amiről korábban nem is álmodtam, és ez szinte a végtelenségig fokozható. Ma már biztosan tudom, ez az a terület, ami igazán közel áll hozzám. Kellő fantáziával itt például egyszerre több dologhoz lehet hozzáfogni, és ha kell, gyorsan lehet változtatni. Egyre több időt töltöttem a gép előtt, az éjszakai órák is nagyon sokszor tanulással, próbálkozással, gyakorlással teltek. Időt, áldozatot követelő hobbivá, talán úgy mondhatnám, igazi szenvedélylété vált ez a kapcsolat.

Digitális ecsettel készült képek

Biztosan nehezen megfogalmazható hogyan születik egy-egy képszeállítás, könyvborító vagy tájékoztató tábla – hogyan születik az Alkotás.

Minden grafikai műfajnál fontos, hogy előbb fejben kell összeállítani, látni kell egy belső képet arról, mit is szeretnék elérni. Van úgy, hogy még le sem ültem a géphez, de már látom magam előtt a képanyagot, még a részletek is megjelennek, szinte csak le kell másolni. Aztán előfordul, hogy el kell dobni az egészet, és mondjuk két éjszaka fölöslegesen dolgoztam. De ha sikerül az eredeti elképzelés, az valóban az alkotás örömeit jelenti. És ha másoknak is tetszik, örömet okoz, az nagyon jó érzés. A folytonos

fejlődést illetően sokat köszönhetek a Patkós Stúdiónak, hiszen az oda készült munkák sokszor teremtettek alkalmat az új, összetett vizuális feladatok kivitelezésére. A stúdió egyébként a környezetvédelmet, környezeti nevelést szem előtt tartva látványos interaktív kiállításokat, tanösvényeket, egyedi fejlesztésű játékokat készít.

Örömmel halljuk a szép visszajelzéseket a Boldogházi Hírekről, tartalma mellett igényes külsejét dicsérik. 16 éve végzed a technikai szerkesztést, mit jelent ez számodra?

Sokan talán nem is gondolják, mennyi munkát, emellett mennyi örömet és izgalmat jelent, mire egy 40 oldalas újság összeáll – ahogy formálódik a szöveg, helyükre kerülnek a képek, megtelnek a kitöltendő helyek. Amikor megkapom a kéziratokat, a szerkesztés olykor 15-20 órát vesz igénybe. Komoly motivációt jelent a végeredmény, amikor úgy érzem, hogy egy esztétikus, szép lapot foghatok a kezembe, és arra gondolok, hogy talán mások is szívesen forgatják. Szeretem a szerkesztői munkát, talán ha előbb találkoztam ezzel a műfajjal, valami ehhez hasonló pályát választok.

Az újságon kívül is többször dolgozunk együtt kiadványok készítésében. Amikor úgy érzem, hogy válsághelyzet van, és minden összeomlik, Te végtelen nyugalommal

Üdvözlő tábla a vasútállomásnál

annyit mondasz: Megoldjuk! Ettől a szótól egyből helyére kerülnek a dolgok, és mehet tovább a munka.

Ez talán abból adódik, hogy az ilyen helyzeteket is kihívásnak tekintem, megoldandó feladatokat látok, és addig nem nyugszom, amíg meg nem találom a megoldást. Ilyen kihívás volt például a kitelepítésről vagy az iskolatörténetről szóló kötet szerkesztési munkája, ami jó néhány éjszakát is igénybe vett. Amikor elkészült, és azt láttam, hogy örömmel veszik kézbe, tetszik a könyv, úgy érzem, megért minden fáradságot.

A tanítás is alkotás. Hogyan hasz-

A legutóbbi könyvborító

nosítod ezeket a képességeket a napi munkádban?

Mielőtt bekapcsolódtam az informatikaoktatásba volt külön rajzterem és felszerelés, a gyerekekkel nagyon sokféle technikát kipróbáltunk, metszetek, nyomatok, makettek készültek, sokat kísérleteztünk. Nagyon szerették ezeket az órákat, sok ügyes, tehetséges tanuló volt közöttük. Az oktatás rendszerében változások történtek, és csak egy rajzóra maradt, ami korlátozott lehetőségeket jelent. Az informatika tanítása során azt próbálom átadni, amit én is megéltem: hogyan lehet önálló gondolatokat megvalósítani, a tanult programok segítségével rajzokat, szöveges dokumentum-

Tanösvény információs tábla

kat, egyszerűbb kiadványokat készíteni. Szeretném, ha a gyerekek is megéreznének valamit ennek az örömből.

Tevékenyen részt veszel a község közéletében, ötleteid, terveid nyomán szépül a település, és két cikluson át önkormányzati képviselő is voltál. Miért tartod fontosnak a közösségért végzett munkát?

Bennem nagyon erősen megmaradt az az élmény, hogy amikor Jászboldogházára költöztem, milyen kedves, szívélyes légkör fogadott. Az iskolában azt éreztem, mintha ismerősök közé kerültem volna, és a lakosok részéről is sok pozitív hatás ért. Úgy éreztem, ezt valahogy viszonznom kell. Először a falu 50 éves évfordulóján nyílt erre alkalom. Nagy megtiszteltetés volt, hogy én tervezhettem a község címerét, segítettem a Boldogházáról szóló kiadvány készítésében, és a kiállítás megrendezésében is. Később már természetes volt, hogy ilyen feladatoknál szólta, és én örömmel segítettem. Alapvetően szívesen segítek, ha megkér valaki, ezt természetesnek tartom. Talán ezt is értékelték a boldogházi emberek, amikor képviselővé választottak. A második ciklus utolsó évében eléggé elfoglalt lettem, és visszavonultam erről a területről. A községért azonban továbbra is szívesen teszem, ami tőlem telik. 23 éve élek Jászboldogházán a családommal, és nagyon jól érezzük itt magunkat. Jó végigmenni egy-egy utcán, a rendezett házakat, kerteket látni, ez a falukép idegenek számára is megnyerő. Fontosnak tartom, hogy sikerült elindítani a strandfejlesztést, és a kemping létrehozásával még vonzóbbá lehet tenni a települést.

A községért végzett önzetlen munkádat ez év májusában kitüntetéssel ismerték el. Ez mit jelent számodra?

Elsősorban nagy meglepetést, mert soha nem fordult meg a fejemben, hogy azért teszek valamit, hogy ezt majd megjutalmazzák. Egyszerűen szeretem csinálni, szeretek tenni a közösségért. A kitüntetés nagyon jólesik, mert azt jelenti, hogy mások is értékelik, fontosnak tartják azt a munkát, amit végzek. Ezúton is köszönöm azoknak, akik úgy gondolták, hogy méltó vagyok rá, és köszönöm mindenkinek, aki úgy látja, hogy talán megérdemelten kaptam.

Nem kellett hobbít választanod, hiszen a munkád jelenti a legkedvesebb elfoglaltságot. Milyen terveid, céljaid vannak ezen a téren?

Egyre inkább úgy látom, hogy a számítógépes grafikának is vannak olyan lehetőségei, mint a képzőművészet különféle ágainak. Itt is lehet nagyot alkotni, csak mivel az ember és az alkotás között egy gép is közreműködik, az emberek kevésbé tekintik "igazi" alkotásnak. Az alkalmazott grafikai tevékenység során arra töreksem, hogy a program lehetőségeit saját gondolataimra lefordítsam, és abból születik meg a kép. Ezen a területen a tanulásnak soha nincs vége, hiszen a programok is állandóan fejlődnek. Emellett pedig ötlet, fantázia, érdeklődés, a tevékenység szeretete és sok-sok idő szükséges hozzá.

A mai virtuális környezet egyik leglátványosabb része a 3D-s képkalkoló technológia (a tervező, modellező programok illetve a csúcs, a filmipar számítógép által generált 3D-s világa). Ezek közül az épített környezet külső, belső látványterveivel összefüggésben lesznek feladataim, úgy hogy itt kell még alaposan felkészülnöm.

Patkós Stúdióinak készült 3D-s látványterv alap egy kiállításhoz

Nagyon fontos a megértő családi háttér, mert anélkül sokkal nehezebb lenne ezeket a munkákat végezni. Úgy mondhatnám, hogy otthon „eltűri” a család, hogy többnyire a gép előtt ülök. Ha összefutnak a tennivalók, néha felugrok, megcsinálom, amit éppen kell, és váltok néhány szót a család tagjaival. Hálás vagyok azért, hogy ezzel együtt elviselnek. A két lányunk közül Edinát érdekli jobban a számítógép. Ők más területet választottak: pszichológiát, anglisztikát tanulnak az egyetemen. A nyári szünetben többet lehetünk együtt, és igyekszem valamit pótolni az elmaradt beszélgetésekből.

Kedves Karcsi, köszönöm a beszélgetést, amelyhez úgy gondolom, illik George Lois gondolata: „A kreativitás szinte minden problémát meg tud oldani. Az alkotási folyamat, az eredetiség diadala a szokások felett - mindent legyőz.” Olvasóink nevében is szeretettel gratulálunk a kitüntetésedhez, sok sikert kívánunk alkotó munkádhoz, amellyel környezeted is gazdagítod, és nagyon sok örömet kedves családotd körében.

Papp Izabella

Boldogházán itthon

Beszélgetés Berkó Sándorral és feleségével, Marikával

A Zrínyi utcai házukban látogattam meg a házaspárt, akik **50 éve választották lakhelyüknek, otthonuknak Jászboldogházát**. Marikát sokan ismerik, a helyi élelmiszerboltban dolgozott 25 évet, nyugdíjba vonulásáig. Sanyi az ÁFESZ dolgozója volt több évtizedig, de továbbra is tagja a helyi takarékszövetkezet területi küldöttségének.

Hogyan esett választásotok éppen Boldogházára, hiszen mind a ketten Jánoshidán, pontosabban Tótkéren születtetek?

Sanyi: Valóban tanyán születünk. Az én vonzódásom Boldogházához szinte kamaszkoromban kezdődött, amikor barátaimmal búcsúkra, rendezvényekre bicikliztünk. Az üneplőbe öltözött kis település nagyon szimpatikussá vált számomra. Tetszett, hogy vasúttal rendelkezik, és már akkor abban láttam a jövőt. Ma is, ha a szeretett harangunk hangját hallok, eszembe jut, hogy ha a légáramlat úgy hozta, Tótkéren is gyönyörködtem a hangjában.

Marika: Engem az 1963-as árvíz győzött meg arról, hogy Boldogházára kell költöznünk. A tótkéri virágzó tanyavilág jelentős részét elvitte a víz, ami megmaradt azt pedig később a tanyák felszámolása tette tönkre. Beláttuk, Tótkérnek nincs jövője! Jánoshida ingyen kínálta a házhelyeket, de mi Jászboldogházát választottuk.

Sanyi: 1963 végén beszéltem Nagy András tanácselnökkel, aki örömmel nyugtázta döntésünket! Személyesen mutatta meg a rendelkezésre álló szabad házhelyeket, és mi ezt a Zrínyi utcait választottuk. Nagyon kevés ház volt még a környéken. Utcánkban Bakki Istváné és Velkei Lacié, az Úttörő utcában (most Tavasz utca) Bata Jánosé és Répási Jánosé. Nagyon foghíjas volt ez a rész, szinte fa sem volt. (Később nagyon sok hida, tótkéri építkezett erre a területre.) 1966. november 6-án költöztünk ki véglegesen, de akkor már nagyon sok ismerősünk

Berkó Sándor és Berkó Sándorné

volt itt.

Marika: Ideköltözésünk előtt a tótkéri boltban dolgoztam. Kislányunk, Elluska, akkor három éves volt, és oviba nem vették be, mivel a felvételi korhatár 5 éves kor volt. Így ebben a két évben a tótkéri tszben dolgoztam, részes művelést vállaltam. Az első boldogházi munkahelyem a konyhán volt, majd innen kerültem az élelmiszerboltba.

Sanyi: Kezdetben én is visszajártam Jánoshidára dolgozni. Az ÁFESZ alkalmazottja voltam, mint áruforgalmi előadó. Feladatomban volt az üzletek látogatása, ellenőrzése, az igények összegyűjtése, a leltározás. Télen busszal, nyáron motorral jártam be, majd a szövetkezet indított egy mikrobuszt, amivel többen jártunk Hidára dolgozni: Orcziné, Neiszné, Mizsei Ferencné, Nagy Ági és én. Később az ÁFESZ berényi központjába kerültem, és nyugdíjba vonulásomig vonattal jártam be.

Szerencsések vagytok, mert gyermekeitek is itt, községünkben találtak otthonra.

Marika: Nagyon örülünk, hogy körülöttünk vannak. Elluska a helyi takarékszövetkezetben dolgozik, Sándor fiunk pedig a vasútállomá-

sunkon forgalmi szolgálattevő. Sokat segítenek, bármi gondunk van a mindennapi életünk megoldásában, azonnal itt vannak. De nekik is jó volt, mert a nyugdíjba vonulásom után a három unokánkra folyamatosan tudtam vigyázni. Ők már felnőttek, Albert most érettségizett, Gergő egyetemista Gödöllőn, Bettike pedig az egyetem elvégzése után Szolnokon kapott munkát. Férjével együtt egyelőre úgy döntöttek, hogy Boldogházán maradnak, és innen járnak be Szolnokra.

Aktív tagjai vagytok az Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének. Hogyan és mikor kapcsolódtatok be a munkájukba?

Marika: 2000 környékén meghívót kaptunk egy karácsonyi gyertyagyűjtési ünnepségre, ahol olyan szívesen fogadtak, hogy azt követően mi is kértük a klubba a felvételünket.

Sanyi: Az egyik nyugdíjas rendezvényen besegítettem a főzésbe, és akkor fedeztek fel, hogy az ételek ízesítéséhez értek. Azóta Fózér Tibivel együtt igyekszünk minél változatosabb, megfelelő étkeket főzni a klub tagjainak. Természetesen munkánkhoz megkapjuk a tagok

maximális segítségét a krumpli pulcolástól a mosogatásig.

Marika: Sanyi a klub vezetésében is részt vesz, elnökhelyettesként. Mindig törekszenek gazdag programot nyújtani nekünk, melynek fő irányítója Orcziné Veronka.

Nyári terveiteket eláruljátok?

Sanyi: A terveink a klubbal közösek. Június 23-án Tiszakécskén voltunk, ahová meghívást kaptunk egy nyugdíjas találkozóra. Megyünk az arató versenyre, a Jászok Világtalálkozójára. A hidai nyugdíjas egyesülettel évek óta szervezünk közös találkozókat. Júliusban Fazekas Rozika népdalénekes személyes meghívására a tiszaligeti nyugdíjas rendezvényen veszünk részt. Augusztus 20-án a Tájháznál emlékezzünk Szent Istvánra és az „Új kenyér” ünnepére, a hónap végén pedig az Elszármazottakkal lesz közös programunk.

Minden év szeptemberének kiemelkedő eseménye a bogácsi többnapos „nyaralás” a klubtagokkal együtt. Felejthetetlenek a közös

beszélgetések, fürdés, az esti dalolások. Ezúton is köszönjük az Önkormányzat segítségét, támogatását!

Ha visszapörgethetnénk az időt, újra Boldogházát választanátok otthonotokká?

Marika: Kezdetől fogva éreztük az itt élő emberek befogadó készségét, segítő szándékát, amiben azóta sem csalódtunk. Sőt! Csak erősödött ez az érzés bennünk. Örülök, hogy fiatalok költöznek, telepednek meg községünkben, és megpróbálják az itteni életet. Ebben kell nekünk is segíteni, úgy, mint mi kaptuk 50 évvel ezelőtt. Legyen nekik is szerencsájuk, és boldogságuk itt!

Sanyi: Feladatunk azt a hitet erősíteni, hogy itt érdemes letelepedni, mert nyugodt, biztonságos a falu, ahol a polgárőrök lelkiismeretesen, szabadidejüket feláldozva vigyáznak ránk. Hálás köszönet érte! Az is nagyon jó, hogy szerető szomszédokkal vagyunk körülvéve.

50 év Boldogházán, szép idő! Ha a jó tündér kívánságaitok telje-

sítené, mit kérnétek magatoknak és a születésnapját ünneplő községünknek?

Sanyi: Első helyre vegyük a községet.

Kívánjuk, hogy településünk továbbra is olyan dinamikusan fejlődjön, amelyet az utóbbi években tapasztaltunk. Jó lenne megállítani a lakosság fogyását, újra kellene indítani a gyárat, ezzel új munkahelyeket teremteni, és ne engedjük az önállóságunk csorbitását! Tovább szépüljön a településünk, és váljon minél lakhatóbbá.

Magunknak jó egészséget, békességet, szeretetet mindenkinek, mindenkivel! Családunknak boldogságot, céljaik eléréséhez kitartást, erőt, egészséget és sok sikert kívánok. És ugyanezt kívánom a község minden lakójának is!

Kedves Marika és Sanyi! Szívből köszönöm a beszélgetést, és kívánom, hogy kívánságaitok hiánytalanul teljesüljenek!

Zrupkó Ferencné

Hírek a Kapitányokról

♦ A Múzeumi Esték idei harmadik előadását április 21-én tartotta Besenyi Vendel helytörténeti kutató. Az előadás témája: „Jászberény és a Gulág”. A Gulág a szovjetunióbeli munkatábor volt, ahová az akkori rendszer a számára gyanúsaknak vélt embereket összegyűjtötte, és embertelen körülmények között dolgoztatta. Sokszor a minimális emberi szükséglet biztosítása nélkül. Magyarországról a Gulágra való internálás a frontokon fogságba esettek kivételével a kommunista rendszer kiépülésével vette kezdetét. Az akkori rendszer a nekik gyanús személyeket, kitalált vádak alapján bármikor börtönbe zárhatták, vagy 25 évnél hosszabb kényszermunkára ítélték (málenkij robot). Országosan mintegy 700 ezer embert ítéltek el, és ebből 300 ezren nem tértek haza. Az előadó szerint a Jászság öt településéről 846 foglyot szállítottak el, de még ennél is többen eshettek áldozatul. Az előadáson 20 személy neve került megemlékezésre a jász településekről, akik valamelyik táborban raboskodtak. Ezeken felül többeket a koncepció perben a bíróság halálra ítélte. A Gulág életében a fordulatot Sztálin halála hozta meg, de az sem hozott nekik jobbulást. Sokakat hoztak haza magyar börtönökbe, de sorsuk itt talán még rosszabb volt, mint a Gulágon. Jászberénybe 1955 novemberében 253 fog-

lyot szállítottak, melyek hónapok multával szabadultak a sokéves munkatábor után. Az áldozatokat azóta is keresik, többet megtaláltak, de még mindig számos emberi sors van, melynek feltárása a jövő feladata.

♦ Április 29-én az Ifjúsági Ház nagyterme adott helyet Hortiné dr. Bathó Edit 60. születésnapjának megünneplésére. A rendezvényen mintegy 200-an vettünk részt, és a Jászságon, illetve a megyén kívül is voltak résztvevők. Az egész ország területéről, Kálcsától Szentendrétől, Debrecenről Budapestig. Az ünnepséget Bánkiné dr. Molnár Erzsébet, a Kiskun Múzeum nyugalmazott igazgatója nyitotta meg, melyben bemutatásra került egy könyv, amelyet dr. Bathó Edit tiszteletére állítottak össze a kollégái. A címe Vízöntő, mert annak jegyében született az ünnepelt, de a 468 oldalas mű, mely 39 pályatársa munkáját dicséri, ekkorra készült el. A kötet szerkesztését Bánkiné dr. Molnár Erzsébet végezte. A következő köszöntő dr. Horváth László, a Szolnoki Damjanich Múzeum igazgatója - aki korábban a Jász Múzeumnak is fenntartója volt - és a kötet kiadója, méltatta Hortiné dr. Bathó Edit munkásságát. Vetítőképes előadásban mutatta be a múzeumon kívüli élet pillanatait. A múltat színesben láthat-

tuk, a sokféle egyesület, egyesület, szakkörök alapításától a városvédő munkáig, a Barkóca Táncegyüttes sikeréig, és a Hagyományörző Egyesület bemutatóiból is egy válogatást. Ebben a köszöntőben hangzott el, hogy Hortiné dr. Bathó Edit a „Jászság nagyasszonya, amit nem lehet másként kifejezni, mert így igaz”. Az ünnepelt is szót kapott a ceremónia nyitányában, Ő így fogalmazott: „Engem a Jó Isten a tenyerén hord, olyan sok mindent tudtam elérni, megvalósítani.” Azt is mondta, hogy ebben a munkában benne van a szerető családja, pályatársai és nagyon sok segítő. Ezek után a Jász Múzeum munkatársai köszöntötték, akik egy 1857-ben készült jászberényi festmény digitális másolatát adták át neki emlékül. A város nevében dr. Szabó Tamás polgármester dicsérő szavai hangzottak el, majd Pócs János országgyűlési képviselő méltatta tevékenységét, hogy május 6-át a Jászok Napjává emelte az országgyűlés. A jászkapitányok ajándékát - egy múzeumról készült festményt - Talált József regnáló jászkapitány adta át az ünnepeltnek. Az ünnepségen nagyon sok köszöntő elhangzott, majd ebéddel folytatódott, de azon én már nem vettem részt, mert az unokám ballagására kellett menni Szolnokra.

♦ Május 6-án pénteken egész napos ünnepséggel emlékeztünk a redemptió 271. évfordulójára. A fő ünnepség délután 3 órakor a főtemplomban Szántó József apátplébános mutatta be az ünnepi szentmiséjét, melyen közreműködött Mező István református lelkész. Mező István párhuzamot vont a redemptió és a jézusi megváltás között. A redemptió mint mondta – jász őseink megváltó akaratának földi vetülete. Szántó József az Isten közbenjárásával elért önmegváltásról prédikált. A szentmise után a Déryné Rendezvényházba vonultunk, ahol kezdetét vette a díszünnepség, melynek nyitányát a történelmi zászlók és a jászkürt behozatala jelezte. A himnuszok és a Kun Miatyánk elhangzása után dr. Szabó Tamás polgármester ünnepi beszéde következett. Méltatta a redemptió jelentőségét, majd felidézte a 3 évvel ezelőtti cselekményeket, amikor a parlament egybehangzó igennel nemzeti emléknappá nyilvánította a jászkun redemptiót. Talált József regnáló jászkapitány köszönetét fejezte ki Jászberény városának, hogy méltóképpen és hálával emlékezhetünk őseink példa nélküli, nagy áldozatokat követelő önmegváltására. Pócs János, a Jászság országgyűlési képviselője a jászok összefogására, áldozatvállalására irányuló képességeit emelte ki. Borbás Ferenc jászkun főkapitány a hagyományörzés szerepét hangsúlyozta, a múlt őrzésének fontosságát a jövő kultúrájáért. Hortiné dr. Bathó Edit, a Jász Múzeum igazgatója vetített képekkel mutatta be a jászkun redemptió eredményeit. Ezután a hagyományörzési díjak átadása következett, melyet Borbás Ferenc jászkun főkapitány adott át. A nagykun kapitányok díját dr. Őrsi Julianna múzeumigazgató, néprajzkutató kapta. A kiskun kapitányok ez évben Ván

Jenő korábbi kiskun kapitánynak ítélték oda a díjat. A jászkapitányok díját dr. Szabó Tamás jászberény város polgármestere vehette át, a Jászság hagyományörzésében végzett kiemelkedő munkája elismeréseként. A díszünnepség a Jártató zenekar műsorával ért véget. Ezután a Jász Emlékmű elé járultunk, ahol koszorúinkkal fejeztük ki tiszteletünket őseink példamutató tette előtt.

♦ Május 29-én gróf Apponyi Albert emléke előtt tisztelegtünk születésének 170. évfordulóján Jászberény Város Önkormányzata és több civil szervezettel együtt. A megemlékezés a Nagyboldogasszony templomban kezdődött, ahol Szántó József apátplébános celebrált szentmisét gr. Apponyi Albert emlékére. A szentmisét követően a Polgármesteri Hivatal dísztermében folytatódott a rendezvény, ahol Szatmári Antalné alpolgármester asszony- méltatta Apponyi Albertnak a jászokkal töltött félévszázados tevékenységét, melyet példaként állított a hallgatóság elé. Pócs János, Apponyi Albert kései utóda a Jászság parlamenti képviselője is elismerően szólt elődjéről. Apponyi életéről és Jászberényhez fűződő kapcsolatáról Cseh Dániel és dr. Anka László történészek tartottak előadást. Cseh Dániel a fiatalabb koráról az első világháborúig, míg dr. Anka László a világháború utáni életét mutatta be. Gróf Apponyi Albert 1846-ban született, jogi pályára készült, de politikus lett belőle. Az indulása nem volt zökkenőmentes, három sikertelen kísérlet után 1881-ben Jászberény város lakossága országgyűlési képviselőnek választotta, melyet ötven évig be is töltött. 1931-ben megkapta az Aranymandátumot, melyet jelenleg a Magyar Nemzeti Múzeumban őriznek. Érkezését Jászberénybe mindig nagy ovációval, rezesbandával fogadták a vasútállomáson, de előfordult, hogy már a hatvani vasútállomáson küldöttség fogadta. 1920-ban a Trianon elleni védőbeszéde után, melyet Párizsban mondott el négy nyelven, országos kultusz alakult ki körülötte. Jászberény sokat köszönhet neki az iskolák, intézmények létrehozásában, illetve finanszírozásának megoldásában. 1933-ban hunyt el, halálhírére az egész város gyászolt, de az idők múlásával kultusza elcsendesült. 1947-ben az addigi Apponyi teret Sztálinról nevezték el, és a téren lévő szobra nyomtalanul eltűnt. Az ünnepi ülésen jelen volt Apponyi szülőfalujából Éberhárd delegációja is. Gedó Éva polgármester asszony elmondta, hogy ma is híven őrzik Apponyi és felmenői emlékét. Az emlékező beszédek sorát dr. Dobos László, a Jászok Egyesületének ügyvivője zárta méltató szavaival. Az emelkedett hangulatú ünnepség koszorúzással folytatódott az Apponyi-szobornál.

*Nagy Albert
jászkapitány*

Tisztelt Jász-Nagykun-Szolnok megyei kéményhasználók!

Az év második felétől ismételtén változik a kéményseprő-ipari közszolgáltatás. A FILANTROP Környezetvédelmi és Fűtéstechnikai Nonprofit Kft. közérdekű közszolgáltatóként látta el az elmúlt másfél évben a feladatát. 2016. július 1-től a „természetes személy tulajdonában lévő és gazdálkodó szervezet székhelyeként, telephelyeként, fióktelepeiként be nem jegyzett ingatlan és kizárólag a fenti tulajdonnal bíró társasház, lakásszövetkezeti lakóépület (lakossági ügyfélkör) esetén a kéményseprő-ipari közszolgáltatást a Katasztrófavédelmi Szerv látja el.

Az ingyenessé váló közszolgáltatás továbbra is kötelező, megrendelés nélkül, ütemezett sormunka keretében zajlik. A nyitott égésterű, szilárd tüzelésű fűtőberendezéssel üzemelő kémények (kandalló, kályha, vegyes tüzelésű kazán) esetén évente egy alkalommal, míg a gáz tüzelésű fűtőberendezésekkel üzemelő és a szilárd tüzelésű, de zárt égésterű (pl. pelletkazán) készülékekkel üzemelő kéményeket kétfévente egy alkalommal ellenőrzik a jövőben. A négyévente előírt műszaki felülvizsgálat minden kéménytípusnál megmarad.

A gazdálkodó szervezet székhelyeként, telephelyeként bejegyzett ingatlan esetében a Tűzvédelmi Hatóságnál bejegyzett kéményseprő-ipari szolgáltató végzi majd a kéményellenőrzést és -tisztítást. A jövőben minden kémény-

használónak büntetőjogi felelősségének tudatában nyilatkoznia kell, hogy a tulajdonában, használatában lévő ingatlan gazdálkodó szervezet székhelyeként, telephelyeként, fióktelepeként be van-e jegyezve.

A FILANTROP Kft. tájékoztatja ügyfeleit, hogy kéményseprő kollégáink június 23-ig végeznek sormunkát, a hónap utolsó hetében ügyeleti rendszert tartunk fenn. Ügyfélszolgálati irodáink június 28-ig tartanak nyitva a korábban megismert rendben.

A felmerülő kérdések, problémák, panaszok esetén a kecskeméti központunk nyújt segítséget. Elérhetősége: 6000, Kecskemét Ipar utca 2. Telefon: 06/76 481-057. E-mail: filantrop@filantrop.org.

A FILANTROP Kft. arról nem rendelkezik információval, hogy ki fogja a jövőben elvégezni a tervezgetéseket, kéményvizsgálatokat Jász-Nagykun-Szolnok megyében. A FILANTROP Kft. 2016. június 14-e után nem fogad be kérelmeket, az odáig beérkező kérelmek esetében a munkát elvégezzük.

Dongó József
FILANTROP Kft. ügyvezetője

Könyvtári hírek

◆ A könyvtárunk által szervezett számítógép használó tanfolyamon 20 fő vett részt. A Megyei könyvtár által biztosított laptopokon sajátíthatták el az alapokat. A program végén emléklapot kaptak a résztvevők.

◆ Májusban a Baba-mama klub keretében ismét Kerekítő foglalkozásra vártuk az érdeklődőket. Kovács Zoltánné Krisztina játékos foglalkozását követően a kicsik önfeledten játszottak. Faragó Józsefné védőnő mindig segítségünkre van, jó tanáccsal látja el az anyukákat.

◆ Iskolásaink könyvtári órán vettek részt. Az 1. osztályosok ismerkedtek a könyvtárral, a 2. osztályosok tanulmányaikhoz kapcsolódva Budapesttel ismerkedtek.

Szép nyarat kívánok a kedves Olvasóknak!

Pappné Turóczi Henrietta

Velünk történt ...

Május 1-jén ünnepeltük szüleim 40. házassági évfordulóját. 1976 –ban ezen a napon esküdtek örök hűséget egymásnak a boldogházi templomban . Köszönjük nekik azt a sok gondoskodó szeretetet, amit tőlük kaptunk.

Kívánunk nekik még szeretetben gazdag sok boldog évet .

Kövé Attila és családja

Kövé Gyula és felesége

Rólunk írták...

Új Néplap 2016. május 19.

A jászboldogházi helyi közösségek munkája erősítette meg a település önállóságát

Hét évtizeddel ezelőtt váltak le Jászberényről

A közeli város, Jászberény tanyavilágának egyik központjából vált önálló településsé Jászboldogháza 1946. július 1-től. Azt megelőzően különböző elnevezésekkel (Bódogház, Boldogh Zallas, Boldogháza) már volt önálló község a kistelepülés, az önállóságot legutóbb hetven évvel ezelőtt nyerte el a falu.

- Ötszáz tanyában közel háromezer ember lakott ezen a környéken a háborút követően – mondta Szűcs Lajos polgármester. Ahhoz, hogy végül elnyerje községünk az önállóságot, a helyi közösségek hosszú kitartó munkájára volt szükség. Benne is van az emberekben, hogy ehhez az önállósághoz foggal-körömmel ragaszkodnak. Igaz, ez a mai önkormányzati rendszerben meglehetősen nehéz feladat. Az 1989-1990-es rendszerváltás időszakában a jelenleginél jóval nagyobb szerep jutott az önkormányzatiságnak.

A polgármester elmondta, az elmúlt hetven évben kiépített intézményrendszert az óvodával, iskolával, az orvosi rendelővel - és minden, az önállóságot is jelképező közintézménnyel - szeretnék megőrizni.

- A település legnagyobb értékei közé tartoznak az aktív civil szervezetek, amelyek különböző területeket felkarolva segítik, kiegészítik az önkormányzat tevékenységét. Ez a segítség a településszépítéstől a falu rendben tartásától, programok szervezésén át a község biztonságának megőrzéséig terjed. Legfontosabb célunk továbbra is az, hogy megőrizzük Jászboldogházát, fennmaradjon településünk. Szeretnénk, hogy az itt élő mintegy 1600 ember itthon érezze magát a községben. Ezért nagyon fontos az élő, aktív civil közösségi élet megőrzése.

Évek óta hagyomány, hogy a Bartal-tanyán szervezik meg a hagyományok hétvégéje programsorát. A május 28-án

rendezendő egész napos eseménysort a hetvenéves jubileum köré szervezi Jászboldogháza.

B.Cs.

Új Néplap, 2016. május 31.

Az önállóság hét évtizedére emlékeztek a hét végén Félézer tanyából váltak településsé

A helyi közösségek munkájára, összefogására is szükség volt ahhoz, hogy hét évtizeddel ezelőtt önálló községgé váljon Jászboldogháza. Idősek és fiatalok az elmúlt hét végén együtt emlékeztek a falu életének jeles dátumára a Hagyományok Hétvégéje programsor részeként. A helyi értékek bemutatása ez alkalommal sem maradt el.

A hazai lovas kultúra megőrzését, a jászági hagyományok, táncok, kézműves értékek bemutatását tűzte zászlajára a Jászföld Hagyományörző Egyesület, amikor először megszervezte programsorát, a Hagyományok Hétvégéjét. Szombaton nyolcadik alkalommal tartották meg rendezvényüket közösen a jubileumát ünneplő községgel.

- Nagy megtiszteltetés az, hogy az egész falu úgy gondolta: a Hagyományok Hétvégéje rendezvény keretében ünneplik meg a hetvenedik évfordulót – mondta Pesti Róbert, az egyesület elnöke. Mindig arra alapoztunk, hogy a jászági értékeket bemutassuk, egy kicsit közelebb hozzuk mindenki számára azt, hogy milyen volt az élet egykor, mivel foglalkoztak elődeink a Jászságban, nem mellékesen felvállaltuk azt is, hogy ezt gyerekeinknek átadjuk.

Természetes volt, hogy a település önállóságának jubileuma illeszkedik a rendezvény értékeihez.

- Jászboldogháza sokat küzdött azért, hogy annak idején a jászberényi tanyavilágból ötszáz tanyával és háromezer emberrel önálló községgé válhasson – mondta Szűcs Lajos polgármester. – Nagy szerepe volt a település életében mindig is a civil társadalom szereplőinek. Az olvasóköriktől a gazdakörökhöz át a jelenleg működő civil szervezetekig együtt alakítottuk a falu életét, a település sorsát, min-

dig közösen alakítjuk ki véleményünket a falu jövőjét érintő kérdésekben.

A község lakóiban mindig erős volt az önállóság megtartásának igénye. Nem véletlen, hogy nehezen élük meg, ha ezt bármi beárnyékolja. Gaál Ferenc 1944-ben született, kisgyermekként élte meg a település önállóvá válását.

- Sokat hallottam szüleimtől, hogy milyen öröm volt, amikor elválhattunk Jászberénytől. Leginkább azért, mert az ember „szereti ha a saját portáján maga söpörhet.” Azért van némi szomorúság is a szívemben most a jubileum kapcsán, mert az önállóság egy darabját elvesztettük, amikor néhány éve közös önkormányzati hivatalt kellett létrehozni Jásztelekkel. Nehezen élem ezt meg, mert úgy érzem, hogy amikor kellett, számtalan ember volt, aki nem kímélte erejét, tehetségét, és tett azért, hogy önálló legyen a község. Úgy érzem, hogy ez most ismét csorbult – jegyezte meg. – Mindig megdobban a szívem, amikor egy külföldi út, vagy az ország más részein tett látogatást követően visszaérkezem és átlépek a megye, illetve Jászboldogháza határát. Ez a kis falu egy igazi kincs, ami abból adódik, hogy itt egymásért tenni akaró közösség alakult ki.

A fiatalok bíznak a faluban

Báthoriné Sós Eszter férjével 2009-ben költözött Jászboldogházára, kislányuk már itt született, itt jár óvodába.

- Férjem Debrecen környékéről származik, jómagam pedig Jászberényben éltem – mondta. – Azért költöztünk Jászboldogházára, mert kedves kis településnek tartottuk, ahol sok a fiatal, és rendelkezésre állnak a szükséges közintézmények. Közel vagyunk a nagyvárosokhoz, ugyanakkor mindennapjainkat nem a városi környezetben élhetjük, hanem egy nyugodt kis faluban, ahol a ház mellett ott van az udvar, kiskert, kutya, macska, minden, amire szükség van. Kislányunk már itt született és fellelphetett a jubileumi rendezvényen, nagyon örülünk neki, hogy az évfordulós ünnepségen már néptáncosként köszönthette a települést.

Új Néplap 2016. június 7.

Kitelepítettek és befogadók családjai emlékeztek

A kitelepítésre 65 évvel ezelőtt, 1951. június 5-én érkezett 39, a hatalom által osztályidegennek bélyegzett család. Az évfordulón megemlékezéssel egybekötött találkozót szervezett a település önkormányzata és a Boldogházáról elszármazottakat tömörítő BOLDOGBT Egyesület az elmúlt hét végén.

A vasárnap tartott összejövetelre azok is eljöttek, akik gyermekként, fiatalként megélték a 65 évvel ezelőtti tör-

ténteket, de fontosnak érezték a megemlékezést gyermekeik, unokáik is. A település önkormányzata és az elszármazottak civil közössége három évvel ezelőtt állított emléktáblát a boldogházi vasútállomáson, a kitelepítés befejezésének hatvanadik évfordulóján.

A résztvevőket Veliczky Józsefné, az egyesület elnöke köszöntötte, az eseményeket pedig Papp Izabella, a Törvényen kívül című könyv szerzője elevenítette fel. Hatvanöt éve a Budapestről érkező családokat a szintén osztályelenséggé vált, kuláklisra került gazdálkodók otthonába, családjainál szállásolták el. A hatalom célja ugyan az volt, hogy egymásra haragítsa a társadalmi csoportokat, de épp az ellenkező hatást érték el. Életre szóló barátságok alakultak ki a kitelepítés évei alatt. Attól persze, hogy az otthonuktól megfosztott, törvényen kívül helyezett emberek megértő családokhoz kerültek, életpályájukat megtörte az intézkedés. 1953-ban véget ért a kitelepítés, de az érintettek nem kaphatták vissza otthonaikat, a fővárosba sem költözhetek vissza. Mégis megtették mindent, hogy ismét teljes életet élhessenek családjuk körében.

B.Cs.

Fenntartható közlekedést vidéken is! 2016.

A Magyar Közlekedési Klub kiadványa

A kiadvány 9. oldalán a jászboldogházi vasútállomásnál készült fotó látható, a következő szöveggel:

„Jászboldogháza vasútállomása – A Faluszépítő Egyesület az állomás környékét is gondozza. Parkosítanak, információs táblát helyeztek ki, a B+R tárolót bővítették. Jó kapcsolatot ápolnak az önkormányzattal. Jászboldogházán az emberek boldogok, a munkanélküliség csupán 3 %, míg a környező településeken van, ahol a 15 %-ot is eléri.”

A kiadvány 33. oldalán köszönetet mondanak a közreműködő civil szervezeteknek, közöttük a jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesületnek.

A Hansgrohe Kft . újabb támogatást nyújtott Kerekes Réka tehetséggondozására, és a Japánban megrendezésre kerülő, a világ legnagyobb utánpótlás versenyére történő kiutazás költségeire.

Az adomány értéke: 250 000 Ft.

Tisztelettel köszönjük Császár Zoltán ügyvezetőnek, és Vámosi Nor-

Köszönet a támogatásért

bertnek az adományt, és további sok sikert kívánunk a Hansgrohe Kft.-nek! Kerekes Réka példás mecénásra talált, melyet verseny eredményével, a cég méltó képviselővel

igyekszik meghálálni. Ebben a tanévben is Réka lett iskolánkban az év sportolója.

Az összeg átadásáról, annak törvényekben szabályozott részleteiről az alapítvány gondoskodik.

Réka és az Édesapa nevében:

*Zrupkó Ferencné,
az alapítvány elnöke*

Régen volt – hogy is volt?

A jegyzőlakás lakóiról

Községünk gyógyszertára mellett áll egy ház, melyet az idősebbek ma is „jegyzőlakásként” emlegetnek. Ma már talán kevesen tudják, hogy az 1946-ban alakult községnek ez volt a szolgálati lakása, ahol kezdetben a más településről érkező hivatalnokok laktak. Kispál János ma is jól emlékszik a régi lakókra. Szülei 1949-ben vették meg a mai Szegfű utca 4. szám alatti telket, és 1950-ben már az újonnan épült házban laktak. Akkor ez volt az egyetlen ház a későbbi utcában. Sokan megfordultak náluk, gyermekkorából is sok régi történetet őriz, és kőműves mesterségéből adódóan számos boldogházi ház építésének történetét és lakóit is ismeri.

1946-ban a községgé válás egyik feltétele volt, hogy a jegyző számára lakást kellett biztosítani. Gaál István saját házában egy szoba-konyhás lakrészt ajánlott fel erre a célra, 1949-re pedig felépült az új lakás. A sátor tetős épülethez melléképület, alsókonyha, sertésól és nagy telek tartozott. Belső elrendezése az eltelt évek során alig változott.

A lakás első lakója **Jesko János jegyző** volt, aki 1946-tól látta el ezt a tisztséget. Tiszaföldvárról költözött Jászboldogházára néhány évvel a nyugdíjazása előtt. Képzett szakember volt, és jó kapcsolata alakult ki a helyiekkel, melyet az a kedves vers is bizonyít, amit a János vitéz című nagysikerű előadásról írt. (Boldogházi Hírek, 2015. 1. szám)

Jesko János távozása után **Farkas János** jegyző költözött a lakásba. Árokszállásról érkezett ide családjával, ahol segédjegyző volt. Szabad idejében szívesen sportolt, futballkapus volt.

1950 októberében megalakult a községi tanács, ekkor egy ideig üresen állt a szolgálati lakás. Következő lakója **Nagy Mária** volt, aki szintén Jászárokszállásról költözött ide. Kezdetben adminisztrátori teendőket látott el, később a helyi közigazgatás számos területén dolgozott, anyakönyvvezető is volt. Kispál János számára emlékezetes maradt, hogy minden másnap egy liter tejet vitt át neki. Néhány év után Nagy Mária elköltözött a Petőfi utcába, Járvas Pálék házába, aki kézbesítő volt a tanácsnál.

Ezután **Ördög Béla** volt katonatiszt költözött a lakásba feleségével, feltehetően Egerből érkeztek. A helyiek számára emlékezetes maradt, hogy katonaruhában járt a faluban. Két éven át látta el a vb. titkári teendőket. Tragikus módon, maga vetett véget életének, és a helyi temetőben nyugszik.

1953-tól 1954-ig **Bozsó István tanácselnök** volt a ház új lakója, aki feleségével és három lányával Törökszentmiklósról költözött ide. Szerény emberként ismerték, a Kispál családnál szinte mindennapos vendégek voltak.

1954-től **Bazsó Mihály** követte, aki Jánoshidáról költözött ide családjával, és 1963-ig a tanácselnöki tisztséget töltötte be, de a szolgálati lakásból korábban elköl-

töztek. Kispál János számára különösen emlékezetes maradt az 1958-as katonai sorozás, ahol a bizottságban Bazsó Mihálynak fontos szerepe volt. Az ő döntésén múlt, hogy a sorozáson megjelent hét boldogházi fiataalt – köztük Jánost – a belügyi alakulathoz sorozták be, ami kedvezőbb helyzetet jelentett.

A jegyzői lakásban Bazsó Miklós személyével zárult a tanácsí dolgozók sora.

A következő lakó hamar közismertté vált Jászboldogházán. **Dr. Szilágyi János** állatorvos 1956-ban Jászkiérről költözött családjával Jászboldogházára. Kezdetben Szaszko Albertéknél laktak, néhány év múlva pedig beköltöztek a szolgálati lakásba. Dr. Szilágyi Jánosnak meghatározó szerepe volt a község életében, nyugdíjazása után is sokáig végezte állatorvosi hivatását. Amikor az újonnan épült lakótelepi lakásba költöztek, a szolgálati lakás egy ideig üresen állt.

1974-ben felépült a gyógyszertár, és a község első gyógyszerésze, **Petróczi László** és családja költözött a szolgálati lakásba. 1995-ben bekövetkezett tragikus halála után felesége Klárka 2014-ig élt a lakásban. Elköltözése után üresen állt az épület, majd **Bodor Máté** futbalmező lakott itt néhány évig. Jelenleg a mentőállomás egyik dolgozója él családjával az egykori jegyzői lakásban.

Kispál János emlékei alapján összeállította:

Gasztroangyal jelenti

A mostani számunkban a cukkinié a főszerep. Két nagyon jó receptet ajánlok az olvasóknak.

1. HOZZÁVALÓK

- 2 db cukkini
- 15 dkg sajt (tetejére is rakhatunk)
- 3 tojás
- 4 evőkanál liszt
- 6 evőkanál zsemlemorzsza
- só
- bors, olaj

ELKÉSZÍTÉS

A cukkinit meghámozzuk, vastagabb szeletekre vágjuk és lesózzuk. Legalább fél órán át állni hagyjuk, majd lecsöpögtetjük.

A sajtot vékony szeletekre vágjuk. Két szelet cukkini közé teszünk egy szelet sajtot, majd bepanírozzuk, lisztbe tojásba, zsemlemorzsába. Óvatosan dolgozunk, hogy ne csússzanak szét a cukkini szeletek, ha szükséges duplán is panírozhatjuk.

Kiölajozott tepsibe tesszük a bepanírozott cukkinit, a tetejét átkenjük olajjal, és 190 fokban, 35 perc alatt megsütjük. A sütési idő felénél meg is fordíthatjuk őket, hogy egyenletesen piruljanak.

Receptek Anditól...

2. HOZZÁVALÓK

- 1 kg cukkini
- 2 db tojás
- 3 gerezd fokhagyma
- 20 dkg sajt
- 6 dkg liszt
- 5 dkg zsemlemorzsza (+ a forgatáshoz)
- Olaj

ELKÉSZÍTÉS

Karikázzuk fel a cukkinit, sózzuk meg, hagyjuk állni kb. 5 percig, majd öntsük le a levét.

Adjuk hozzá a tojást, az összezúzott fokhagymát, a reszelt sajtot, a lisztet és a zsemlemorzsát, majd sózzuk és borsozzuk meg.

Formázzunk a masszából kis lepényeket. Forgassuk meg őket zsemlemorzsában, majd serpenyőben, forró olajban süssük mindkét oldalukat aranybarnára. Tálaljuk a cukkinifasírtokat főtt burgonyával.

Jó étvágyat kívánok!

Ráczné Baráth Andrea

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunk szeptember végén jelenik meg.

A kéziratokat és a fotókat

2016. augusztus 22-ig

kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát - terjedelmi okokból - a szerkesztőség fenntartja.

E-mail:

faluujsag@jaszboldoghaza.hu

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

POLICE-SEC

BIZTONSÁGTECHNIKAI KFT.

5130 Jászapati, Dr. Szlovencsák I. u. 51.
3360 Heves, Major u. 32.
3386 Sarud, Szabadság u. 80.
Mobil: **0670/312-1568**
www.police-security.hu

ELEKTRONIKUS JELZŐ- RIASZTÓRENDSZEREK
IDŐS FELÜGYELETI ESZKÖZÖK - PÁNIK SEGÉLYHÍVÓK
GÉPJÁRMŰVÉDELME - GPS NYOMKÖVETÉS
KAMERÁS MEGFIGYELŐ - KÉPRŐGZÍTŐ RENDSZEREK
TELEPHELYEK, ÜZLETEK ŐRZÉS - VÉDELME
TÁVFELÜGYELET- DISZPÉCSER SZOLGÁLAT

P R A D O X®

PROFESSZIONÁLIS
 RIASZTÓRENDSZEREK
 KAMERARENDSZEREK
 VÁlassza a LEGJOBBAT
 OTTHONA BIZTONSÁGÁÉRT

HIKVISION

BIZTONSÁG ELÉRHETŐ ÁRON!

Búcsúznak

Bathó Dezsőné (1926-2016)
 Szikszai Tibor (1952-2016)

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:

Konkoly Béláné

Felelős kiadó:

Községi Önkormányzat

Szerkesztők:

Papp Izabella

Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő:

Gerhát Károly

Készült:

Polgármesteri Hivatal

Jászboldogháza